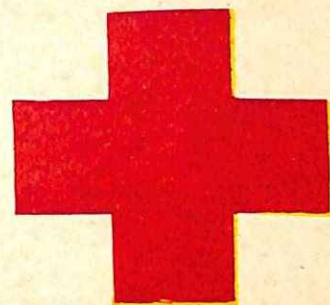

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1968

3

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941 • Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 23ον • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1968 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Υπό την εποπτείαν του ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθύνσεις συμφώνως Α. Ν. 1092, άρθρον 6 : Διεύθυνσις Περιοδικού : ΚΑΛΛΙΡΡΩΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δώρα 8 "Ιστρία 22. • Υπεύθυνος Τυπογραφείου : ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 και Σόλωνος

Τιμή Φύλλου Δρχ. 2 (Διά τα Σχολεία 1,50) — Έτησία συνδρομή Έσωτ. Δρχ. 12. Έξωτ. 10 σελλ. ή 2 δολλ.

ΕΞΟΦΑΝΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ : Παρκαλούμεν θερμώς : α) Τους καθυστερούντας την εξόφλησιν της προς το περιοδικόν
υφελής των, όπως επισπεύσουν τούτην, β) όπως τα εμβάσματα αποστέλλωνται άπρὸς ὁποῖον Ε. Ε. Σ. Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
ΜΗΝΥΜΑΤΑ Προέδρου Διεθνούς Έπιτροπῆς Έρυθροῦ Σταυροῦ κ. Σ. ΓΚΟΝΑΡ καὶ Προέδρου Έφορείας Ε.Ε.Σ. Νεότητος κ. Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ	2
Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ : Ἡ Πρωτοχρονιά καὶ ὁ Ἅγ. Βασίλειος	3
Σ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ : Ἡ Ἀδελφὴ καὶ ὁ Πεζοναύτης	4
Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ : Ὁ Καινούργιος Χρόνος	5
ΑΓΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ : Κεφάλαια Ἀγάπης (Ἀπόδοσις Ἁγ. Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ)	6
Α. Κ. : Ὁ ἑναρμόνιος συνδυασμός	7
ΑΛΚΗ ΤΡΟΠΑΙΑΤΗ : Τὸ φλουράκι τῆς βασιλόπιττας	8
Σ. Π. : Οἱ φίλοι τῆς ἀμυγδαλιᾶς	9
Χ. ΑΝΤΕΡΣΕΝ : Οἱ περιπέτειες ἑνὸς γενναίου, (Διασκευή ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ)	10
Θ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ : Ποίημα	11
Π. ΦΛΩΡΟΥ : Τὸ θαῦμα τῆς Παναγίας	12
Η ΥΓΕΙΑ :	13
Κ. Ι. ΚΛΑΔΑΣ : Ἀπὸ τὸν πνευματικὸν θησαυρὸν τῶν Μ. Διδασκάλων	14
ΠΑΠΟΥ — ΓΙΑΓΙΑΣ : Ἑμμετρὲς συμβουλές	14
Χ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗ : Ποίημα	15
ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν. : Εἰκόνες	16
Α. ΧΑΤΖΗΘΑΝΑΣΙΟΥ : Ὁ ἀναλφαβητισμὸς καὶ ἡ ζήνοια	18
Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ : Τὸ τραγικὸ τέλος τοῦ Ἀλὶ πασᾶ	19
ΚΙΝΗΣΙΣ — ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. καὶ Ε.Ε.Σ.Ν.	20
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ — ΠΑΙΔΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ	23
Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ : Κοινωνία καὶ ἐπάσκειντος	24
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ	27
ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ	28
ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ : Εἰκόνες	30
Ε. ΜΑΛΟ : Μὲ οἰκογένεια	32
Σ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ — Α.Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ — Α.Β. : Στίχοι — Μουσικὴ στὰ ἐσώφυλλα	
MESSAGES : by Mr. S. GONARD, President of the R.C.I.C. and P. GEORGOUNTZOS, President of the Board H.J.R.C.	2
E. P. FOTIADIS : New Year and Santa Claus	3
S. SPILIOPOULOS : The Nurse and the Marine	4
A. KARANTONIS : The New Year	5
St. MAXIMOS : Chapters regarding Love (Adaptation by Archimadrite PARASKEVAIDIS)	6
A. K. : The Harmonious Combination	7
ALKI TROPEATIS : The Coin of the Santa Claus Cake	8
S. P. : The Friends of the Almond Tree	9
H. ANDERSEN : The Adventures of a Brave (Adapt. by Sp. PANAGIOTOPOULOS)	10
TH. B. KONSTANTINOU : Poem	11
P. FLOROS : The Miracle of Mother Mary	12
HEALTH :	13
K. J. KLADAS : From the Thesaurus of the Great Hierarchs	14
GRANDFATHER — GRANDMOTHER : Advice in Verse	14
CH. SAKELLARIADIS : Poem	15
H.J.R.C. GROUPS ACTIVITIES : Pictures	16
A. HATZIATHANASIOU : The Analphabetism and Ignorance	18
P. KALONAROS : The Tragic End of Ali Pasha	19
H.R.C. and H.J.R.C. MOVEMENT-ACTIVITIES	20
PUZZLES	23
N. G. DIMITROKALLIS : The Lady-Bird	24
READERS' COLLABORATION :	27
RED CROSS NEWS	28
GLIMPSES ALL OVER THE WORLD	30
HECT. MALO : With Family	32
S. SPERANTZAS — A. PANAGIOTOPOULOS — A.B. : Music — Verse in the Innercover	

Εὐτυχισμένος ὁ ἑκπαινεύμενος ἑκπαινεύων

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΔΡΕΣΣ
ΔΡΕΣΣ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ
ΑΡΙΘ. 36199

ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ ΤΩ, ΝΕΩ, ΕΤΕΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ κ. Σ. ΓΚΟΝΑΡ

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Νέου ἔτους, ὁ Πρόεδρος τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ σᾶς ἀπευθύνει τὰς εὐχὰς του καὶ συμμερίζεται τὴν ἐλπίδα ὅλων ὅπως ἐπικρατήσῃ ἐν τῷ κόσμῳ κλίμα εἰρήνης.

Αἱ δοκιμασίαι τοῦ λήγοντος ἔτους ἀπέδειξαν, ἀκόμη μίαν φοράν, ὅτι ἡ δρᾶσις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἶναι πάντοτε πλέον ἐπιβεβλημένη εἰς ἓνα κόσμον εἰς τὸν ὁποῖον ὁ πόλεμος ἀποτελεῖ συνεχῆ ἐφιάλτην ὅλων.

Αἱ συρράξεις, ἰδίως εἰς τὸ Βιετνάμ, τὴν Ἑγγύς Ἀνατολήν, τὴν Ὑμένην καὶ τὴν Νιγηρίαν, προεκάλεσαν δραματικὰς συνεπειὰς ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀνθρώπινον πόνον. Ἐὰν ληφθῶσιν ἐπίσης ὑπ' ὄψει τὰ γεγονότα τοῦ Κογκό, διαπιστοῦται ὅτι ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐκλήθη ὅπως ἀναλάβῃ ποικίλας ἀποστολὰς μεγίστης ἐκτάσεως.

Εἰς τὴν Ἑγγύς Ἀνατολήν, ὅπου, γενικῶς, ἐξησφαλίσθη ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συμβάσεων τῆς Γενεύης καὶ ὅπου τὰ θύματα τοῦ πολέμου ἐπροστατεύθησαν, ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ συνεχίζει τὴν ἀποστολὴν της ὡς οὐδετέρου μεσολαβητοῦ.

Εἰς τὴν Νιγηρίαν, τὸ Βιετνάμ καὶ τὴν Ὑμένην, μολονὶ αἱ ἐκεῖ συρράξεις δὲν ἔχουσιν ἐπίσημον μορφήν, ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὸν σεβασμὸν τῶν ὁρῶν τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ δικαίου καὶ μεριμνᾷ ἰδιαίτερος διὰ τὴν τραγικὴν τύχην τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ. Πράγματι, μόνον ἡ ἐν Νιγηρίᾳ σύρραξις ἐδημιούργησεν ἡμῖς περίπου ἑκατομμύριον προσφύγων, ἐνῶ εἰς τὴν Ὑμένην καὶ εἰς τὸ Βιετνάμ ὁ πόλεμος συνεχίζεται. Ἐπὶ τῶν περιοχῶν αὐτῶν ὅπου ἐξελίσσονται ἔχθροπραξίαι, ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀνέπτυξε τὴν δρᾶσιν της, συχνὰ ἐπιτυχῶς, ἀφοῦ προηγουμένως προσέκρουσεν εἰς ἐμπόδια σχεδὸν ἀνυπέρβλητα.

Ἐὰν ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ προσέφερε τὴν συνδρομὴν αὐτῆς εἰς τὸ Κογκό, τῇ ἐπιτακτικῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἐπραξε τοῦτο βασιζομένη κυρίως ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν διεθνῶν συνδιασκέψεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐφαρμόζουσα τὴν ἀρχὴν ὅτι καλλίτερον εἶναι νὰ προλαμβάνῃ τις, παρὰ νὰ θεραπεύῃ. Οὕτω ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τελικῶς ἐξησφάλισε τὴν ἐπιβίωσιν δύο χιλιάδων πεντακοσίων περίπου προσφύγων τοῦ BUKABU, ὅταν οὗτοι εὗρισκοντο ἐν πλήρει ἐνδείᾳ.

Ἐν τούτοις, παραμένουν ἀκόμη αἰχμάλωτοι πολέμου μακρὰν τῶν ἐστιῶν των κατὰ τὰς Ἀγίας αὐτὰς ἡμέρας, ὡς καὶ πλείστοι πρόσφυγες, οἱ ὁποῖοι θὰ ὑποφέρουν λόγῳ τοῦ χειμῶνος. Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς συνεχίζει νὰ προσφέρῃ τὴν βοήθειάν του καὶ ἀπευθύνει ὑπὲρ αὐτῶν ἑκκλησίαν πρὸς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ κοινοῦ.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εὐχηθῶ ὅπως τὰ Κράτη, οἱ Ὄργανισμοὶ καὶ ὅλα τὰ ἄτομα καλῆς θελήσεως εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὑποστηρίξουν ἠθικῶς τὸ ἰδανικὸν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ παράσχωσιν αὐτῷ τὰ ὑλικά μέσα πραγματοποιήσεως τῆς ἀποστολῆς του.

ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ ΤΩ, ΝΕΩ, ΕΤΕΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ κ. ΠΑΝ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ

Ἡ ἀνατολὴ τοῦ νέου ἔτους 1968 μᾶς κάμνει νὰ ἀναπολήσωμεν ὅτι ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ Θεὸς κατήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος διὰ νὰ μᾶς καθοδηγήσῃ διὰ τοῦ βίου του εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον τῆς ζωῆς, πεντήκοντα ἐννέα γενεαὶ ἀνθρώπων ἦλθον εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἀπῆλθον. Οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Θεὸν ἀνέρχονται εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων, οἱ ἐκτελοῦντες ὁμως τὸ θέλημά του εἶναι πολὺ ὀλιγώτεροι.

Πρόσδος ἐξωτερικὴ καὶ ἰδίως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς ἔχει σημειωθῇ ἔκτοτε ἀναμφισβητήτως. Ἡ ἐσωτερικὴ ὁμως καλλιέργεια τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἐξευγενισμὸς τῆς ψυχῆς των καὶ ἡ ἐξημέρωσις τοῦ ἥθους των δὲν ἐπροχώρησε πολὺ. Τὰ εὐγενῆ ἄνθη τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης εἶναι πολὺ σπάνια καὶ πολλοὶ ἀκανθαὶ πληροῦν τὸν ξηρὸν ἀγρὸν μὲ τὸν ὁποῖον ὁμοιάζει ὁ ἀνθρώπινος βίος. Τὸ καθῆκον νὰ ὁμοιάσῃ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν δημιουργόν του, τὸν Θεόν, δὲν φαίνεται νὰ ἐκτελῆται μετὰ πολλοῦ ζήλου. Μᾶλλον ἀληθεύει ἡ κρίσις τοῦ νεωτέρου φιλοσόφου ὅτι «ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸν συνάνθρωπόν του φέρεται ὡς λύκος».

Ἡ ἀνθρωπότης σήμερον εἶναι διηρημένη εἰς δύο μεγάλας ομάδας Ἐθνῶν, μὲ τελείως διαφορετικὰς ἀρχὰς θεωρήσεως τοῦ βίου. Ἡ δυσπιστία μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν δημιουργεῖ κλίμα ἀνησυχίας καὶ ταραχῆς καὶ ὁδηγεῖ εἰς ἔχθρας καὶ ἐξοπλισμούς ἀντὶ φιλίας καὶ ἀλληλοβοηθείας. Καὶ ὁμως μία εἰλικρινὴς συνεννόησις θὰ ἠδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ εἰς χριστιανικὴν ἀγάπην καὶ διὰ τῆς ἀλληλοβοηθείας τῶν Ἐθνῶν νὰ ἐπέλθῃ βίος εἰρηνικὸς καὶ εὐτυχὴς δι' ὅλους.

Ἡ Διεθνὴς Ὄργανωσις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀπὸ ἐκατὸν καὶ πλέον ἐτῶν προσπαθεῖ νὰ

προωθήσῃ τὴν θεῖαν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης. Προσέπαθσεν ἐπιτυχῶς νὰ μετριάσῃ τὴν ἀγριότητα τῶν ἐμπολέμων καὶ ἔσπευσε νὰ βοηθήσῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν δοκιμασιῶν τοῦ ἀνθρώπινου γένους, τὸ δὲ ἡμέτερον ἔθνος πολλάκις ἡσθάνθη τὴν εὐεργετικὴν συμπαράστασιν τῆς μεγάλης ταύτης διεθνούς Ὄργανώσεως.

Ὁ ἔθνικός μας κλάδος τῆς Ὄργανώσεως ταύτης, δηλαδή ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ἐκτελεῖ μετ' ἐπιτυχίας ἀπὸ μακρῶν δεκαετηρίδων ἀνάλογον ἔργον εἰς τὴν χώραν μας καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν ὑπὸ τὴν μεγαλουργὸν πνοὴν τοῦ Προέδρου της, τοῦ ἐξόχου Ἑλληνος Κωνσταντίνου Γεωργακοπούλου ἔχει σημειώσῃ ὅληθ' ἄλματα προόδου.

Εἰς τοὺς κόλπους τῆς γεραρᾶς αὐτῆς Ὄργανώσεως ἀνεπτύχθη ἀπὸ τεσσαρακονταετίας ὡς κλάδος αὐτῆς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῆς Νεότητος διὰ νὰ προετοιμάσῃ τοὺς νεαροὺς Ἑλλήνας εἰς τὰ ἰδανικά τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ δρᾶ-

ΕΥΑΓΓ. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ, ἡ ἐορτὴ τῆς Πρώτης τοῦ ἔτους, δὲν ἔγινε ποτὲ ἐκκλησιαστικὴ ἐορτὴ. Εἶναι ἐορτὴ πολιτικὴ, ἀρχὴ τοῦ ἔτους τῆς πολιτείας. Διὰ τὴν ἐκκλησίαν ἡ πρώτη Ἰανουαρίου ἦτο καὶ εἶναι ἐορτὴ τῆς Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς μνήμης τοῦ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Ὡς ἀρχὴ δὲ τοῦ ἔτους — τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λεγομένου ἔτους — ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ λησμονοῦμεν, ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς μεγάλης μας ἐπαναστάσεως οἱ πρόγονοι καθιέρωσαν τὴν πρώτην Ἰανουαρίου ὡς ἐθνικὴν ἐορτὴν, καὶ ἐπὶ δέκα πέντε ἔτη καὶ πλέον ἐωρτάζετο ὡς ἐθνικὴ ἐορτὴ μαζί με τὴν εἰκοστήν πέμπτην Μαρτίου.

Τί ὁμως καθωσίωσε τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὡς ἡμέραν εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ὡς ἡμέραν δώρων καὶ ἀγαθῆς τύχης, ὡς ἡμέραν αἰσιοδοξίας;

Δύο γεγονότα συνετέλεσαν: Τὸ ἓνα ἔρχεται ἀπὸ πολὺ μακράν. Τὸ ἄλλο συνδέεται πρὸς τὴν μορφήν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀς ρίψωμεν ἓνα βλέμμα εἰς τὸ πρῶτον.

Εἶναι ἐξηκριβωμένον, ὅτι τὴν ἐορτὴν τῆς πρώτης τοῦ ἔτους μᾶς ἐκληροδότησαν οἱ Ρωμαῖοι διὰ μέσου τῶν Βυζαντινῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐξ ἴσου ἐξηκριβωμένη ἡ ἀρχὴ τῆς ἐορτῆς οὔτε εἰς ἄλλους λαούς, οὔτε εἰς τοὺς Ρωμαίους: Διότι τὴν πρώτην τοῦ ἔτους ἐωρτάζαν καὶ οἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς, οἱ Βαβυλώνιοι, οἱ Πέρσαι, οἱ Ἀρμένιοι καὶ πρὸ πάντων οἱ Ἰουδαῖοι. Τοῦτο μόνον σαφῶς γνωρίζομεν: Ὅτι ἀπὸ τοῦ 153 πρὸ Χριστοῦ ὥρισαν οἱ Ρωμαῖοι ὡς ἀρχὴν τοῦ πολιτικοῦ τῶν ἔτους τὴν πρώτην Ἰανουαρίου. Καὶ ἔκτοτε ἐπέδρασαν, φαίνεται, ἐπὶ τῆς ἐορτῆς τὰ Σατουρνάλια, ποὺ ἐτελοῦντο περὶ τὰ μέσα καὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ Σατούρνου, τοῦ θεοῦ τῆς σπορᾶς, τοῦ Κρόνου τῶν Ἑλλήνων.

Τὰ Σατουρνάλια σιγὰ - σιγὰ διαρκοῦν ἐπτά ἡμέ-

σις τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν νέων ἔχει ρυθμισθῇ ὥστε νὰ ἀποτελῇ ἰδεώδες ὑπόδειγμα ἐφηρμοσμένης ἀγωγῆς τοῦ πολίτου.

Κατὰ τὸ νέον ἔτος μετὰ τὴν προσπάθειαν τοῦ Κράτους νὰ ἀνασυνδέσῃ στενωτέρον τὴν ἀγωγὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων πρὸς τὴν ἐθνικὴν μας ἐκπαιδευτικὴν παράδοσιν καὶ νὰ συντονίσῃ πᾶσας τὰς προσπάθειάς πρὸς ἓνα εὐτυχέστερον βίον, ἃς ἐναρμονίσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται τὰς προσπάθειάς μας διὰ νὰ καταστήσωμεν περισσότερο καρποφόρα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρυθροσταυρικῆς μας δράσεως.

Εἰς τὸ ἡμῖς ἑκατομμύριον τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν μαθητῶν, ποὺ ἀσκεῖ ἔργῳ τὸ ἰδεώδες τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας των, εἰς ὅλους τοὺς συμπαρισταμένους εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ εἰς ὅλους τοὺς Ἑλλήνας ἀπευθύνονται αἱ πλέον ἐγκάρδιοι εὐχαὶ τῆς μεγάλης μας Ὄργανώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Μόνον ἡ πρώτη ἡμέρα εἶχε θρησκευτικὸν χαρακτῆρα. Αἱ ἄλλαι ἦσαν ἡμέραι ἐορτασμοῦ καὶ ἀναπαύσεως. Κατὰ τὴν θυσίαν τῆς πρώτης ἡμέρας ὁ ἱερεὺς ἐλειτούργει κατὰ τὸ ἐλληνικὸν ἔθιμον ἀσκεπῆς. Ἐπειτα ἐξεχύνετο τὸ πλῆθος εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἠρχίζεν ἔτσι ἡ γενικὴ χαρὰ τῶν ἐπτά ἡμερῶν: Διασκεδάσεις, ἀμοιβαῖαι προσκλήσεις, ἀνταλλαγὴ δώρων μεταξὺ φίλων καὶ γνωστῶν καὶ ἡ μέχρι σήμερον συνεχιζομένη δυστυχῶς χαρτοπαιξία. Τὰ σχολεῖα εἶχαν διακοπὰς. Αἱ πολεμικαὶ τυχὸν ἐπιχειρήσεις διεκόπτοντο, τὰ δικαστήρια δὲν ἐλειτούργουν, — ἀκόμη καὶ οἱ δοῦλοι, ὅσοι μετείχαν τῶν θυσιῶν, εἶχαν κατὰ τὰς ἐορταστικὰς ἐκείνας ἡμέρας τὰ αὐτὰ δικαιώματα διασκεδάσεως ὅσα καὶ οἱ κύριοί των. Ἦσαν αἱ ἐπτά ἐκεῖναι ἡμέραι πλήρους καὶ γενικῆς εὐτυχίας ἡμέραι.

Μετὰ τὰ Σατουρνάλια ἐωρτάζοντο τὰ Παγανάλια καὶ μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐορτῶν παρενέβαλλαν οἱ Ρωμαῖοι τὴν πρώτην τοῦ ἔτους ποὺ ἐωρτάζαν λαμπρότατα. Καὶ δῶρα τὴν ἡμέραν αὐτὴν κατ' ἐξοχὴν ἀντήλλασαν οἱ Ρωμαῖοι καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐγκαθίσταντο τοὺς αἰρετοὺς ἄρχοντας των.

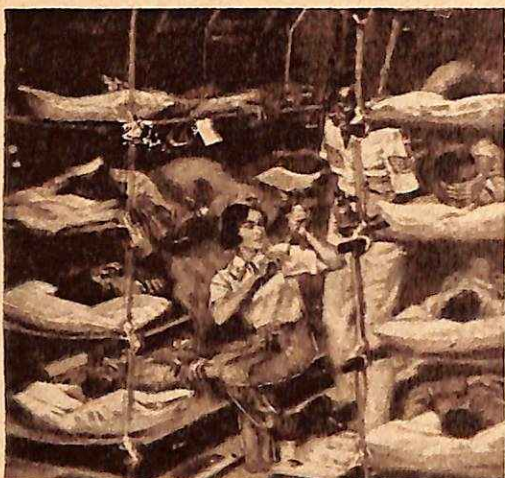
Καὶ ὅπως εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐπέδρασαν τὰ Σατουρνάλια, ἔτσι ἐπέδρασαν εἰς αὐτὴν καὶ τὰ Παγανάλια. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν λαμπρότητα ὁ ἐορτασμὸς τῆς πρώτης τοῦ ἔτους καὶ τοιαύτην θέσιν κατέλαβεν εἰς τὴν λαϊκὴν συνείδησιν ἡ ἐορτὴ αὐτῇ, ὥστε μετὰ τὸν καιρὸν ἐλησμονήθησαν καὶ Σατουρνάλια καὶ Παγανάλια. Καὶ ὅσα ἐγίνοντο εἰς τὰς δύο αὐτὰς ἐορτὰς ἐνομιόθησαν ὡς μία ἐορτὴ: ὡς ἡ δὲ πρώτη τῆς πρώτης τοῦ ἔτους. Ὁ Λιβάνιος, σπουδαῖος «ἐθνικός» λόγιος, σύγχρονος καὶ φίλος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ διευθυντὴς μεγάλης ρητορικῆς σχολῆς, «μίαν — λέγει — γνωρίζει κοινὴν ἐορτὴν ὅλων ὅσοι ζοῦν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ρωμαίων, τὴν ἐορ-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 26)

Η ΑΔΕΛΦΗ ΚΑΙ Ο ΠΕΖΟΝΑΥΤΗΣ

ΤΟ ΣΩΜΑ των Έλληνίδων Αδελφών έχει μακροχρόνια ιστορία, που την διασπάζουν θαυμαστά παραδείγματα ηρωισμού και αυτοθυσίας. Στα αρχαία του Έλληνικού Έθνους Σταυρού υπάρχουν γραπτά στοιχεία που διαιωνίζουν τη μνήμη μερικών ηρώων Αδελφών και ο Πρόεδρος του κ. Κ. Γεωργακόπουλος δεν αφήνει να παρέλθει εύκαιρα χωρίς ν' αναφερθεί με θερμά λόγια στη δόξα τους.

Αλλά τα ιδανικά που εμπνέουν τις Αδελφές και τις εμψυχώνουν στο βαρύ και συχνά επικίνδυνο έργο τους, είναι ιδανικά πανανθρώπινα και γι' αυτό συναν-

τοῦμε τις εκδηλώσεις των παντού όπου η γυναίκα έχει αφιερωθεί στο υψηλό λειτούργημα της Αδελφής.

Στην Αμερική, οι ανάγκες του πολέμου που διεξάγεται στο Βιετνάμ για την συγκράτηση του κομμουνισμού, υπηγόρευσαν τη δημιουργία ενός Σώματος Ίπταμένων Αδελφών. Είναι επίλεκτες μεταξύ των εκλεκτών εκείνες που γίνονται δεκτές σ' αυτό το Σώμα και, πριν φορέσουν τη γαλάζια στολή της Πολεμικής Αεροπορίας, υποβάλλονται σε ειδική εκπαίδευση που απαιτεί σκληρές σωματικές και ψυχικές δοκιμασίες. Και όταν τελικά αποκτήσουν το πτυχίο της Ίπταμένης Αδελφής, τις εκπαιδευτικές δοκιμασίες διαδέχονται δοκιμασίες πραγματικές, ασύγκριτα σκληρότερες και εξαιρετικά επικίνδυνες. Γιατί η έκταlesi του καθήκοντος οδηγεί τις Ίπταμένες Αδελφές στα πεδία των μαχών, σε πολεμικά αεροδρόμια που βρίσκονται μέσα στις περιοχές των συγκρούσεων. Και οι εργάσιμες ώρες τους κυμαίνονται από 12 έως 14 την ημέρα, από τις οποίες τουλάχιστον οκτώ στον αέρα, ανάμεσα στις πολλές δεκάδες τραυματιών που μεταφέρει το νοσοκομειακό αεροπλάνο από το μέτωπο στις εγγύτερες αμερικανικές βάσεις — Φιλιππίνες, Ιαπωνία, Οκινάβα — σε αποστάσεις εκατοντάδων μιλίων ή από τις βάσεις αυτές στις Ηνωμένες Πολιτείες, με υπέρπτησι του άχανου Είση. Ωκεανού.

Παρ' όλα αυτά, στα επτά χρόνια που έχουν περάσει από τον συνεστήθη το Σώμα, ούτε μία από τις Αδελφές που ανήκουν σ' αυτό, δεν εξήγησε ν' απαλλαγή από τα καθήκοντά της ή να μετατεθεί σε ελαφρότερη υπηρεσία. Κομψές και κολοσυγγυρισμένες πάντοτε, εδιδάθετες και χαμογελαστές, παρέχουν τις

υπηρεσίες τους σε τραυματίες και αναπήρους που διακομίζονται από την κόλαση του μετώπου στο ήρεμο νοσοκομειακό περιβάλλον των αμερικανικών βάσεων του Είσηνικού ή από εκεί στην πατρίδα.

Δύο Ίπταμένες Αδελφές, μαζί με τρεις βοηθούς, συνώδευαν το αεροπλάνο νοσοκομειακό αεροπλάνο που απεγειώθη ένα μεσημέρι από το Νότιο Βιετνάμ για να μεταφέρει τραυματίες 1.000 μίλια μακριά, στην αμερικανική βάση Κλάρκ, στις Φιλιππίνες. Από τους 60 «κατακεκλιμένους» επιβάτες του, ένας μόνον ανησυχούσε τις Αδελφές, ένας νεαρός πεζοναύτης που είχε διαμπερή τραύματα στον ένα βραχίονα, στις δύο κνήμες και στο θώρακα. Τον κρατούσαν στη ζωή με αδιάκοπη χορήγηση οξυγόνου, αλλά έβλεπαν τον κίνδυνο άμεσον. Έβγαζε αίμα από τους πνεύμονες και στην όψη του είχε άπλωθη η υποκύνη ωχρότης που προμηνύει το τέλος. Τό έμπειρο μάτι των Αδελφών δεν του έδινε περισσότερο από μις ώρας ζωή. Και το αεροπλάνο χρειαζόταν εβδομήντα λεπτά της ώρας, με κανονικές συνθήκες πτήσεως, για να φθάσει στο αεροδρόμιο της βάσεως.

Η Αδελφή Σάλλυ άφησε τη φροντίδα του τραυματίου στην Αδελφή Ρόζμαρι και, με ήρεμη όψη, πέρασε το διάδρομο σκορπώντας χαμόγελα στους συναδέλφους του. Όταν όμως μπήκε στην καμπίνα του πιλότου, το χαμόγελο έσβησε από τα χείλη της. «Επείγουσα ανάγκη ιατρικής επεμβάσεως!» έφώναξε στον Κυβερνήτη ανάμεσα από το θόρυβο των κινητήρων, χρησιμοποιώντας την καθιερωμένη για τέτοιες περιπτώσεις φράση. Αυτό ήταν αρκετό για ν' ακολουθήσει μία σειρά από ραγδαίες ενέργειες, με τελικό σκοπό τη διάσωση του τραυματίου. Ένα ραδιοφωνικό μήνυμα έστάλη άμέσως στη βάση Κλάρκ και διεβιβάστη στο Νοσοκομείο. Ο άρμόδιος Διευθυντής, έδωσε με το ραδιοτηλέφωνο στην Αδελφή Σάλλυ τις αναγκαίες οδηγίες και στο Προσωπικό του Νοσοκομείου τη διαταγή να ετοιμασθή το χειρουργείο. Ταυτόχρονα η Διοίκηση του αεροδρομίου διέταξε να μείνει ελεύθερος από άλλα αεροσκάφη ο έναέριος διάδρομος που ακολουθούσε το νοσοκομειακό κ' έδωσε σ' αυτό απόλυτη προτεραιότητα πτήσεως. Το αεροπλάνο ανέπνυε τότε όλη του την ταχύτητα και, 49 λεπτά αργότερα, προσγειωνόταν στη βάση. Ένα ασθενοφόρο παρέλαβε άμέσως τον τραυματία και, τον μετέφερε ολοταχώς στο χειρουργείο.

Δύο εβδομάδες επέρασαν. Κ' ένα μεσημέρι η Αδελφή Σάλλυ, φθάνοντας με το τακτικό της δρομολόγιο από τη Σαϊγκόν στη βάση Κλάρκ, είδε στο αεροδρόμιο ένα νεαρό πεζοναύτη, τυλιγμένον με επιδέσμους και με τα πόδια στο γύψο, έτοιμον να επιβιβασθή σε άλλο νοσοκομειακό αεροσκάφος, με προορισμό τις Ηνωμένες Πολιτείες.

— Καλό ταξίδι, του εϋχήθηκε η Σάλλυ.

— Εϋχαριστώ, δεσποινίς, απήντησε ο τραυματίας. Είχα ακούσει άλλοτε ότι οι Ίπταμένες Αδελφές ποτέ δεν το βάζουν κάτω. Τώρα το πιστεύω, γιατί είδα πώς έσωσαν έμένα.

(Τα στοιχεία του αφηγήματος έλήφθησαν από το άρθρο της Κ. Drake στο άμερ. περιοδικό Reader's Digest).

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Πρωτοχρονιά. Καλή καρδιά. Καλοσημαδιά. Για την πατρίδα πρωτανοίχτε το χορό παιδιά! —'Υστερ' απ' την αγάπη του Θεού είν' η αγάπη της Πατρίδας. Η Πατρίδα! ΠΑΛΑΜΑΣ

Ναί, τώρα που αρχίζει ένας καινούργιος χρόνος ελπιδοφόρος, ως τον υποδεχτούμε, όπως τό είπε ο ποιητής, με τη διάθεσι της αγάπης και με έτοιμη πάντα μέσα μας την προσφορά της θυσίας, που είναι τό ακριβό τίμημα της κάθε αληθινής και δημιουργικής αγάπης. Κι ως πρωτανοίξουμε τό χορό του καινούργιου χρόνου, του 1968, που θα μάς παρουσιάσει όλους μας πιασμένους χέρι - χέρι, να έχουμε σχηματίσει μις αλυσίδα γύρω από την πατρίδα μας. Μια αλυσίδα προστατευτική, γιατί η Ελλάδα μας μάς έχει όλους ανάγκη. Όλοι είμαστε φρουροί της. Η αγάπη της πατρίδας, δεν είναι μις κούφια έννοια ή μις βαρετή προσταγή. Είναι μις πραγματικότητα που τη ζούμε από τη στιγμή που θα πρωτανοίξουμε τα μάτια μας στη ζωή. Αρχίζει από την αγάπη του σπιτιού μας, των δικών μας ανθρώπων, των γονέων μας, των συγγενών μας, των φίλων μας, των συντοπιτών μας, και σιγά - σιγά, πλαταίνει και άγκαλιάζει όλη τη χώρα που την κατοικούν άνθρωποι, μιλώντας την ίδια γλώσσα μ' έμας, κ' έχοντας την ίδια θρησκεία. Η αγάπη της πατρίδας έρχεται ύστερ' από την αγάπη του Θεού. Γι' αυτό, όταν αρχίζει ένας καινούργιος χρόνος, είναι φυσικό να ετοιμαζώμαστε για μις καινούργια εξέορμησι, που αν επιτύχη, όχι μόνο έμας θα ώφελήσει, αλλά και την πατρίδα. Γιατί ό,τι καλό κάνουμε, έδω, στην πατρίδα μας μένει. Πέφτει σά σπόρος στην ελληνική γή, για να ξαναδώσει πιο πολλούς και πιο καλούς καρπούς.

Από την πρωτοχρονιά κ' έπειτα, και για όλο περίπου τό μήνα του Ιανουαρίου, ζούμε όλοι σάν από την αρχή τη ζωή μας. Φαίνεται πως είναι ανάγκη, μις φορά τό χρόνο να αισθανώμαστε έτσι. Από όσα έχει δημιουργήσει ο άνθρωπος, θεσμοί, έθιμα, ήθη, κανόνες συμπεριφοράς, έορτές, τίποτε δεν είναι χωρίς βαθύτερο νόημα. Τίποτε δεν πλάστηκε στην τύχη, τουλάχιστον όταν πρωτοθεσπίστηκε. Έγινε για να ικανοποιήσει κοινωνικές ανάγκες, για πολύν καιρό, ή και για πάντα. Έτσι και οι πρωτοχρονιάτικες γιορτές που κρατάν σχεδόν όλο τον Ιανουάριο, πηγάζουν από την αίσθησι που έχει ο άνθρωπος, του χρόνου. Η κίνησι των ουρανίων σωμάτων, ή άρμονική αλληλοδιαδοχή της νύχτας με την ημέρα και των τεσσάρων εποχών, τό γεγονός ότι όλα τα πλάσματα του Θεού και τα έμψυχα και τα φυτικά, γεννιούνται, μεγαλώνουν, κ' ύστερα φεύγουν από τη γή για να εκτελέσουν έναν άλλον προορισμό, έκαμε τον άνθρωπο ν' ανακαλύψη τον χρόνο και του έδωσε τα μέσα να τον μετράη με σταθερές μονάδες. Κι από τότε που ο άνθρωπος μετέτρεψε τον άνθρωπο σε μαθηματικές μονάδες, έδωσε στη ζωή του καινούργιο νόημα. Την έρμηνευσε τη ζωή του ο άνθρωπος σάν μις κίνησι του χρόνου μέσα στον χώρο. Καί, καθώς είναι ο άνθρωπος και παλαιστής και δημιουργός, είναι φυσικό να έχη για μόνιμο όπλο του την έλπίδα. Έτσι, όσο προχωρούμε μέσα στον χρόνο, όσο μεγαλώνουμε

δηλαδή, τόσο και περισσότερο ελπίζουμε για την αύριο — και πρέπει να ελπίζουμε. Κανένα κακό παρελθόν, καμμις άποτυχία ή άτυχία δεν μάς καθηλώνει στην άπογοήτευσι. Έτσι, βρήκαμε τον τρόπο, κάθε που αφαιρείται από τη ζωή μας μις μονάδα χρόνου, αντί να λυπούμεθα, να νιώθουμε περισσότερη χαρά και να αισθανώμαστε ανανεωμένες τις έλπίδες μας και τις δυνάμεις μας προς τό μέλλον. Όσο κι αν τα έπίγεια όρια της ζωής μας είναι καθωρισμένα, δε ζούμε μόνο από τό παρελθόν και από τό παρόν, ζούμε και από τό μέλλον. Γιατί μέλλον, είναι ή άπέραντη αλυσίδα των γενεών που θα ξετυλιχτή από μάς προς τό άτέλειωτο μέλλον. Δε ζούμε μόνο για τον τωρινό εκυτό μας. Ζούμε και για τον μελλοντικό εκυτό μας, που θα τον αντιπροσωπεύσουν οι άπόγο-

Σχεδιασμα του Μεξικανού ζωγράφου ΚΑΡΛΟΣ ΜΕΡΙΝΤΑ

νοί μας. Τώρα, τό μέλλον, είστε έσείς, παιδιά της Ελλάδος, που σκύβετε τα κεφάλια σας επάνω στα θρανία της γνώσεως και της μελέτης. Κάποτε θα μάθετε κ' έσείς πως υπάρχει μις άλλη εγγύη του τώρα με τό μέλλον. Αυτή ή άλλη εγγύη, ζή κρυφά και δυνατά μέσα στο ένστικτό μας. Κι αυτή ή άλλη εγγύη είναι που μάς κάνει να λέμε στους διπλανούς μας, όλον τον Ιανουάριο, «Καλή χρονιά, ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος, ό,τι επιθυμείτε, να ζήσετε με χαρά και υγεία, να προκόψετε, να επιτύχετε στα σχέδιά σας, — ο Θεός και ο Χριστός που γεννήθηκε, νάναι πάντα μαζί σας!». Αυτά λέμε κι αυτά ακούμε κάθε χρόνο. Και πρέπει να τα λέμε με καλή καρδιά, και πρέπει να δαχώμαστε τις πρωτοχρονιάτικες εϋχές σάν τη βροχούλα του Θεού, που καρπίζει τα σπλάχνα της γής. «Πρωτοχρονιά. Καλή καρδιά. Καλοσημαδιά. Για την πατρίδα πρωτανοίχτε τό χορό παιδιά!».

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

Απόδοσις † ΑΡΧΙΜ. ΧΡΙΣΤΟΔ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ-ΓΙΔΗ

ΑΓΑΠΗ είναι ή αγαθή εκείνη διάθεσις τῆς ψυχῆς, πού, τίποτε ἀπό ὅσα ὑπάρχουν ἄλλο, δέν προτιμᾷ περισσότερο ἀπό τή γνώσι τοῦ Θεοῦ. Εἶναι δέ πράγμα ἀδύνατο νά ἀποκτήσῃ κανεῖς τή συνήθεια αὐτῆς τῆς ἀγάπης, ὅταν ἔχῃ προσκόλλησι σέ κάποιον ἀπό τὰ ἐπίγεια πράγματα.

γ'.—Εκεῖνος πού πιστεύει στό Κύριο, φοβᾶται τήν κόλασι (πού εἶναι χωρισμός αἰώνιος ἀπ' τὸ Θεό). Κι ἐκεῖνος πού φοβᾶται τή κόλασι, προσέχει τόν ἑαυτό του καί δέν τόν ἀφήνει ἐλεύθερο νά γίνῃ ἔρμαιο τῶν παθῶν. Κι αὐτός πού φυλάγεται ἀπό τὰ πάθη, ὑπομένει τίς θλίψεις. Ὑπομένοντας δέ τίς θλίψεις, ἀποκτᾷ τήν ἐλπίδα στό Θεό. Αὐτή τώρα ή ἐλπίδα στό Θεό, κάνει τὸ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου νά ἀποχωρίζεται ἀπό κάθε γήινη πρόσκλησι καί ἐπιδίδωξί· ἀφοῦ δέ πιά ὁ νοῦς ἀποχωρισθῇ ἀπ' αὐτὲς τίς ἀσχολίες, τότε ἀποκτᾷ τήν ἀγάπην πρὸς τὸ Θεό.

στ'.—Εκεῖνος πού ἔχει τὸ νοῦ του στραμμένο καί προσηλωμένο στήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, περιφρονεῖ ὅλα ὅσα φαίνονται στὸν κόσμον αὐτό, ὡς καί τὸ ἴδιο του τὸ σῶμα, πού τὸ θεωρεῖ σὰν ξένο καί ὄχι δικό του κτῆμα.

ζ'.—Αφοῦ ή ψυχὴ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ σώματος, καί ὁ Θεὸς εἶναι ἄπειρες φορές ἀνώτερος τοῦ κόσμου, ἀφοῦ ὁ ἴδιος τὸν ἐπλασε, τότε ἐκεῖνος πού προτιμᾷ νά περιποιῆται περισσότερο ἀπ' τή ψυχὴ τὸ σῶμα, καί ν' ἀγαπᾷ περισσότερο ἀπ' τὸ Θεὸ τὸν κόσμον, πού μολαταῦτα ὁ Θεὸς τὸν ἐδημιούργησε, δέν διαφέρει καθόλου ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρες.

ια'.—Ὅλες βέβαια οἱ ἀρετὲς βοηθᾶνε τὸν νοῦ ν' ἀποκτήσῃ τὸν θεὸ ἐρωτα. Περισσότερο ὅμως ἀπ' ὅλες, ή προσευχὴ πού γίνεται μὲ καθαρὴ καρδιά. Γιατί μὲ τή βοήθειά της, ὁ νοῦς ἀνυψωνόμενος στίς σφαῖρες τοῦ Θεοῦ, ἀποχωρίζεται καί ἀπομακρύνεται ἀπ' ὅλα τὰ ὄντα.

ιβ'.—Εκεῖνος πού ἀγαπᾷ τὸν Θεό, δέν μπορεῖ νά μὴ ἀγαπήσῃ καί κάθε ἄνθρωπο σὰν τὸν ἑαυτό του, ἀν καί γιὰ ὅποιους δέν ἔχουν ἀκόμη ἀποκτήσῃ τήν ψυχικὴ καθαρότητα ἀποβάλλοντας τὰ πάθη, αἰσθάνεται κάποια δυσκολία. Γι' αὐτὸ καί ὅταν μάθῃ πὼς αὐτοὶ διαιωθήσαν, χαίρει μὲ χαρὰ πού οὔτε λέγεται, οὔτε μετρίεται.

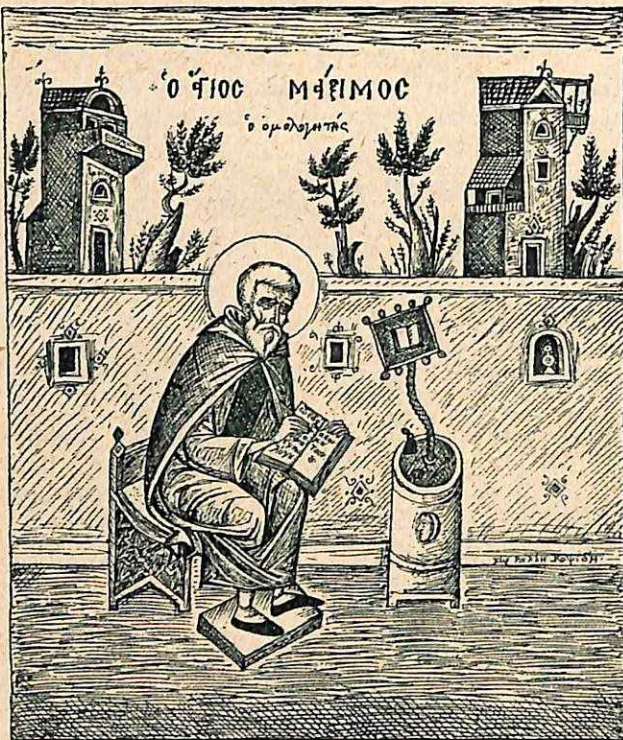
ιζ'.—Εἶναι εὐτυχὴς ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει τήν δύναμι νά ἀγαπήσῃ τὸν ἴδιο βαθμὸν κάθε ἄνθρωπο.

ιη'.—Εἶναι εὐτυχὴς ὁ ἄνθρωπος πού δέν ἔχει ἀδυναμία ή προσκόλλησι σέ κανένα ἀπὸ τὰ φαρτὰ καί πρόσκαιρα πράγματα τοῦ κόσμου.

κ'.—Εκεῖνος πού φροντίζει νά εὐχαριστήσῃ τὴν σάρκα του, δίδοντάς της ὅ,τι οἱ κακὲς ἐπιθυμίαι ζητοῦν, καί πού κρατᾷ μῖσος μέσα του ἐναντίον τοῦ πλησίον του, αὐτὸς λατρεύει τὴν κτίσι καί ὄχι τὸν Κτίστη καί Δημιουργό.

κζ'.—Εκεῖνος πού εὐκρινὰ ἀπαρνήθηκε τὰ πράγματα τοῦ κόσμου αὐτοῦ, καί πού χωρὶς ὑποκρισία διακονεῖ τὸν πλησίον του μὲ τὴν ἀγάπην, αὐτὸς γρήγορα ἐλευθερώνεται ἀπὸ κάθε πάθος καί γίνεται μέτοχος τῆς ἀγάπης καί τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ.

νγ'.—Εάν θέλῃς νά μὴ στερηθῇς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, νά φροντίζῃς ὥστε οὔτε τὸν ἀδελφὸ σου ν' ἀφήνῃς νά κοιμηθῇ ἔχοντας κάτι τι ἐναντίον σου, οὔτε σὺ νά κοιμᾷσαι ἔχοντας κάτι τι ἐναντίον του. Πήγαινε νά συμφιλιωθῇς μὲ τὸν ἀδελφὸ σου, καί

Σχεδιασμά ΡΑΛΛΗ ΚΟΥΪΔΗ

ὅταν ἐπιστρέψῃς, τότε πρόσφερε στὸν Χριστό, μὲ τὴν συνειδήσί σου ἡσυχὴ καί καθαρὴ, τὸ δῶρο τῆς ἀγάπης σου μὲ παρατεινόμενη προσευχή.

νδ'.—Αφοῦ, σύμφωνα μὲ ὅσα λέει ὁ θεὸς Ἀπόστολος Παῦλος, σέ τίποτε δέν ὠφελεῖται ἐκεῖνος πού ἔχει ὅλα τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματος, ἀν δέν ἔχῃ τὴν ἀγάπην, φαντασθῇτε πόσο πρέπει νά ἐνδιαφεροῦμε γιὰ νά τὴν κάνουμε κι ἐμεῖς κτῆμα δικό μας αὐτὴν τὴν ἀγάπην.

(Ἀπὸ τὸ «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ» τοῦ 1968, Διεθ. ΚΩ-ΣΤΑ ΤΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ, πού μόλις ἐκυκλοφόρησε σ' ἐξαιρετικὰ καλίσθητον ἐκδοσί τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας» Δ. Κολλάρου & Σίας.)

A. K.

Ο ΕΝΑΡΜΟΝΙΟΣ ΕΚΕΙΝΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

(Ὁ Βίος τοῦ Ἀγίου Βασιλείου)

ΗΜΟΥΝ κάποτε κ' ἐγὼ μαθητὴς στοῦ Γυμνασίου — ἐννοεῖται τὸ Γυμνάσιο τοῦ παλαιοῦ τύπου, τὸ τετρατάξιο. Ὅπως κάθε χρόνο, ἦρθε καί ή γιορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Θάταν ἀργία. Ἀλλὰ ὁ Γυμνασιάρχης μας, ἀποφάσισε νά κάνουν καί οἱ τέσσερες τάξεις μιὰ ἐκδρομὴ στοῦ Γαλάτσι, ὅπου ὁ καλύτερος μαθητὴς τῆς τετάρτης τάξεως θά μᾶς μιλοῦσε γιὰ τοὺς «Τρεῖς Ἱεράρχας». Πήγαμε μὲ χαρὰ στήν ἐκδρομὴ, γιατί τὸ Γαλάτσι ἦταν τότε ὀλότελα ἐξοχή. Πλατάνια, νερά, περιβόλια, ἀγροτικά σπιτία, φιδωτὰ μονοπάτια. Ἡ μέρα ἦταν ὁμορφὴ, κι ἀρχίσαμε τὰ παιχνίδια. Κατὰ τίς ἔντεκα, οἱ ἐπιστάτες, μὲ κουνουνίσματα καί σφυρίγματα, μᾶς μάζεψαν ὅλους σὲ ἓνα χωράφι, ὅπου ἀπὸ τὸ μπαλκόνι ἑνὸς σπιτιοῦ θά μᾶς μιλοῦσε ὁ συσπουδαστὴς μας. Βγῆκε ὁ τελειόφοιτος στοῦ μπαλκόνι, ψηλός, ξανθός, λίγο στραβολαίμης, κι ἀρχισε νὰ διαβάξῃ ἀπὸ χειρόγραφο, αὐτὰ πού εἶχε γράφει γιὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ὁ λόγος του κινήθηκε ἀπὸ ὅλους — καί κυρίως ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς — ἀριστούργημα μόνο πὼς δὲ θυμᾶμαι πιά τί ἔλεγε. Ἐβλεπα στὰ δέντρα γύρω μου, ἀνάμεσα στὰ φυλλώματά τους, νά ζωγραφίζονται σὰν ὀπτασίες, οἱ σεβάσιμες μορφὲς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καί πρὸ παντός τὸ βυθισμένο στὰ κάτασπρα γένια πρόσωπο τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, μὲ τὰ ρόδινα μάγουλα καί τὰ γελαστά μάτια, πού θάλεγε πὼς ἔφαχναν ἀκόμη νά βροῦν ποὺς ἔμεινε χωρὶς δῶρο, γιὰ νά βγάλῃ κάτι ἀπὸ τὸ θαυματοργό δισάκι του ὁ Ἅγιος νά τοῦ τὸ προσφέρει μὲ καλωσύνη. Μιὰ φράσι μόνο ἔμεινε στοῦ μυαλό μου ἀπὸ τὴν ὁμιλία ἐκείνη πού κράτησε ὀλόκληρη ὥρα. Καί ή φράσι, πού ὁ ὁμιλητὴς τὴν ἐπαναλάμβανε κάθε τόσο γιὰ νά συνδέῃ φαίνεται τὰ μέρη τοῦ λόγου του, ἔλεγε καί ξανάλεγε: «Ὁ ἐναρμόνιος ἐκεῖνος συνδυασμός... ὁ ἐναρμόνιος ἐκεῖνος συνδυασμός...». Ἡ ἐπανάληψι, βοηθεῖ πολὺ τὴ μνήμη. Πὼς νά μὴ μοῦ μένῃ γιὰ πάντα αὐτὴ ή φράσι πού μιλοῦσε γιὰ τὸν ιδεώδη

συνδυασμὸ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, πού ή Ἐκκλησία μας τοὺς χαρακτηρίσε ὡς «τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος».

Θά μᾶς χρειάζονταν πολλὲς σελίδες γιὰ νά ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸν ὑποδειγματικὸ χριστιανικὸ βίον, τὸ καθαντὸ θρησκευτικὸ ἔργο καί τὸ διαφωτιστικὸ χριστιανικὸ κήρυγμα τῶν τριῶν Φωστήρων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού οἱ λόγοι τους, οἱ ἐπιστολὲς τους καί τὰ κείμενά τους ἐθεμελίωσαν τὸν ἐλληνοχριστιανικὸ πολιτισμὸ. Γιατί καί οἱ τρεῖς ἦταν τέλειοι κάτοχοι τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώσσας καί φιλολογίας, καί τίς μεταχειρίστηκαν σὰν ἐξοχο γλωσσικὸ καί πνευματικὸ (ἠθικὸ καί φιλοσοφικὸ) ὄργανο γιὰ νά διδάσκουν καί νά διαμορφώσουν τὸν χριστιανισμὸ. Ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, πού ἦταν βαθὺς γνώστης τοῦ Πλάτωνος, ἔλεγε «καί ἐμεῖς εἴμαστε Ἀττικοί», καί ὁ Μέγας Βασίλειος, στήν περίφημη παραίνεσί του πρὸς τοὺς νέους «περὶ τοῦ πὼς νά ὠφελοῦνται ἀπὸ τὰ ἐλληνικὰ γράμματα», τὰ παρομοίωσε μὲ ἀξιοθάνματα, τὰ παρομοίωσε μὲ ἀξιοθάνματα, πού πρέπει ὅμως νά προσέχῃ κανεῖς τ' ἀγκάθια τους. Τὸν Θεόγνι, τὸν Σόλωνα καί τὸν Ἐδριπίδην, τοὺς θεωροῦσε «διδασκάλους ἀρετῆς», θαύμαζε δέ καί τὸν Ὀμηρὸ. Καί χειριζόμενος τὴν ἀρχαία ἐλληνική, σὰν ἀρχαῖος. Ἀς σᾶς ποῦμε λίγα λόγια γιὰ τὸ βίον καί τὸ ἔργο τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, πού εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν Ἅγιος τοῦ Ἰανουαρίου, ἀφοῦ τὸν ἐορτάζουμε καί στήν 1 καί στίς 30 τοῦ μηνός. Γεννήθηκε ὁ Μέγας Βασίλειος στήν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας, στὰ 329 ἢ 330 μ.Χ. Οἱ γονεῖς του ἦταν πολὺ πλούσιοι, καί ὁ πρόπαππος τοῦ πατέρα του, ἦταν «συνήγορος», δηλαδὴ δικηγόρος ὅπως θά λέγαμε σήμερα. Ἡ ἀπὸ τὸν πατέρα μάμμη του Μακρίνα, ἦταν ἐπίσης ἀπὸ εὐγενὴ οἰκογένεια, καί διακρίθηκε γιὰ τὸν θερμὸ χριστιανισμὸ της. Ὁ πατέρας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Βασίλειος ἐπίσης ὀνομαζόμενος, ἦταν συνήγορος κι αὐτὸς καί

δάσκαλος τῆς οἰκονομικῆς. Καί ή μητέρα του Ἐμμέλεια ἦταν μιὰ θαυμασία γυναίκα, σὲ ὅλα της. Ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος πού τὴν εἶχε γνωρίσει, εἶπε γι' αὐτὴν πὼς ὅλα της τὰ χαρίσματα, τὰ ἠθικά, τὰ σωματικά, καί ή κοινωνικὴ της συμπεριφορὰ, ἦταν τέλεια. Ἀπὸ τὸ ζεῦγος αὐτὸ γεννήθηκαν τέσσαρες γιοῖ — πρῶτος ὁ Βασίλειος ὁ Μέγας — καί πέντε κορίτσια, μὲ πρώτη τὴ κόρη, τὴν ὁμώνυμην τῆς γιανιᾶς της, Μακρίνα. Ἐστὶ ὁ Βασίλειος, βρέθηκε σὲ πνευματικὸ καί θρησκευτικὸ περιβάλλον.

Τὰ πρῶτα γράμματα τὰ διδάχθηκε ὁ Βασίλειος στοῦ σπιτί, μαζί μὲ τὴν ἀδελφή του Μακρίνα. Τὰ θρησκευτικὰ τοὺς τὰ μάθαιναν ή μητέρα καί γιανιά. Στὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς Νεοκαισαρείας, συμπληρώθηκε ή μόρφωσί του τῆς μέσης παιδείας. Δεκάξι χρονῶν ὁ Βασίλειος ἀρχισε νά σπουδάζῃ ἀνώτερα μαθήματα στήν Καισάρεια, πού ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, τὴν εἶχε ἀποκαλέσει «Μητροπόλιν λόγων» δηλαδὴ σπουδαῖο κέντρο ἐλληνικῶν γραμμάτων καί ἀνωτέρων ἐλληνικῶν Σχολῶν. Ὁ Γρηγόριος, πού εἶχε γεννηθῇ στή Ναζιανζὸ τῆς Καππαδοκίας, γνώρισε τὸν Βασίλειον στήν Καισάρεια, σὰν συμφοιτητὴς του, κι ἀπὸ τότε δέθηκε μαζί του μὲ δεσμούς φιλίας ἀκατάλυτης. Ὁ Βασίλειος, μετὰ τὴν Καισάρεια, πῆγε νά συνεχίσῃ τίς σπουδὲς του στήν Κων/πολι, ὅπου ἀφοῦ ἔμεινε δύο χρόνια, κατέβηκε στήν Ἀθήνα. Ἐκεῖ, στίς ἀνώτερες Σχολές, εἶχε διδασκάλους τὸν Λιβάνιον, τὸν Δεσπείσιον, τὸν Ἰμέριον καί τὸν Προαιρέσιον. Τρομερὰ φιλομαθὴς καί φιλόπονος καθὼς ἦταν, σπούδασε καί φιλολογία, ἱστορία, φιλοσοφία, ἱατρικὴ, ἀστρονομία, γεωμετρία καί φυσικὲς ἐπιστῆμες. Εἰκοσιπέντε χρονῶν γύρισε στήν Καισάρεια καί διδάσκαλος τὸν πατέρα του, πού εἶχε δέχθῃκε τὸν πατέρα του, πού εἶχε πεθάνει, στοῦ ἐπάγγελμα τοῦ «συνήγορου». Εἶχε τεραστία ἐπιτυχία ὁ Βασίλειος σὰν ρήτωρ τῶν δικαστηρίων, καί ἦταν περιζήτητος ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς κύκλους. Ἀλλὰ ή θλιβερὴ ἀτμόσφαιρα τῶν δικῶν, μὲ

(Συνέχεια στὴ σελίδα 25)

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑΣ

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΓΕΝΝΑΙΟΥ

Παράμυθι

ΗΤΑΝΕ ΚΑΠΟΤΕ κλεισμένοι σ' ένα φανταστικό κουτί είκοσιπέντε μολυβένιοι στρατιώτες, όλοι αδέρφια, άφοϋ είχαν γίνει από τὸ ἴδιο ὕλικο καὶ μετὴν ἴδια στραβή κουτάλα. Φοροῦσαν ὁμορφὴ στολὴ κόκκινη καὶ γαλάζια, κρατοῦσαν ἐπ' ὤμου τὰ τουφέκια τους καὶ κοιτοῦσαν ἐπίμονα μπροστά τους. Τὰ πρῶτα λόγια ποὺ ἀκούσαν μόλις ἀνοίχτηκε τὸ κουτί ἦταν: «Ἀχ, τρέλλα! Μολυβένιοι στρατιῶτες!». Τὰ εἶπε χτυπώντας τὰ χεράκια του ἀπὸ τὴ χαρὰ ἓνα ξανθόμαλλον ἀγόρι. Γιώρταζε κείνη τὴν ἡμέρα, καὶ τοῦ εἶχαν κάνει αὐτὸ τὸ ἀκριβὸ δῶρο.

Πῆρε τοὺς στρατιῶτες ἕναν - ἕναν τὸ παιδί καὶ τοὺς ἔβαλε σὲ τάξι μάχης. Ἦταν ὅλοι τοὺς ἴδιοι καὶ ἀπαράλλαχοι, ἐξὸν ἀπὸ ἕναν, ποὺ ἔγινε τὴν τελευταία στιγμή κ' ἐπειδὴ ἦταν λεῖψὸ τὸ μολύβι βγήκε μ' ἓνα μονάχα πόδι. Ὡστόσο τὰ κατὰφερνε νὰ στέκη ὁλόρθος, ὅπως τ' ἄλλα είκοσιτέσσερα ἀδέρφια του.

Αὐτὸς ὁ ἀνάπηρος μολυβένιος στρατιώτης ἦταν γραφτὸ νὰ περάσῃ μιὰ ζωὴ γεμάτη περιπέτειες, ποὺ ἂν ἔχετε διάθεσι θὰ σὰς τίς ἐξιστορήσω ὅσο συντομότερα μπορῶ. Ἀκούστε λοιπόν:

Ἐκεῖ ποὺ εἶχαν παραταχθῇ οἱ στρατιῶτες βρίσκονταν καὶ ἄλλα παιγνίδια κάθε λογῆς. Ὅμως αὐτὸ ποὺ ἔκανε σ' ὅλους τὴ μεγαλύτερη ἐντύπωσι ἦταν ἓνα χάρτινο παλάτι. Ἀπὸ τὰ τόσα δὲ παρὰθύρα του μποροῦσε κανεὶς νὰ βλέπῃ μιὰν αἰθουσα γεμάτη ἀπὸ ἐπιπλα καὶ κομφοτεχνήματα. Ἐνας ἀνθόκηπος ἦτανε μπροστὰ στὸ παλάτι καὶ στὸ βάθος του ἓνα καθρεφτάκι σὲ σχῆμα αὐγοῦ, ποὺ ἔδινε τὴν ἐντύπωσι λίμνης. Ὅλα μαζί, παλάτι, κήπος καὶ λίμνη ἦταν ὁμορφα, πὶδ ὁμορφὴ ὅμως ἀπὸ κείνα ἦτανε μιὰ νεράιδα ποὺ καμάρωνε μπροστὰ στὴν ὀρθάνοιχτη πόρτα τοῦ παλατιοῦ. Χάρτινη ἦταν, ἀλλὰ φοροῦσε ρόμπα ἀπὸ τοῦλι ἀληθινό. Μιὰ γαλάζια κορδέλλα τύλιγε τὸ λαιμὸ της καὶ στοὺς ὤμους της ἔπεφτε μιὰ ἐσάρπα ροδόχρωμη. Τὰ ξανθὰ της μαλλιά στολίζονταν ἀπὸ ἓνα ἀστέρι χρυσοῦ μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ πρόσωπό της.

Ἡ ὁμορφὴ νεράιδα κρατοῦσε τὰ χεράκια της ψηλά κ' εἶχε σηκωμένο πρὸς τὰ πίσω τὸ ἓνα της πόδι, καὶ ὅπως ὁ στρατιώτης μας τῷβλεπε ἀπὸ τὴ θέσι του θαρροῦσε πὼς τοῦ ἴμοιαζε κ' εἶχε καὶ αὐτὴ μονάχα ἓνα πόδι.

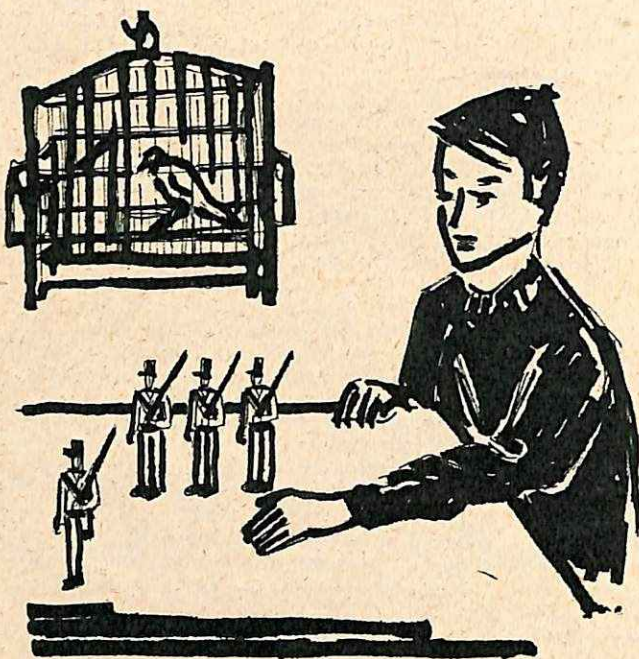
— Νὰ γυναίκα γιὰ μένα, σκέφθηκε. Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι ὅτι ἔχει μάθει στὰ μεγαλεῖα. Ποῦ τὸ χρυσοῦ παλάτι της καὶ ποῦ ἡ δική μου κούτα μετ' ἄλλα ἀδέρφια μου μέσα, τὰ είκοσιτέσσερα! Μολαταῦτα θὰ πασχίσω νὰ γνωριστῶ μαζί της...

Ἐκεῖ ποὺ μελετοῦσε αὐτὰ, νάσου κ' ἔρχεται τὸ ἀγόρι ποὺ γιώρταζε. Τὸν πῆρε στὸ χέρι του — ποῖος ξέρει γιατί; — καὶ τὸν ἀκούμπησε ἀπάνω σὲ μιὰ μεγάλη ταμπακίερα ποὺ ἦταν κοντὰ στὸ παλάτι. Τί χαρὰ! Μποροῦσε νὰ βλέπῃ καὶ ἀπὸ τὴ νέα του θέσι τὴ νεράιδα, ποὺ στέκονταν ἀντίκρυ του στηριγμένη στὸ ἓνα της πόδι!

Ἀργὰ τὸ βράδυ μάζεψαν τ' ἀδέρφια του, τὰ κλείσανε στὸ κουτί καὶ σβήσανε τὰ φῶτα. Τότε τὴν

ἀπέραντη σάλα μόλις ἐφώτιζε ἀχνὰ τὸ φεγγαρόφωτο ποὺ γλυστοῦσε ἀπαλὰ ἀπὸ τὰ τζάμια τοῦ φεγγίτη. Ὅταν ἔγινε ἡσυχία τὰ παιγνίδια ἄρχισαν νὰ διασκεδάζουν μετὰξὺ τους. Οἱ φυλακισμένοι στρατιῶτες θέλανε ν' ἀνοίξουν τὴν κούτα γιὰ νὰ παίξουν καὶ αὐτοί, μὰ ἦταν βαρὺ τὸ σκέπασμα καὶ ἄδικα προσπαθοῦσαν νὰ τὸ σηκώσουν. Ἐγινε τέτοιος σαματᾶς, ποὺ ξύπνησε τὸ καναρίνι καὶ ἄρχισε τοὺς κελαϊδισμούς. Μόνον ἡ νεράιδα ἔμενε ἀσάλευτη, καθὼς κ' ἐκεῖνος, ὁ φίλος μας, ποὺ δὲν ἔπαυε νὰ τὴν καμαρώνῃ.

Δώδεκα χτύποι τοῦ ρολοιοῦ ἀκούστηκαν καὶ ξαφνικὰ ἀνοίξε με θόρυβο τὸ σκέπασμα τῆς ταμπα-

Σχεδιασμοὶ ΗΛ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ

κέρας, ποῦ, γιὰ νὰ λέμε τὸ σωστό, δὲν ἦταν παρὰ ἓνα παιγνίδι μετ' ὅσους. Μιὰ ἐφιαλτικὴ φιγούρα πετάχτηκε ἔξω, ἓνας ὁλόμαυρος διαβολάκος, ποὺ καθὼς ξεκίνησε μετ' ὀφθαλμοὺς τὸ στρατιώτη. Ἐπάνω στὸ τραπέζι. Ὡστόσο αὐτὸς τὰ κατὰφερε νὰ σταθῇ ὀρθὸς στὸ ἓνα του πόδι, μετ' ὅμως τὰ μάτια στηλωμένα στὴ νεράιδα.

— Κοίτα τὴ δουλειά σου, μωρέ, καὶ ἄσε τὴν ἡσυχία, ἔκραξε μετ' ὀφθαλμοὺς ὁ διαβολάκος.

Αὐτὸς, τσιμουδιά. Ἐκανε πὼς δὲν ἀκούσε. — Ἐννοια σου, καὶ αὐριο θὰ τὰ ποῦμε, τὸν ἀπέιλησε ὁ μικρὸς διάβολος καὶ χάθηκε στὸ μισοσκόταδο.

Ὅταν ξημέρωσε, ἡ καμαριέρα, ποὺ πῆγε νὰ συγυρίσῃ, ἀφηρημένη, ἔβαλε τὸ φίλο μας κοντὰ στὸ παρὰθύρο. Ξαφνικὰ ἐκεῖνο ἀνοίξε — ἀπὸ τὸν ἀέρα τάχα, ἢ ἀπὸ τὸ διαβολάκο; — καὶ ὁ δύστυχος ὁ στρατιώτης γκρεμίστηκε στὸ δρόμο. Καταστροφή! Χάθηκαν μέσα σ' ἓνα σωρὸ σκουπιδιῶν ἡ ξιφολόγη, τὸ κράνος του κ' ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὸ κορμί του. Μολαταῦτα, κ' ἔτσι μισερὸς ποὺ ἀπόμεινε, κράτησε γερά,

μετ' ὅμως τὸ μονάκριβο πόδι του ὑψωμένο πρὸς τὸ πεζοδρόμιο.

Ἡ καμαριέρα καὶ τὸ παιδί, ποὺ ἰρέξανε νὰ τὸν βοῦνε, παρὰ λίγο νὰ τὸν πατήσουν. Ὅμως δὲν ἔτυχε νὰ τὸν ἴδουν. Τοῦρθε νὰ φωνάξῃ: «Ἐδῶ εἶμαι γώ», θυμήθηκε ὅμως πὼς δὲν ἐπιτρέπεται στοὺς στρατιῶτες νὰ μιλᾶν ὅταν εἶναι σὲ ὑπηρεσία κ' ἔσφιξε τὸ στόμα του. Ἐτσι ἀπόμεινε ἔρημος ἐκεῖ δά.

Σὲ λίγο ξέσπασε νεροποντὴ, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ τουρτουρίσῃ, μὰ δὲν ἄργησε νὰ βγῇ ὁ ἥλιος καὶ τότε ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται καλύτερα. Δυὸ παιδιὰ περαστικά, βλέποντάς τον σταματήσανε.

— Κοίτα ἕναν μολυβένιο στρατιώτη, εἶπε τὸ μεγαλύτερο. Τὸ ἓνα πόδι τοῦ λείπει. Τί λές, τὸν βάζουμε νὰ ταξιδέψῃ μετ' ὁ πλοῖο μας;

Πῆγανε στ' αὐλάκι ποὺ ἐσχηματίζονταν στὸ ρεῖθρο ἀπὸ τὴ νεροποντὴ, βάλανε τὸ στρατιώτη στὸ καραβάκι ποὺ εἶχαν σκαρώσει ἀπὸ χαρτόνι, καὶ τοῦ δῶσανε δρόμο. Θεούλη μου! Τί κύματα ἦταν ἐκεῖνα ποὺ φούσκωναν στ' αὐλάκι, πόσο τὸ ρεῖμα δυνατὸ!

Τὸ καραβάκι ἔτρεχε, τρέχανε πλάι τὰ παιδιὰ, καὶ ὅλο ξεφώνιζαν, ὅλο πηδοῦσαν ἀπὸ τὴ χαρὰ τους.

Ὅπως ἀνεβοκατέβαινε καὶ στριφογύριζε τὸ πλεούμενο ἡ μολυβένια καρδιά τοῦ στρατιώτη πήγαινε νὰ σπάσῃ ἀπὸ τὴν τρομάρα. Ἀλλὰ κείνος δὲν τῷδειχνε. Ἦξερε πὼς ἔπρεπε νὰ εἶναι γενναῖος. Ἀξαφνα μιὰ ρουφήχτρα βρέθηκε μπροστὰ καὶ κατὰπτε τὸ πλοῖο μαζί μ' αὐτόν.

— Τώρα, τί θ' ἀπογίνω; ρωτήθηκε. Ἐδῶ εἶναι πὶδ σκοτεινὰ καὶ ἀπὸ τὴν κούτα. Αὐτὸς ὁ διαβολάκος φταίει γιὰ ὅλα...

Ἐνας μεγάλος ποντικὸς παρουσιάστηκε μπροστὰ του:

— Ἀλτ, φώναξε. Τὸ διαβατήριό σου! Ἀντὶ νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ ἔσφιξε τὸ τουφέκι στὸν ὄμο του.

Τὸ καραβάκι ἔτρεχε στὰ σκοτεινὰ, ἔτρεχε καὶ ὁ ποντικὸς ἀπόκοντα οὐρλιάζοντας: «Πιάστε τον, δὲν ἔχει διαβατήριον».

Τὸ τρομερὸ ταξίδι συνεχίστηκε κάμποσο, ὥσπου σὲ μιὰ στιγμή ἀκούστηκε ἓνας βρόντος ὅμοιος μ' ἀστροπελέκι καὶ κάποιον φῶς ἐφάνηκε μπροστὰ. Σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο τὸ νερὸ χυνότανε σὰν καταρράχτης σ' ἓνα μεγάλο ποτάμι. Ἀτρόμητος ὁ μολυβένιος στρατιώτης ἔσπευσε στὴ θέσι του ὁλόρθος, ὥσπου τὸ καραβάκι κατακύλησε. Τότε τὰ χρειάστηκε.

— Πάει, δὲ θὰ ξαναἰδῶ τοὺς συντρόφους μου, ψιθύρισε.

Δὲν εἶχε ἀποτελειώσει τὸ λόγο του, καὶ βρέθηκε μετ' ὅμως τὸ νερὸ. Τὴν ἴδια στιγμή τὸν ἔχαψε ἓνας κεφάλος.

Πέρασε ὥρες ἀγωνίας στὸ στομάχι τοῦ ψαριοῦ, ὅπου βασιλεῖε σκοτάδι πηχτὸ καὶ ὁ ἀέρας ἦταν λιγοστός. Ὡστόσο, ἀπὸ ἀξιοπρέπεια, στάθηκε ἐκεῖ ἀσάλευτος μετ' ὅμως τὸ τουφέκι ἐπ' ὤμου.

Ὅπως ἔψαχνε γιὰ τροφὴ ὁ ἀχόρταγος κεφάλος καὶ δὲν εὑρίσκει τίποτα κάτω ἀπὸ τὸ νερὸ, βγήκε στὴν ἐπιφάνεια, τσίμπησε κάτι, καὶ ἀμέσως ἄρχισε νὰ σπαρταράῃ.

Πολλὲς ὥρες ἀργότερα ὁ φιλαράκος μας εἶδε τὸ χρυσοῦ φῶς τοῦ ἡλιοῦ καὶ ἀκούσε νὰ μιλᾶνε γι' αὐτόν.

Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΛΥΡΙΣΜΟΣ

«Ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη

τῆς Γαλιλαίας»

Θλιμμένοι ἐφύγαν, πλάνητες καὶ πάλι, ἀφίνοντας μετ' ἑαυτὴν τὴν Ἰουδαία, τῶν πλανητῶν τὸν Κτίστη στὴν ἀγκάλῃ κρατώντας ἡ Παρθένος ἡ Ναζωραία.

Ἀπηνδιασμένοι, στῆς φυγῆς τὴ ζάλη, τὸ δρόμο ἐπῆραν γιὰ τὴ Γαλιλαία, ἀγάπης κοῖνο ἐλπίζοντας νὰ θάλλῃ μακριὰ ἀπ' τοῦ Ἀρχελάου τὴ ρομφαία.

Ρώμη, Ἀλεξάνδρεια, Ἀθήνα κόσμον δόξα τῶν οὐρανῶν ποὺ σοῦ ἔγραψαν τὰ τόξα, τὸ ἄσπρη χωριονάκι προσκυνήστε.

Αὐτὸ, ποὺ ὁραματίστηκαν οἱ αἰῶνες κτίζοντας κάστρα, Φάρους, Παρθενῶνες, στῶν προφητῶν τὴν Ναζαρετ θὰ ζήσετε.

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

— Νάτος, τοῦτος δὲν εἶναι; Πῶς βρέθηκε μέσα στὸ ψάρι;

Καταλαβαίνετε τ' εἶχε γίνει: ὁ ψαράς ποὺ ἔπιασε τὸν κεφάλον ἔτυχε νὰ τὸν πουλήσῃ στὴ μητέρα τοῦ ξανθοῦ παιδιοῦ. Καὶ τί μεγάλη τύχη: ἀφοῦ τοῦ ἔκαναν ἓνα εὐχάριστο ζεστὸ μπάνιο, τὸν ἔβαλαν στὴν ἴδια μεριά ποὺ ἦταν τ' ἀδέρφια του κ' ἡ νεράιδα καὶ ὅλα τ' ἄλλα παιγνίδια. Πῆγε νὰ κλάψῃ ἀπὸ συγκίνησι ὅταν τοὺς ἀντίκρυσε, μὰ συγκρατήθηκε μετ' ὅμως τὴ σκέψι πὼς τὰ κλάματα δὲν ταιριάζουν στοὺς ἄντρες. Προτοῦ νάρθῃ στὰ συγκαλά του ἓνα ἀκαρδο παιδί τῆς γειτονιάς, ποὺ γιὰ κακὴ τύχη βρέθηκε ἐκεῖ, τὸν ἄρπαξε καὶ τὸν πέταξε στ' ἀναμμένο τζάκι! Ἦταν μιὰ ἐλεεινὴ πρᾶξι ποὺ τὸν ἔκανε νὰ αἰσθανθῇ ἀμέσως τύψεις καὶ νὰ πῇ κλαψουρίζοντας ὅτι δὲν ἤθελε νὰ βλάψῃ κανένα, μὰ νὰ, ἦταν περίεργο νὰ ἰδῇ πὼς ὁ στρατιώτης, ποὺ πέρασε τόσα καὶ τόσα, θὰ τὰ κατὰφερνε μετ' ὅμως τὴ φωτιά.

Μιὰ λάμψι εἶδε νὰ βγαίῃ ἀπὸ τὸ σῶμα του ὁ μολυβένιος στρατιώτης κ' ἐνίωσε νὰ πνίγεται ἀπὸ μιὰ ζέστη φοβερή. Τὰ χρώματα τῆς στολῆς του ξεβάσανε καὶ ἄρχισε σιγὰ - σιγὰ νὰ λειώνῃ ὁλόκληρος. Ἀλλὰ δὲν τὸ ρίχνε κάτω. Στεκότανε ὀρθὸς μετ' ὅμως τὰ μάτια στηλωμένα στὴ νεράιδα. Ξαφνικὰ ἀνοίξε ἡ πόρτα κ' ἓνας ἀέρας δυνατὸς ἄρπαξε ἀπὸ τὸ παλάτι τὴ χάρτινη ὁμορφία καὶ τὴν ἔρριξε στὸ τζάκι, ἐκεῖ κοντὰ του. Πῆρε φωτιά στὴ στιγμή καὶ πρὶν αὐτὸς ξεψυχῇ, εἶχε χαθῇ. Τότε κ' ἐκεῖνος ἔγινε λειῶμα. Ὅταν τὴν ἄλλη μέρα πῆγε ἡ καμαριέρα πρᾶτ - πρᾶτ νὰ καθάρσῃ τὸ τζάκι, δὲ βρῆκε καὶ ποὺ εἶχαν ριχτῇ τὰ δυὸ παιγνίδια τίποτ' ἄλλο ἀπὸ μιὰ χούφτα γκριζόμαυρη στάχτη κ' ἓνα βολιβάκι μολύβι.

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Διασκευή)

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

(Ο άόμματος Τούρκος, πού γιατρεύτηκε)

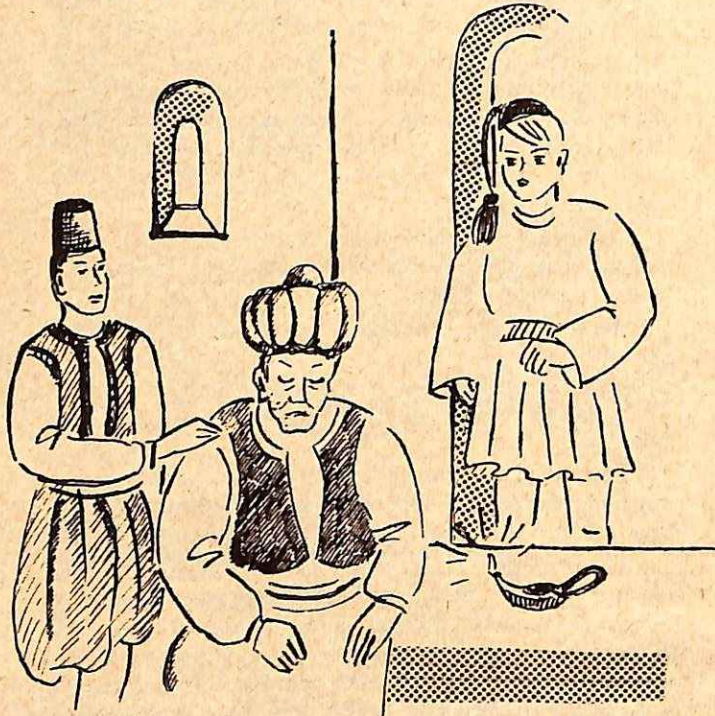
(Διήγημα)

ΗΤΑΝ ακόμα ή εποχή πριν από το 1922. Στην πολιτεία των άμπελογαών, τὰ Βουρλά της 'Ιωνίας, στη Δυτική Μικρά 'Ασία, ύπηρχε ή εκκλησία της Παναγίας. Αύτή ή εκκλησία, κατά τη βυζαντινή περίοδο, είχε χτιστή δυό φορές: ποιός ξέρει πώς είχε παλιώσει ή καταστραφή, γιατί τέλη του δεκάτου όγδόου αιώνα, γύρω από το 1775. με τη συμπάραστασι κάποιου Ρωμιού άρχοντα, «διεργημένα της 'Υψηλής Πύλης», ξαναχτίσθηκε τρίτη φορά. 'Ηταν άσχετά μεγάλη εκκλησία και είχε άπλόχωρο περίβολο με άνετες αίθουσες στον επάνω όροφο, όπου συνεδρίαζε το συμβούλιο των επιτρόπων. 'Εκεί είχε την έδρα του κι ο πρωτοσύγγελος άντιπρόσωπος του Μητροπολίτη 'Εφέσου, γι' αυτό λεγόταν και μητροπολιτικός ναός, άφού και ο μητροπολίτης, όταν έρχόταν από το Κορδελιό της Σμύρνης, για να επικοινωνήση με το ποιμνιό του των Βουρλών, στην εκκλησία αυτή της Παναγίας έλειτοργούσε. Σας τα διηγούμε αυτά, για να ιδήτε πώς ήταν παλαιά εκκλησία, μάλιστα έλεγαν πώς την εικόνα της Παναγίας την είχε ζωγραφίσει ο 'Απόστολος Λουκάς. 'Όπως και να είναι, στά Βουρλά έζούσαν τότε τριαντατρείς χιλιάδες χριστιανοί Ρωμιόι: άπ' αυτούς οι έξι χιλιάδες ήταν 'Ελληνες πολίτες, οι άλλοι ύπήκοοι του σουλτάνου. 'Ετσι, στο πανηγύρι της Μεγαλόχαρης μαζευόταν το Δεκαπενταύγουστο πολν πληθος, να λειτουργηθή και να προσερχηθή. 'Ερχονταν και κάμποσοι άντρες και γυναίκες παθιασμένοι ή άνάπηροι, λογής λογής άρρωστοι ή κακομοιριασμένοι, να παρακαλέσουν το Θεό και την Παναγία να τους γιάνη. Και είναι γνωστό πώς ή πίστι στο «άνωθεν έλεος» είναι σημαντικό ψυχικό στήριγμα για τον άνθρωπο.

Ξέχασα να σας είπω πώς στά Βουρλά κατοικούσαν και έπτά χιλιάδες 'Οθωμανοί μωαμεθανοί. 'Όπως ξέρετε ίσως οι πρώτοι τουρκομάνοι κατακτητές ήταν άριθμητικά όλίγοι: πιστοί στο κήρυγμα του προφήτη τους Μωάμεθ, προσηλνύζαν στον ισλαμισμό, στη μωαμεθανική δηλαδή θρησκεία, είτε με τη βία είτε με το καλό, μέρος των ξένων πληθυσμών που ύποδούλωναν. Μαζί με τη χριστιανική θρησκεία τους οι πληθυσμοί αυτοί έχαναν και τη γλώσσα τους. 'Ετσι και στά Βουρλά, όταν τὰ κατέκτησαν το 1423 οι 'Οθωμανοί τουρκοί, άλλαξοτίστησαν άναγκαστικά κάμποσοι Βυζαντινοί Ρωμιόι κ' έχασαν και την ελληνική τους γλώσσα, έπειδή, όσους έτούρκευαν, οι καινούργιοι κυρίαρχοι τους ύποχρέωναν να μιλούν μόνο τουρκικά.

Βέβαια οι τουρκεμένοι αυτοί χριστιανοί άρχισαν να πηγαίνουν στο τζαμί και να εκτελούν τους τύπους της μωαμεθανικής λατρείας. 'Ως χριστιανοί όμως που

είχαν σταθή στην άρχή, αυτοί και οι άπόγονοί τους, από παράδοσι και συνήθεια που εύκολα δέν ξεριζώνονται, εφύλαξαν κάποιαν ευλάβεια και πίστι προς τους χριστιανούς άγίους. 'Ετσι συνέβαινε συχνά λ.χ. να σέβωνται ιδιαίτερα οι μωαμεθανοί 'Οθωμανοί μερικούς μεγάλους άγίους της Χριστιανικής εκκλησίας, όπως τον 'Αγιο Γεώργιο, 'Αγιο Δημήτριο και άλλους. Στά Βουρλά έσέβονταν την Παναγία και δέν ήταν σπάνιες οι περιπτώσεις που έκαναν τάματα, όσοι ήταν άνάπηροι, στην Παναγία. 'Ενα τέτοιο περιστα-

Σχεδιασμα: ΗΛΕΚΤΡΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ

τικό θα σας διηγηθώ, που το έζησα ο ίδιος, παιδί, στά Βουρλά.

Περιδιαβάσαμε, δυό τρείς συμμαθητές μου κ' εγώ, στον περίβολο της εκκλησίας και χαζεύαμε το παραλό πληθος των προσκυνητών, που κατέκλυζε τον νάρθηκα μέσα καί, έξω, τον περίβολο. 'Όποτε μās έξύγωσε ένα παπαδόπουλο και μās διηγήθηκε για ένα θαύμα που, όπως ισχυριζόταν, είχε γίνει εκείνη την ώρα:

— Νά, έλάτε να τον δήτε, μās είπε. Μέσα σ' εκείνο το κελλί. 'Ενας Τούρκος άόμματος!

Στο πλευρό του κυρίως ναού ήταν μια σειρά από

μικρά δωμάτια, κελλιά όπου έμεναν είτε προσκυνητές, είτε περαστικοί καλόγεροι, είτε ο καντηλανάφτης και ο νεωκόρος της εκκλησίας. Το παπαδόπουλο μās οδήγησε σ' ένα άπ' αυτά τὰ κελλιά και μās άνοιξε τη θύρα:

— Ξανακλείσετε καλά την πόρτα, μās είπε. Δέν κάνει να μπαίνει το φώς της ήμέρας, να μήν τον θαμπώνη.

'Εμπρός σε μικρό τραπέζακι ήταν καθισμένος ένας γέρος 'Οθωμανός, με ψαρά μουστάκια και μικρό γενάκι: στο κεφάλι φορούσε το χαρακτηριστικό κιονλάφι, κάτι σαν μαλακό, σκουφωτό φέσι τριγυρισμένο με μαντήλι και δεμένο γύρω από το κεφάλι, έτσι που να πέφτη λίγο μια ή δυό άκρες του μαντηλιού δεξιά ή άριστερά του προσώπου.

— Μου φαίνεται πώς θα ξαναϊδθ το φώς του, μās είπε κάποιος μεγάλο άγόρι που στεκόταν εκεί δίπλα στον ήλικιωμένο Τούρκο προσκυνητή.

Ζήγωσα με καρδιοχτύπι, σηκώνοντας τὰ μάτια στην όφι του γέρον, όπου αντιφέγγιζε άπαλά ή μικρή φλόγα του λαδοκάντηλου του άκουμπισμένου επάνω στο τραπέζι. 'Ηταν όφι άνθρωπου ήρεμου, άκακον, συμπαθητική, που εύθως έκέρδιζε το ενδιαφέρον και τη συμπόνια σου. Ξέρετε πώς Ρωμιόι και Τούρκοι δέν ήταν ιδιαίτερα φίλοι. 'Όταν καμμία φορά διασχίζαμε την Τουρκική συνοικία, για να πάμε σ' ένα άμπέλι μας, τουρκόπαιδα που έπαιζαν στο δρόμο μās επετροβολούσαν από φανατισμό κρίζοντας:

— Γκιαούρ κιοπέκ! ('Απιστοι σκύλοι!).

Το πρωτ όμως εκείνο του Δεκαπενταύγουστον, πλάγι στον Τούρκο γέροντα, δέν ένοιωθα μέσα στην ψυχή μου καμμία πικρή, μνησικάκη διάθεση. Καθώς τον αντίκριζα που άνεβοκατέβαζε κάπου κάπου τὰ βλέφαρα, δοκιμάζοντας ίσως την άντοχή ή την κατάστασι των ματιών του, μ' έπλημμύριζε άπέραντη συμπόνια για τον άόμματο, που είχε έρθη να ζητήση τη βοήθεια της Παναγίας.

Μήν ξέροντας τουρκικά, τον έρώτησα ελληνικά:

— Μπάρμπα, βλέπεις τώρα; Είν' αλήθεια;

Για μόνη απάντησι μου χαμογέλασε με γλυκύτητα κ' έπαιξε άπαλά μια δυό με τὰ βλέφαρα. 'Η έλπίδα του ώράϊζε το πρόσωπο, μπορεί και ή χαρά που άρχιζε να ξαναβλέπη. Δέν θα λησμονήσω ποτέ εκείνο το πρᾶο, καρτερικό, εύπροσήγορο χαμόγελο. Τη στιγμή εκείνη ένοιωθα τον Τούρκο γέροντα συγγενή μου, δικό μου άνθρωπο, κ' έχαιρόμουν σαν να μου γινόταν έμένα του ίδιου μεγάλο καλό.

Σήμερα, έπειτα από τόσα χρόνια, μ' όλο που έχάσαμε έμεις οι Μικρασιάτες την ιδιαίτερη πατρίδα μας, ξαναθυμούμαι κάθε τόσο τον γέρο Τούρκο προσκυνητή έμπρός στη διακριτική, μικρή φλόγα του καντηλιού, να λαχταρά άντίκρου στο φώς που του ξαναχάριζε ή πίστι του στους άγίους των χριστιανών πατέρων του. 'Επάνω και πέρα από τὰ σύνορα στέλνω έναν θερμό χαιρετισμό στον πονεμένο συνάνθρωπό μου, που είχα το εύτύχημα να τον παρασταθώ λίγα λεπτά στη μεγάλη του δοκιμασία. Σήμερα βέβαια δέν θα ζή πιά. 'Ο χαιρετισμός μου άς πάει να συναντήση τον ίσκιό του.

Η ΥΓΕΙΑ

I

Πόννοι των αυτιών

ΚΑΜΜΙΑ φορά οι πόννοι των αυτιών είναι έπακόλουθα εκθέσεως των αυτιών εις το κρύο. Είς τοιαύτας περιπτώσεις ή χρησιμοποίησις θερμοφόρου άνακουφίζει τον πόνο. Πολλές φορές ο πόνος αυτός όφείλεται εις μόλυνσιν του έσωτερικού μέρους του αυτιού, που ονομάζεται «μέσον ούς». Μεταξύ του τμήματος αυτού του αυτιού και της μύτης ύπάρχει επικοινωνία, και έτσι εις περιπτώσεις συναχιοῦ τὰ μικρόβια φθάνουν εις το έσωτερικόν τμήμα του αυτιού. 'Ο κίνδυνος είναι μεγαλύτερος όταν κανείς φυσά τη μύτη του δυνατά και μάλιστα όταν κλείη τον ένα ρώθωνα και κατά την ίδια στιγμήν κρατᾷ κλειστόν το στόμα.

Πρώται βοήθειαι

Πηγαίνετε άμέσως να πλαγιάσετε και λάβετε μέτρα διά το κρυολόγημα. Φυσάτε τη μύτη σας όπως πρέπει. Χρησιμοποιήσατε θερμοφόρον διά το αυτί. 'Αν ή ζέστη δέν σας άνακουφίζη, χρησιμοποιήσατε ψυχρά επίθέματα. Διά τας μολύνσεις των αυτιών πρέπει να φωνάξωμε τον ιατρόν. 'Αλλοιώς ήμπορεί να προκύψη σοβαρώτερα κατάστασις με άποτέλεσμα την βαρηκοίαν μεγάλου ή μικρού βαθμού.

II

Λόξυγκας

'Ενας από τους καλύτερους τρόπους διά να σταματήσετε τον λόξυγκα είναι να ξαπλώσετε και να άναπαυήτε.

Καμμία φορά ο λόξυγκας σταματᾷ όταν πιήτε άργά νερό γουλιᾷ-γουλιᾷ. Προσπαθήσατε να άναπνεύσετε μέσα από μία χαρτοσακούλα ή ένα μεγάλο φάκελλο, που εφαρμόζει σφικτά γύρω από το στόμα. 'Ημπορείτε επίσης να πάρετε μισή κουταλιά του φαγητού σόδα διαλυμένη σε νερό, που το πίνετε σιγά-σιγά.

III

Δαγκάματα έντόμων

'Επίθέματα ποτισμένα σε κρύο νερό ή επίθεσις με φαρμακευτικόν διάλυμα άμμωνίας 10 % ήμπορούν να άνακουφίσουν από τον κνισμόν. 'Ημπορείτε επίσης να χρησιμοποιήσατε ένα μίγμα μαγειρικής σόδας και κρέμας προσώπου. Καμμία φορά το έντομον παραμένει προσκολλημένον εις το δέρμα. 'Απομακρύνάτε το άνυψώνοντες τουτο από κάτω (την κοιλιά) και μη το πιέζετε από τὰ πλάγια.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Βοήθεια εις σεισμοπλήκτους και ένδεείς
Help to earthquake victims and to the needy

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κολλεγίου 'Αθηνών ψυχασγωγών νοσηλευόμενα παιδιά εις ΠΙΚΠΑ Πεντέλης.
Juniors of Athens College recreating sick children at the PIKPA Hospital.

Ε.Σ.Ν. 7ου Γυμνασ. 'Αρρ. 'Αθηνών.
Juniors of 7th Athens School for boys.

Ε.Σ.Ν. 37ου Δημ. Σχολ. Β' Περιφ. 'Αθηνών.
Juniors of 37th Elem. School Athens.

Ε.Σ.Ν. 4ου Δημ. Σχολ. Ν. Λιωσίων 'Αθηνών.
Juniors of 4th Elem. School N. Liossia Athens.

Ε.Σ.Ν. 21ου Δημ. Σχολ. Περιστερίου 'Αθηνών.
Juniors of 21st Elem. School Peristeri Athens.

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Δάφνης 'Αθηνών.
Juniors of 3rd Elem. School Daphne Athens.

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. Βεροίας.
Juniors of 6th Elem. School Veroia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γαζώρου Φυλλίδος.
Juniors of Elem. School Gazorou Macedonia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σταυρουπόλεως Ξάνθης.
Juniors of Elem. School Stavroupolis Xanthe

Ε.Σ.Ν. Καζουλλείου Γυμν. Θηλ. Ρόδου.
Juniors of Kazoulleion High School for girls Rodos Island.

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Παμφίλων Λέσβου.
Juniors of High School Pamfela Lesbos.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πλατρεθιάς 'Ιθάκης.
Juniors of Elem. School Platretia Ithaki.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ισθμίας Κορινθίας.
Juniors of Elem. School Isthmia Korinthos.

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Θηλ. Καλαμάτας.
Juniors of High School for girls Kalamata.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καστρακίου Δωρίδος.
Juniors of Elem. School Kastraction Doris.

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Κεντρίου 'Ιεραπέτρας.
Juniors of 3rd Elem. School Kentri Creta.

ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

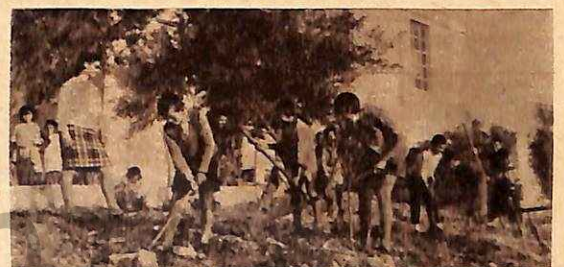
Βοήθεια εις Κοινότητα και σχολεία.
Health in the Home

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καμπιτσάτων Κεφαλληνίας.
Juniors of Elem. School Kampitsata Kephallinia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κροκεών Λακεδαιμόνος.
Juniors of Elem. School Krokeoi Sparta.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πιγαδίου Κυνουρίας.
Juniors of Elem. School Pigadion Peloponnessos.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Προκοπίου 'Ιστιαίας.
Juniors of Elem. School Prokopion.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αι-Κυρ-Γιάννη Κισάμου Χανίων.
Juniors of Elem. School Ai-Kyr-Yianni Creta.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Στροφυλίας Εύβοίας.
Juniors of Elem. School Strofylia Euboea.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ιεροπηγής Νεστορίου.
Juniors of Elem. School Heropigi Macedonia.

Ε.Σ.Ν. Πυθαγορείου Γυμν. 'Αρρ. Σάμου.
Juniors of Pythagoreon High School for boys Samos

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Νισύρου.
Juniors of High School Nissyros.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ζεφυρίας Μήλου.
Juniors of Elem. School Zefyria Melos.

Ο ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΓΝΟΙΑ

(Η παγκόσμιος δράσις ενός 'Οργανισμού για την καταπολέμησίν του)

Στά 1946 είκοσι κράτη συμφωνήσαντα υπέγραψαν καταστατικό συγκροτήσεως της «Ουνέσκο», οργανισμού που σήμερα αριθμεί 115 Κράτη, τακτικά μέλη, με κύριο σκοπό τη διατήρησιν της Ειρήνης και της εξασφαλίσεως σεβασμού προς τη δικαιοσύνη, το Νόμο και τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου.

Ο οργανισμός αυτός στην ανθρωπιστική του τούτη προσπάθεια, που την εκδηλώνει στο διεθνές περιβάλλον, προσπαθώντας να αναμονίση, τις απόψεις του σε Χώρες, Έθνη και Φυλές με διάφορα ήθη και έθιμα, διαφορετικές παραδόσεις, γλώσσες, θρησκείες, προκαταλήψεις κλπ. συναντά μεγάλες δυσκολίες. Για ν' ανταποκριθί στις ανάγκες των περιστάσεων κατήρτισε ειδικούς υπαλλήλους και εμπειρογνώμονες, τους οποίους χρησιμοποιεί στις διάφορες Χώρες για επιτόπιες μελέτες γενικών και ειδικών ζητημάτων, τρόπων και συνθηκών ζωής των Λαών των κλπ., και τα συμπεράσματά των αυτά, παραπεμπόμενα στην Ειδική Έπιτροπή μελετών του 'Οργανισμού, αποτελούν ίδιου αντικείμενου μελέτης, λήψεως αποφάσεων και προτάσεις μέτρων και μεθόδων προς εκπλήρωσιν της κυρίας αποστολής του.

Πρωταρχικό και θεμελιώδες θέμα για τις υποανάπτυκτες Χώρες προεκήρυξε η Δημοτική Έκπαίδευσις και η καταπολέμησις του αναλφαβητισμού. Έξεπρονήθη μακροπρόθεσμο πρόγραμμα σταδιακής εφαρμογής με παράλληλες προσπάθειες την διέγερσι και καλλιέργεια στο λαό κάθε Χώρας του αίσθηματος της κοινωνικής και Έθνικής φιλοτιμίας και αλληλεγγύης και την καλλιέργεια της Γενικής 'Ιδέας της καταπολεμήσεως του αναλφαβητισμού, θεωρουμένου ως του υπ' αριθμ. 1 κινδύνου της 'Ανθρωπότητος, δεδομένου ότι, κατά τις σχετικές μελέτες, οι αναλφαβήτοι σ' όλο τον κόσμο φθάνουν τα επτακόσια περίπου εκατομμύρια.

Ανάλογα προς τα αποτελέσματα της πρωταρχικής αυτής προσπάθειας έμελετήθη και η τεχνική κατάρτισις, τεχνικός εξοπλισμός των υποαναπτύκτων, με κύριο σκοπό στο να καταστούν ικανοί να κατανοήσουν το βαθύτερο νόημα της τεραστίας αυτής προσπάθειας και να συντελέσουν στη καλλιέργεια και ανάπτυξη των πλουτοπαραγωγικών πόρων των Χωρών των, προς γενικόν όφελος. Και κατά τη γενική αυτή σταυροφορία, όταν και επ' όσον διαπιστούται από τους ειδικούς εμπειρογνώμονες και απ' την Κεντρική Έπιτροπή ότι στα διάφορα Κράτη - μέλη αναφέρονται άτομα που κατανοούν τη συντελούμενη προσπάθεια, να σπεύδουν και να τη χρησιμοποιούν ως συντελεστής του επιδιωκόμενου σκοπού. Και ανεδείχθησαν, πράγματι, μεταξύ των Ιθαγενών αρκετά προοδευτικά στοιχεία, που απέτελεσαν και αποτελούν τους αρχικούς πυρρήνες για τη μορφωτική και τεχνική αναμόρφωσι των χωρών των. Ο έθνοσιασμός μάλιστα, η φιλοπονία και η δραστηριότης που επέδειξε από μερικούς εξ αυτών επροέβλεψαν αίσθητην εν-

τύπωσιν στα μέλη της Διεθνούς Έπιτροπής.

Η Κεντρική Έπιτροπή της «Ουνέσκο», διατηρούσα την προτεραιότητα στο θέμα της καταπολεμήσεως του αναλφαβητισμού σ' όλο τον Κόσμο και παράλληλα ως προς την τεχνική κατάρτισιν των καθυστερημένων Λαών, έμελετήσε και το θέμα της αναπτύξεως της εθνικής των οικονομίας. Πάνω σ' αυτό το ζήτημα στο γενικό Συνέδριο της Γενεύης του 1963, που ανεπύχθη το όλον θέμα και διεπιστώθησαν οι πρωτόγονες καταστάσεις, μερικών ιδία χωρών, εξεπονήθη ίδιον πρόγραμμα ενισχύσεως των.

Γι' αυτή όμως την ένισχυσι, καθώς και για τη βοήθεια της γενικής αναπτύξεως των, προϋποτίθεται μια διεθνής πνευματική συνεργασία, η οποία δεν θα έπετύχαινε του σκοπού της εάν δεν είχε την πνευματική, ήθικη και ιδεολογική ενίσχυσιν όχι μόνον των Κρατών - μελών που έχουν άμεσο ενδιαφέρον, αλλά και όλων των άλλων, δεδομένου ότι οι ολοκληρώον του κόσμου, δεδομένου ότι οι ολοκληρώοντες άρχες, που επάνω τους θεμελιούνται όλες αυτές οι εκδηλώσεις, στηρίζονται σε ειρηνικές προθέσεις και πρν παντός στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. 'Ακριβώς δε γι' αυτούς τους λόγους η δράσις της Κεντρικής Έπιτροπής εκδηλώνεται αποφασιστική, γιατί μόνον με θεληματική δραστηριότητα θα δυνηθί ν' αντιμετώπιση τα μεγάλα προβλήματα που τόσοσ επτακτικά προβάλλονται στη σύγχρονη εποχή μας, ως λ.χ. εθνικές και φυλετικές προκαταλήψεις, κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά προβλήματα, θέματα εξοπλισμού και αποπλισμού, πολιτική ελευθερία υποδούλων Λαών, αναλφαβητισμός κλπ.

Οι σημερινοί άνθρωποι έχουν το μεγάλο προνόμιο να διαπιστώνουν την υπαρκτήν ενός 'Οργανισμού, ο οποίος άνευ ούδενος προηγούμενου στην ιστορία της ανθρωπότητας, προσπαθεί να διαπλάση και εξυψώση τον άνθρωπο στο ύψος της μεγάλης αποστολής του. Ο γενικός αυτός σκοπός δεν μπορεί φυσικά να πραγματοποιηθί μέσα σε λίγα χρόνια ή σε τακτική προθεσμία (και τούτο λόγω της τεραστίας του γενικότητος). Ο οργανισμός καταβάλλει τεράστιες προσπάθειες για την προπαρασκευή του έδαφους ρίχνοντας το σπόρο, από τον οποίον έλπίζει να βλαστήση το πνεύμα της διεθνούς αμοιβαίας κατανοήσεως και συνεπώς της πνευματικής και κοινωνικής συνεργασίας των ανθρώπων.

Στην ανεκτίμητη αυτή ανθρωπιστική προσπάθεια για την εφαρμογή του γενικού αυτού προγράμματος της «Ουνέσκο» οι κυβερνήσεις που συμμετέχουν δεν είναι μόνον αποκλειστικοί αυτής πράκτορες. Σε περισσότερα από 100 κράτη συνεχρήτησαν «Εθνικές Έπιτροπές» οι οποίες, όχι μόνο δεν περιορίζονται σε συμβουλευτικά ή πληροφορικά όργανα της Κεντρικής Έπιτροπής, αλλά, τηρούσαι στενόν σύνδεσμο με τη Γενική της Γραμματεία, κατέστησαν πολύτιμοι αυτής

συνεργάται. Παράλληλα μάλιστα διαπιστούται αύξησις του αριθμού των έθελοντών σταυροφόρων προς το έργον αυτό, προερχομένων εκ της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, ήτις ολοένα και αναπτύσσει μια προοδευτικώς αύξουσα προθυμία κατανοήσεως και διαδόσεως των φιλοπροόδων, κοινωνικών και φιλανθρωπικών αρχών. Ούτω, σημειούνται σημαντικά πρόδοι στο θέμα της Σχολικής και εξωσχολικής εκπαίδευσως των Λαών - μελών της 'Οργανώσεως αυτής.

Βαρύ το έργον, πολυσχιδές και επίπονον. Προσπατεί πίστι, θέλησι, καρτερία και πρν παντός σύστημα - μέθοδο και ψυχολογία. Και όλα αυτά αντιμετώπιζονται επιτυχώς από την Κεντρική Έπιτροπή της 'Οργανώσεως, την Διεθνή Έπιτροπή του 'Ερυθρού Σταυρού και τις καλές διαθέσεις των συμμετεχόντων Κρατών - μελών της 'Οργανώσεως, ώστε διά της αμοιβαίας κατανοήσεως και συνεργασίας να εξευρισκονται οι απαιτούμενοι πόροι για την εφαρμογή του γιγαντιαίου αυτού παγκοσμίου προγράμματος.

Έτσι διαγράφεται και η αποστολή, όχι μόνον της Έπιτροπής Κρατών και κυβερνήσεων, αλλά και κάθε καλλιεργημένου ανθρώπου στο να αποβλέπουν με πίστι και άρροισισι, με αντικειμενικότητα και άμεροληψία στην πραγματοποίησι της καταπολεμήσεως του αναλφαβητισμού, ως του υπ' αρ. 1, κινδύνου της ανθρωπότητας. Δόγμα, που έγινε παραδεκτό από όλα τα μέλη της 'Οργανώσεως ταύτης, και το οποίον πραγματοποιούμενον ίσως ν' αποτελέση ένα μεγάλο σταθμό στην ιστορία του ανθρώπινου Γένους.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΕ ΟΤΙ :

- 1) Πρέπει να συμπληρωθούν και να μās σταλούν τ ο α χ ύ τ ε ρ ο ν : τ ο Γενικόν Δελτίον έγγραφής του σχολείου εις τόν Ε.Ε.Σ.Ν. και αι καταστάσεις έγγραφής 'Ερυθροσταυριτών.
- 2) Έπιστροφαι φυλλαδίων Περιοδικού γίνονται δεκταί μόνον μέχρι τέλους του έπομένου μηνός: δηλ. τεύχη ΙΙ - 1967 θα γίνονται δεκτά μέχρι τέλους 12-1967.
- 3) Τα έμβάσματα διά τόν Περιοδικόν να μη στέλλονται προσωπικώς, αλλά άπροσώπως : « Ε λ λ η ν ι κ ό ν ' Ε ρ υ θ ρ ό ν Σ τ α υ ρ ό ν Ν ε ό τ η τ ο ς », όδός Λυκαβηττού 1.
- 4) Πρέπει να στέλλετε εις τή γραφεία μας σύντομον περίληψιν της 'Ερυθροσταυρικής δράσεως των μαθητών διά να δημοσιευώμεν εις τόν Περιοδικόν και να ενημερώνωμεν σχετικώς τήν Γενεύην.
- 5) Αι άποστελλόμεναι προς δημοσίευσιν φωτογραφίαι να άπεικονίζουν 'Ερυθροσταυρικήν δράσιν και να είναι όσον τόν δυνατόν παρυστακώτεραι, ώστε ή επεξηγήσις να είναι σχεδόν περιττή και τή πρόσωπα να φαίνονται τελείως άπερροφημένα από τήν έργασίαν, τήν όποίαν έκτελου.

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΛΗ ΠΑΣΑ

(17 'Ιανουαρίου 1822)

Την 17 'Ιανουαρίου 1822, έλαβε τέλος στο γραφικό νησάκι της λίμνης των 'Ιωαννίνων ο 'Αλγς Τεπελενλής, ο οποίος, από ένας κοινός άρχηγός ληστοσυμμορίας Τουρκαλβανών κατάρθωσε, με την πονηριά του και με ένα σωρό έγκλήματα, να γίνη ο πανίσχυρος σατράπης της 'Ηπείρου, να όρίξη το ήμισυ σχεδόν του τότε άπεράντου ευρωπαϊκού τμήματος της 'Οθωμ. Αυτοκρατορίας και άληθινός σουλτάνος και κυρλαρχος όλης της 'Ελλάδος και της 'Αλβανίας.

Κοντόχονδρος, με λευκή γενιάδα και φαινομενικήν αγαθότητα, μικρού παιδιού, μάτια γαλανά, λαμπρά, σπινθηροβόλα, φυσιογνωμία όλο ζωντάνια, πολυλογάς, αλλά κάθε τι που έλεγε ήταν ζυγισμένο, γεμάτο σημασία και βαθύτητα. Καμιά του λέξη κούφια στόν άέρα. Αυτά ήταν τα χαρακτηριστικά του τρομερού αυτού ανθρώπου, που ήξερε να χαϊδεύη όταν ήθελε, αλλά και να ένεργη κεραυνόβόλα και άμείλικτα, κατά την κρίσι του. Έτσι μās τόν περιγράφουν όσοι τόν έγνώρισαν και μάλιστα ο Πουκεβίλ, που τόν έμίσησε θανάσιμα. Ο 'Αλγς, όσο κι αν ήτανε σκληρός για έμās τούς 'Ελληνες, όσα κακά κι αν έκαμε, ύπηρξε για τόν Έθνος μας ο άναμενόμενος Μεσσίας. Χάρις στην άποστασία του, που άπασχόλησε επί 17 όλόκληρους μήνες πλέον από 100 χιλιάδες τουρκικό στρατό, οι 'Ελληνες στην εξέγερσί τους έπολέμησαν με μικρότερες έχθρικές δυνάμεις. Χάρις στο στρατό, που διατηρούσε και τούς ανθρώπους που έμάζευε, βρήκαν την εύκαιρία πολλοί 'Ελληνες να σπουδάσουν κοντά του την τέχνη του πολέμου και να χρησιμεύσουν ύστερα ως άρχηγοί του 'Ιερού 'Αγώνος. Ο χώρος δεν έπιτρέπει να έκταθούμε σ' όλα αυτά. Θ' άσχοληθούμε έδω μόνον για τήν άποστασία του και μάλιστα για τις τελευταίες ημέρες της ζωής του.

Η άρχή έγινε την 1 Μαρτίου 1820, όταν, μετά την άπόπειρα της δολοφονίας του 'Ισμαήλ Πασούμπε, εμπίστου του σουλτάνου και θανασίμου έχθρού του 'Αλγ, άπεδείχθη ότι αυτός ήταν ο ήθικος άυτοηγός, όπως ώμολόγησαν οι δράσαι. Τόν 'Ιούλιό του ίδιού έτους ο 'Αλγς έκινήθη ένοχος έχάτης προδοσίας και άποστάτης του σουλτάνου (φερμάνη). Έν τω μεταξύ ο σατράπης των 'Ιωαννίνων, ξέροντας τί τόν περιμένει, έβαλε λυτούς και δεμένους να διορθώση τη δουλειά και παράλληλα έτοιμάστηκε πυρετωδώς για κάθε ένδεχόμενο, έχοντας στο πόδι πλέον από 50 χιλιάδες Τουρκαλβανούς κι άλλους ένόπλους. Οι 'Ελληνες τόν εγκατέλειψαν σιγά σιγά, ο δε Σουλτάνος έστειλε ισχυρές δυνάμεις με τόν Πασούμπε επί κεφαλής κι άλλους πασάδες. Όλοι αυτοί φθάνουν στα Γιάννενα κι άρχίζει από τόν καλοκαίρι του

1820 ή πολιορκία, ή όποία έβάσταξε 17 μήνες.

Στις 25 Αύγουστου 1820 ο 'Αλγς, έχοντας άνάγκη να διαθέτη εύρύ πεδίο βολής, διέταξε και έκαψαν τή Γιάννενα. Έτσι αυτός από τόν κάστρο και απ' τή όχυρά της Λιθαρίτσας έθέριζε τή σουλτανικά στρατεύματα, τών όποιων ή θέσις ήταν δύσκολη με τις γκρίνιες των πασάδων και τήν άνικανότητα του Πασούμπε, ο όποιος άντικατεστάθη ύστερα απ' τόν

Ο ΑΛΗ ΠΑΣΑΣ

Χουρσίτ Πασά. Ο Χουρσίτ, ότι είχεν εγκατασταθί ως ήγεμών της Πελοποννήσου στην Τριπολιτσά. Αφήνει όλα τα καλά του, τα χαρέμια του και τούς θησαυρούς του κι έρχεται στα Γιάννενα. Στο άναμεταξύ ξεσπά ή 'Ελληνική Έπαναστάσις και γενικεύεται σ' όλη τήν 'Ελλάδα. Ο Χουρσίτ βιάζεται να τελειώνη με τόν 'Αλγ, για να ξαναγυρίση στο πασάλιό του, αλλά τού κάκου. Ύστερα ή Τριπολιτσά επάρθη και τή χαρέμια με τούς θησαυρούς του πέσανε στα χέρια των ραγιάδων. Ήταν να σκάση από τόν κακό του ο Χουρσίτ, αλλά τί να κάμη παρ' όλες τις στενοχώριες του κατώρθωσε να βάλη τάξη και πειθαρχία στο σουλτανικό στρατό και με διπλωματικότητα να έλθη με τόν πολιορκούμενον 'Αλγ σε διαπραγματεύσεις, που τις παρέτεινε διαρκώς, μέχρις ότου με δωροδοκίες να κατορθώση να πάρη τόν ύψωμα και τή όχυρά της Λιθαρίτσας (22 'Οκτωβρίου 1821), απ' όπου άρχισε δεινόν βομβαρδισμόν κατά τού κάστρου των 'Ιωαννίνων.

Από τότε άρχίζει τόν δράμα του 'Αλγ, ο όποιος, κλεισμένος στο κυρίως κάστρο με 600 πιστούς, βλέπει τόν τέλος του.

Στις 8 Δεκεμβρίου 1821 οι 'Αλβανοί φρουροί του έξωτερικού τείχους του κάστρου τόν εγκαταλείπουν και ο Χουρσίτ τόν κυριεύει και τόν περιορίζει στο έσωτερικό φρούριον. Ο 'Αλγς, βλέποντας τή σκούρα, ζητεί συνάντησι με τόν Χουρσίτ και άπειλεί ότι θα βάλη φωτιά στα βαρέλια με τήν πυρίτιδα και θ' άνατινάξη τόν κάστρο αν δεν τού δοθί άμνηστία. Ο Χουρσίτ τού υπόσχεται να ένεργήση να έκδοθί σουλτανικό φερμάνι και τελικά τόν καταφέρνει να άποσυρθί στο νησάκι της λίμνης, όπου και κατέφυγε στις 2 'Ιανουαρίου 1822. Στις 17 'Ιανουαρίου φθάνει πράγματι τόν άναμενόμενον φερμάνι, αλλά αντί της άμνηστίας διατάσσεται ο θάνατος τού άποστάτου. Τήν έκτέλεσιν αναλαμβάνει άυθιμερόν ο Μεχμέτ πασάς, ο όποιος φθάνει με άρκετές δυνάμεις στο νησί, με τήν πρόφασι ότι είναι κομιστής της άμνηστίας. Μά ο 'Αλγς, που είχε καταφύγει στα κελλιά της εκεί μονής του 'Αγ. Παντελεήμονος, μαζί με τήν αγαπημένη του Κυρά Βασίλκη (τὸ γένος Κονταξή), τόν Θανάση Βάγια και τούς πιστούς του όπαδούς, έκατάλαβε τήν άπάτη και έδέχθη τόν Μεχμέτ πασά με τούφεκιδι. Ο ίδιος έρριχνε με τις πιστόλες του απ' τόν παράθυρο τού κελλιού. Τελικά οι στρατιώτες κατώρθωσαν να εισχωρήσουν στο ισόγειο τού κελλιού, όπου ήταν κλεισμένος, και τόν έπληγώσαν θανάσιμα από σφαίρες, που τού ήρθαν διά μέσου τού ξυλίνου πατώματος. Έτσι, βαριά τραυματισμένος, ο 'Αλγς έπεσε κι ο Μεχμέτ πασάς άνέβηκε επάνω και με τόν ίδιο του τόν χέρι τόν πήρε τόν κεφάλι με τόν γιαταγάνι του.

Το σώμα τού 'Αλγ έτάφη στα Γιάννενα άκέφαλο, στόν μεγαλοπρεπή τάφο που ο ίδιος είχε προτομάσει και σώζεται στο κάστρο μέχρι σήμερα. Τό δε κεφάλι του, βαλσαμωμένο, έστάλη στην Πόλη, μαζί με τήν Κυρά Βασίλκη, τόν Θανάση Βάγια, τούς γιούς του, τόν γαμβρό του και τούς έγγονούς του. Οι τελευταίοι αυτοί επέρασαν όλοι άργότερα απ' τόν λεπίδι τού δημίου. Και μαζί με τόν κεφάλι τού «Φερμανλή», που εξέτέθη για λίγες ημέρες ένώπιον τού κοινού, έτάφησαν στο τουρκικό νεκροταφείο της Πόρτας «Σηλήβρια Καπουσί», όπου μέχρι τελευταία έβλεπε κανείς τή μνημάτ του.

Έγλύτωσαν δε μόνον ο Θανάσης Βάγιας και ή Κυρά Βασίλκη, ή όποία, από πανίσχυρη εύνοιαμένη και σχεδόν σουλτανότοχη, έτι τάχα γνώριζε τού βράσιοναί οι θησαυροί τού 'Αλγ Πασά και στο τέλος άσημη και δυστυχισμένη νά ζητιανεύη στο Αιτωλικό, όπου άφηκε τήν τελευταία της πνοή τόν 1835. Άργόβρομπαρδισμόν κατά τού κάστρου των 'Ιωαννίνων.

Από την διανομή ιματισμού υπό του Ε.Ε.Σ. εις τὸν Ἐθνικὸν Παιδικὸν Σταθμὸν Κερκύρας (35 δέματα)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν 16ην λήξαντος ἐτελέσθη εἰς τὸ παρεκκλησίον τοῦ Νοσοκομείου Ε.Ε.Σ. τὸ ἐτήσιον Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν Ἰδρυτῶν καὶ Μεγάλων Εὐεργετῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Εἰς αὐτὸ παρέστησαν μέλη τῆς Διοικήσεως τοῦ Ε.Ε.Σ., ἡ Ἐφορεία τοῦ Νοσοκομείου Ε.Ε.Σ., συγγενεῖς τῶν Εὐεργετῶν, μέλη τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ., Διευθυνταί, Ἀδελφαί κ.ἀ., οἱ ὅποιοι ἐδεήθησαν εἰς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν ἐξιπόντων.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐξυπρέτησε διὰ τῶν διαφόρων ὕπηρεσιῶν του κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Νοέμβριον 8.195 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίαι, ἐκ τῶν ὁποίων 940 ἐξηκριβωμέναι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

Οἱ ἐξυπηρετηθέντες κατὰ κατηγορίας ἔχουν ὡς ἑξῆς: α) Τραύματα, κατάγματα κ.λ.π. 3.992, β) Παθολογικά νοσήματα 3.150, γ) Λοιπαὶ περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, ἐγκαύματα κ.λ.π.) 1.053.

Χαρακτηριστικαὶ περιπτώσεις: Δηλητηριάσεις τροφικαὶ — φαρμακευτικαὶ 127. Δηλητηριάσεις διὰ μονοξειδίου τοῦ ἁνθρακος 28. Καρδιολογικά νοσήμα-

τα 434. Λοιμώδη νοσήματα 20. Ἐγκαύματα 133. Μέθη 66. Ἥλεκτροπληξίαι 9.

Παροχὴ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ἱατρικῶν ὁδηγιῶν εἰς ποντοπόρα πλοῖα δι' ἀσθενούντα μέλη τῶν πληρωμάτων των.

Τὸ Κέντρον Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. παρέσχε δωρεὰν δι' ἀπόρους, 211 φιάλας αἵματος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΛΛ. ΕΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ
Γενεὴ, 1 Δεκεμβρίου 1967

Ἀγαπητὲ Κε Παπαδόπουλε,

Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἐπιστολήν σας τῆς 21ης Νοεμβρίου, δι' ἧς ἀναγγέλλετε τὴν ἀποστολὴν ἐνὸς ἀντιτύπου ἐκάστης τῶν ἐκδόσεων Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ τοῦ ὑμετέρου Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ὡς καὶ φωτογραφιῶν δεκνυουσῶν δραστηριότητος σχετικὰς μετὰ Πενταετὲς Πρόγραμμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος. Ἐλήφθησαν ἤδη καὶ αἱ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀποστολὴν των.

Μετ' εὐχαριστήσεως διεπιστώσαμεν ἐκ τῶν περιοδικῶν σας τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐσημειώθη διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, μᾶς ἔκαμεν δὲ ἐντύπωσιν ὁ ἀριθμὸς τῶν φωτογραφιῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Δράσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος» δεκνυου-

σῶν δραστηριότητος ὑγιεινῆς διαπαιδαγωγήσεως. Οἱ Ἐρυθροσταυρίται φαίνονται πολὺ ἐνθουσιώδεις καὶ μετ' ἐκδηλον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐργασίαν των. Συγχαίρομεν ὑμᾶς καὶ τοὺς διδασκάλους διὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτά.

Εἴμεθα λίαν ὑπόχρεοι διὰ τὰς φωτογραφίας. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Περιοδικοῦ μας πρόκειται νὰ δημοσιεύσῃ ἓνα ἄρθρον εἰς μελλοντικὴν ἐκδοσιν ὑπὸ τὸν τίτλον Δραστηριότης Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος εἰς τὸν τομέα ὑγιεινῆς διαπαιδαγωγήσεως χρησιμοποιοῦν μερικὰς ἐκ τῶν φωτογραφιῶν τούτων. Αἱ σύγχρονοι φωτογραφίαι εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεκτοι καὶ εἴμεθα εὐγνώμονες διὰ τὴν ἀποστολήν των.

Μετὰ φιλικῶν χαιρετισμῶν
εἰλικρινῶς ὑμέτερος
C. A. SCHUSSELE
Διευθ. Γραφείου Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

Ἀποστολαὶ ἀπ' εὐθείας

- 1) Τὸ Ζ' Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν, εἶδη βοηθείας εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Ἀράτου Κομοτινῆς, Ροδιάς Ἀμαλιάδος, Λιθοχωρίου Εὐρυτανίας, Παπαδᾶ Γορτυνίας, Παντειχίου Θηβῶν καὶ Πετρωτοῦ Δομοκοῦ Λαμίας.
- 2) Τὸ Ζ' Γυμν. Θηλ. Ἀθηνῶν, διάφορα δῶρα εἰς τὸ Παιδικὸν Νοσοκομ. (Π.Ι.Κ.Π.Α.) Πεντέλης Ἀττικῆς.
- 3) Τὸ Οἶκον. Λύκειον Θηλέων Ἀθηνῶν, εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολεῖον Παλαιοχωρακίου Ναυπακτίας.
- 4) Τὸ Γυμν. Θηλ. Ν. Ἰωνίας Ἀθηνῶν, εἶδη βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Ποταμίας Γρανίτης Εὐρυτανίας.
- 5) Τὸ Γυμν. Καλαμπακίου (Στεγ. Παρ.) Δράμας, εἶδη εἰς ἀπόρους.
- 6) Τὸ Γυμν. Θηλ. Σάμου, εἶδη βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Κισσαρίου Διδυμοτείχου.
- 7) Τὸ Γυμν. Ἀλιατράτης, εἶδη βοηθείας εἰς ἀπόρους.
- 8) Τὸ 37ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν, εἶδη βοηθείας εἰς τὰ Δημ. Σχολ. Δάφνης Εὐρυτανίας, Λαγοῦ καὶ Ἀλεποχωρίου Διδυμοτείχου.
- 9) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Β. Σταυράκη Γλυφάδας Ἀττικῆς, εἶδη βοηθείας εἰς ἀσθενῆ Νοσοκ. Θεσσακῆς καὶ ἀπορον οἰκαγένειαν.
- 10) Τὸ 43ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν, εἶδη βοηθείας εἰς τὸ «Σπίτι τῆς Στοργῆς» Ἀθηνῶν.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 23)

Ἡ Ἐπιτροπὴ Βραβεύσεως Λευκωμάτων Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας ἀπένειμε τὰ ἀκόλουθα βραβεῖα:

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α!

Γυμνάσια Ἀθηνῶν: Α' Θηλέων (Λευκ. 3). Β' Θηλέων (τάξ. Α'). ΣΤ' Θηλέων (τάξ. Α1 καὶ Α3 (Λευκ. 2). Ζ' Ἀρρέων. Ζ' Θηλέων. ΙΑ' Θηλέων. 15ον Θηλέων (Λευκ. 2). ΙΣΤ' Θηλέων. Πειραματικὸν Σχολεῖον Παν(μίου) Ἀθηνῶν. Ἀστικὸν Θηλέων. Οἰκονομικὸν Καλλιθέας. Β' Ἀρρέων Καλλιθέας. Θηλέων Νέας Ἰωνίας. Γυμνάσιον Γλυφάδας (Λευκ. 2).

Γυμνάσια Πειραιῶς: Β' Θηλέων (Λευκ. 3).

Γυμνάσια Ἐπαρχιῶν: Θηλέων Θηβῶν. Θηλέων Καρύστου. Θηλέων Μυτιλήνης. Θηλέων Ρεθύμνης (Λευκ. 2).

Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα Ἀθηνῶν - Πειραιῶς: Κρεατσούλη - Σταυράκη (Δημ.). Χατζηκωνσταντίνου. Ἑλληνισμὸς Πειραιῶς (Α, Β, Δημ. καὶ Νηπιαγ.) Λεύκωμα 1). Λυσικάτου Πειραιῶς.

Δημοτικὰ Σχολεῖα Ἀθηνῶν - Α' Περιφέρειαι: 3ον. 106ον. 4ον Χαλανδρίου. 2ον Δημ. Σχολ. Πεύκης Ἀττικῆς.

Β' Περιφέρειαι: 43ον. Δ' Περιφέρειαι: 6ον Καλλιθέας.

Ε' Περιφέρειαι: 3ον Ἡλιουπόλεως (τάξ. ΣΤ').

Ζ' Περιφέρειαι: 12ον.

Δημοτικὰ Σχολεῖα Πειραιῶς: Δ' Περιφέρειαι: Β' Αἰγίνης.

Δημοτικὰ Σχολεῖα Ἐπαρχιῶν: Αἰανῆς Κοζάνης. Ἀναρράχης Ἐορδαίας. Ἀρνίσσης Ἐδέσσης. 3ον Θεσσαλονίκης. 51ον Θεσσαλονίκης. Καλῶν Δένδρων Σεργῶν. Ἀγ. Πνεύματος Σεργῶν. Ν. Μαγνησίας Θεσσαλονίκης. 6ον Σεργῶν.

Θεσσαλία:

1ον Δεσκάτης Ἐλασσόνας. 3ον Καρδίτσας. 1ον Λαρίσης (Λευκ. 10). Λιβαδοχωρίου Τρικάλων.

Πελοπόννησος:

Καλλιφωνίου Καλαβρύτων. Βουτιάνων Λακεδαιμόνος. Βρονταμᾶ Λακεδαιμόνος. Γερακίου Λακεδαιμόνος. Γκοριτσᾶς Λακεδαιμόνος. Δαφνίου Λακεδαιμόνος. Καστορίου Λακεδαιμόνος. Κροκεῶν Λακεδαιμόνος. Σελλασίας Λακεδαιμόνος. Σκούρας Λακεδαιμόνος. Τρύπης Λακεδαιμόνος. Νεαπόλεως Μολάων.

Ἐπιταλίου Ὀλυμπίας. Β' Χώρας Πυλίας (Λευκ. 2).

Στερεὰ Ἑλλάς: Σελλῶν Εὐρυτανίας.

Κρήτη: Βαϊνιάς Ἱεραπέτρας. Γρᾶ Λυγιάς Ἱεραπέτρας. 5ον Ἡρακλείου. Καλαμαύκας Ἱεραπέτρας. Μάζης Ἀποκορώνου Χανίων. Μοιρῶν Κανιουργίου Ἡρακλείου. 1ον Σητείας. 2ον Σητείας.

Νῆσοι Αἰγαίου: 2ον Χίου. 7ον Χίου.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β!

Γυμνάσια Ἀθηνῶν: Ζ' Θηλ. Ἀθηνῶν (τάξ. Α2 καὶ Β) (Λευκ. 2). 11ον Ἀρρ. Περιστερίου. 17ον Ἀρρέων.

Γυμνάσια Πειραιῶς: ΣΤ' Μικτὸν (Λευκ. 2). Ἰωνίδειος Σχολή.

Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα Πειραιῶς: Ἑλληνισμὸς (Λευκ. 3) (Γυμν.) (τάξ. Γ' Δ'). (τάξ. Ε' ΣΤ' Δημ.).

Γυμνάσια Ἐπαρχιῶν: Μώλου Φθιώτιδος (Λευκ. 4). Γιάντζειον - Δελμούζιον Γυμν. Ἀμφίσσης (Λευκ. 3) (τάξ. Α' ὁμάς Α') (τάξ. Β' ὁμάς Β') (τάξ. Γ' ὁμάς Γ').

Δημοτικὰ Σχολεῖα Ἀθηνῶν - Α' Περιφέρειαι: 13ον.

Α' Περιφέρειαι: 406ον.

Ε' Περιφέρειαι: 2ον Ἡλιουπόλεως (Λευκ. 3).

Ζ' Περιφέρειαι: 89ον.

Περιφέρειαι Ἀττικῆς: 1ον Σπάτων Ἀττικῆς.

Δημοτικὰ Σχολεῖα Ἐπαρχιῶν - Μακεδονίας: 1ον Ἀργους Ὀρεστικοῦ Καστοριάς (τάξ. ΣΤ') (Λευκ. 3). Γαζάρου Φυλλίδος Σεργῶν. 2ον Γουμένισσης Παιονίας. Ὅσσης Λαγκαδᾶ.

Θεσσαλία: 206ον Βόλου. Παραμέρου Τρικάλων. Πηνειάδος Τρικάλων. Μ. Περιβολακίου Βόλου. Στουρναρέων Τρικάλων.

Πελοπόννησος: 1ον Γαστούνης. Ἀγ. Ἰωάννου Λακεδαιμόνος. Κυπαρισίου Λογανίκου Λακεδαιμόνος. Λευκωμάτων Λακεδαιμόνος. Εἰρηοκαμπίου Λακεδαιμόνος. Παλαιοπαναγίας Λακεδαιμόνος. Μυρτέας Μολάων. 26ον Πατρῶν. 1ον Σπάρτης.

Ἡπειρος: Ἀγιάς Πρεβέζης. Κομποτίου Ἀρτης (Λευκ. 2). 1ον Μιχαλιτσίου Ἰωαννίνων. 2ον Μιχαλιτσίου Ἰωαννίνων (Λευκ. 2). Παχυκαλάμου Ἀρτης.

Στερεὰ Ἑλλάς: Καλλιθέας Θηβῶν (Λευκ. 3).

Κρήτη: 3ον Ἱεραπέτρας. Κάτω

Χωρίου Ἱεραπέτρας. Φινοκαλιᾶς Μεραμβέλλου.

Ἰόνιοι Νῆσοι: 2ον Ἀργοστολίου. Καββαδάδων Κερκύρας (Λευκ. 2). ΒΡΑΒΕΙΟΝ Γ'

Γυμνάσια Ἐπαρχιῶν: Λεωνιδίου Κυνουρίας. Μοιρῶν Ἡρακλείου. Δημοτικὰ Σχολεῖα Ἐπαρχιῶν Μακεδονίας: Ἀναρράχης Ἐορδαίας (Λευκ. 2).

Θράκη: Κομάρων Ὀρεστιάδος. Μέσης Κομοτινῆς.

Πελοπόννησος: Γεωργιτσίου Λακεδαιμόνος. Λαδᾶ Καλαμάτας. Μαυρικίου Αἰγιαλείας. Μεσορρογίου Καλαβρύτων. 3ον Μεσσήνης. Νιάτων Μολάων. Ποταμιάς Λακεδαιμόνος.

Ἡπειρος: Βίκου Κονίτσας.

Κρήτη: Ἀγ. Ἀντωνίου Ἡρακλείου (Λευκ. 2). Σταυροῦ Ἱεραπέτρας.

Νῆσοι Αἰγαίου: Μονῆς Νάξου. Συκιᾶδος Χίου.

ΕΠΙΑΙΝΟΣ

Δημοτικὰ Σχολεῖα Ἐπαρχιῶν - Μακεδονίας: Μοναστρακίου Δράμας.

Θράκη: Μέσης Κομοτινῆς.

Θεσσαλία: Διασέλλου Τρικάλων.

Ἰόνιοι Νῆσοι: Ἀρμενάδων Κερκύρας.

ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ ΕΩΣ ΤΕΛΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΤΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΜΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

πού σας προσφέρουμε ἀκόμη τώρα σὺν δώρῳ τῶν εορτῶν, γιὰ μιὰ σπουδὴ σχεδίου-ζωγραφικῆς, πρόσχαρη, σύντομη, πού δὲ γίνῃ σὺν ὁπλίᾳ, σπουδῇ καὶ ἀνένεργε. Ἐνα κομψὸ θαλίτσακι μὲ συνεργα καὶ ὁλικά σχεδίου-ζωγραφικῆς, πού δὲ σας προσφέρῃ δωρεάν μετὰ τὴν ἐγγραφήν σας τῶρα πλουσιώτερον παρὰ ποτὲ, δὲ σας δώσῃ χαρὰ ἀλλὰ καὶ δὲ σας διευκολύνῃ πολὺ στὴ σπουδὴν σας. Γιὰ πληροφορίες καὶ ἀναλυτικὸ τεῦχος δωρεάν, γράψτε μας, χωρὶς καμμίαν ὑποχρέωσιν σας, ἀναφέροντας καὶ ὅτι εἶσθε ἀναγνώστῃς τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Ἄν μὲνετε σὺν Ἀθῆνας μὴ ποτε καὶ νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇτε.

Σκίτσο μικρῆς μαθητριάς μας, ἐπει-
τα ἀπὸ σύντομης
σπουδῆς τῆς
Α.Β.Σ.

ΣΧΟΛΗ Α.Β.Σ.

ΣΧΕΔΙΟΥ — ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Πανεπιστημίου 10 - Τηλ. 628 - 904
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΔΡΑ: ΠΑΡΙΣΙ

**ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ
ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΔΥΤ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ**
(Μέσω Ε.Ε.Σ.Ν.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

48) Τὸ 2ον Μεγάρον Ἀττικῆς εἰς Δημ. Σχολ. Κτιστάδων Ἀρτης. 49) Τὸ 67ον Ἀθηνῶν εἰς Δημ. Σχολ. Μυροφύλλου Τρικάλων. 50) Τὸ 1ον Ψυχικοῦ εἰς σεισμ. Κράφης Ταγ. Μετσόβου. 51) Τὸ 100ον Ἀθηνῶν εἰς Δημ. Σχολ. Καταρράκτου Ἀρτης. 52) Τὸ 1ον Καματεροῦ Ἀττικῆς εἰς Δημ. Σχολ. Κορυφῆς Τρικάλων. 53) Τὸ 2ον Ἀμαρουσίου εἰς σεισμ. Μικρ. Περιστερίου Ταγ. Μετσόβου. 54) Μπάλας Ἀττικῆς εἰς Δημ. Σχολ. Λεπιανῶν Ἀρτης. 55) Τὸ 4ον Ἀθηνῶν εἰς σεισμ. Μεγ. Περιστερίου Ταγ. Μετσόβου. 56) Καπανδριτίου Ἀττικῆς εἰς Δημ. Σχολ. Ἀνθοχωρίου Ἰωαννίνων. 57) Τὸ 3ον Ἡλιουπόλεως εἰς Δημ. Σχολ. Καταρράκτου Ἀρτης. 58) Τὸ 3ον Ἀμαρουσίου εἰς σεισμ. Μικρ. Περιστερίου Ταγ. Μετσόβου. 59) Τὸ 4ον Ἀμαρουσίου εἰς σεισμ. Μικρ. Περιστερίου Ταγ. Μετσόβου. 60) Μαραθῶνος Ἀττικῆς εἰς Δημ. Σχολ. Καταρράκτου Ἀρτης. 61) Τὸ 57ον Ἀθηνῶν εἰς Δημ. Σχολ. Παχτούριου Τρικάλων. 62) Τὸ 105ον Ἀθηνῶν εἰς σεισμ. Μεγ. Περιστερίου Ταγ. Μετσόβου. 63) Τὸ 4ον Κηφισιάς εἰς σεισμ. Πλατανούσης Ἰωαννίνων. 64) Κουβαρά Ἀττικῆς εἰς Δημ. Σχολ. Μελισσοῦργων Ἀρτης. 65) Τὸ 7ον Ἀμαρουσίου εἰς σεισμ. Μικρ. Περιστερίου Ταγ. Μετσόβου. 66) Μελισσιῶν Ἀττικῆς εἰς σεισμ. Πλατανούσης Ἰωαννίνων. 67) Τὸ 93ον Ἀθηνῶν εἰς Δημ. Σχολ. Καταρράκτου Ἀρτης. 68) Τὸ 2ον Νέων Λιοσίων Ἀθηνῶν εἰς Δημ. Σχολ. Κορυφῆς Τρικάλων. 69) Τὸ 107ον Ἀθηνῶν εἰς σεισμ. Μεγ. Περιστερίου Ταγ. Μετσόβου. 70) Τὸ 1ον Πεύκης Ἀμαρουσίου εἰς σεισμ. Πλατανούσης Ἰωαννίνων. 71) Τὸ 15ον Περιστερίου εἰς Δημ. Σχολ. Λεπιανῶν Ἀρτης. 72) Πέτα Κουβαρά Ἀττικῆς εἰς Δημ. Σχολ. Λεπιανῶν Ἀρτης. 73) Πηγῆς Ἀττικῆς εἰς σεισμ. Πλατανούσης Ἰωαννίνων. 74) Τὸ 6ον Ν. Λιοσίων Ἀθηνῶν εἰς Δημ. Σχολ. Παλαιοχωρίου Τρικάλων. 75) Βαρυμπόμπης Ἀττικῆς εἰς σεισμ. Πλατανούσης Ἰωαννίνων. 76) Τὸ 3ον Ἀγ. Δημητρίου Ἀθηνῶν εἰς Δημ. Σχολ. Λεπιανῶν Ἀρτης.

Γ' ΙΔΙΩΤ. ΣΧΟΛΕΙΑ :

1) Δ. Παπαναστασίου Ἀνω Πα-

τησιῶν Ἀθηνῶν εἰς Δημ. Σχολ. Κράφης Ταγ. Μετσόβου. 2) Κληρονόμων Γ. Δριμυλιώτου Περιστερίου εἰς σεισμ. Κυψέλης Ἀρτης. 3) «Λύκειον Ἀθηνῶν» εἰς σεισμ. Γραικικοῦ Ἀρτης. 4) Μ. Κρίκου Ἀθηνῶν εἰς σεισμ. Κυψέλης Ἀρτης. 5) Μπέη Μεγάρων εἰς σεισμ. Τετρακώμου Ἀρτης. 6) Δ. Χαλκιά Ἀθηνῶν εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου Ἰωαννίνων. 7) Μαρούδα Ἀθηνῶν εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου Ἰωαννίνων. 8) Λυκιαρδοπούλου Ψυχικοῦ εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου Ἰωαννίνων. 9) Ἡ «Ἰώνιος Σχολή» Ἀθηνῶν εἰς σεισμ. Πλατανούσης Ἰωαννίνων. 10) Ε. Μπουρίτσα Κάτω Χαλανδρίου εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου Ἰωαννίνων. 11) Κούτμου Ἀθηνῶν εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου Ἰωαννίνων. 12) Τομαζάκη-Ρέντη Ἀθηνῶν εἰς σεισμ. Μικρ. Γοτίστης Ταγ. Μετσόβου. 13) Μ. Πανταζοπούλου Ἀθηνῶν εἰς σεισμ. Κυψέλης Ἀρτης. 14) Στ. Νικολῆ-Φαλλιέρου Ν. Φιλοθέης Ψυχικοῦ εἰς σεισμ. Ἀνθοχωρίου Ἰωαννίνων. 15) Καίσαρη Π. Φαλήρου εἰς Δημ. Σχολ. Καταρράκτου Ἀρτης. 16) Τὸ Σμαράγδειον Ἐκπ)ριον Χρυσοβέργη Ἀμαρουσίου εἰς σεισμ. Ἀλεποχωρίου Ἰωαννίνων.

Δ' ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ :

1) Ταύρου Ἀθηνῶν εἰς Δημ. Σχολ. Νεράιδας Τρικάλων. 2) Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς εἰς σεισμ. Ἀνατολικῆς Ταγ. Μετσόβου. 3) Ἀσπροπύργου Ἀττικῆς εἰς σεισμ. Κυψέλης Ἀρτης.
(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενο)

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ - ΔΥΤ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

(ἀπ' εὐθείας)

1) Τὸ 43ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν, δρχ. 2.150. 2) Τὸ 96ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν, δρχ. 994,50. 3) Τὸ 100ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν, 1.150. 4) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Ἀμφιθέας Ἀθηνῶν, δρχ. 839. 5) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀνω Γλυφάδας Ἀθηνῶν, δρχ. 2.000. 6) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Δάφνης Ἀθηνῶν, δρχ. 682. 7) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Δάφνης Ἀθηνῶν, δρχ. 2.200. 8) Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Δάφνης Ἀθηνῶν, δρχ. 503. 9) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Δημητρίου Ἀθηνῶν, δρχ. 2.153. 10) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Δημητρίου Ἀθηνῶν, δρχ. 730. 11) Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Ἀγ. Δημητρίου Ἀθηνῶν, δρχ. 500. 12) Τὸ 6ον Δημ. Σχολ.

Ἀγ. Δημητρίου Ἀθηνῶν, δρχ. 663,50. 13) Τὸ 6ον Δημ. Σχολ. Ἡλιουπόλεως Ἀθηνῶν, δρχ. 600. 14) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Ν. Λιοσίων, δρχ. 2.878. 15) Τὸ 21ον Δημ. Σχολ. Περιστερίου Ἀθηνῶν, δρχ. 190,50. 16) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ν. Σμύρνης Ἀθηνῶν, δρχ. 4.000. 17) Τὸ Δημ. Σχολ. τῆς Ἰσραηλινῆς Κοινότητος Ἀθηνῶν, δρχ. 1.535. 18) Τὸ Ἰδιωτ. Λύκειον Κ. Σταυριανοῦ Πειραιῶς, δρχ. 2.305,50. 19) Τὸ Ἰδιωτ. Δημ. Σχολ. «Ὁ Καλὸς Ποιμὴν» Μοσχάτου Ἀθηνῶν, δρχ. 1.280. 20) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Χατζιδάκη Ἀθηνῶν, δρχ. 5.286. 21) Τὸ Δημ. Σχολ. Στρατωνίου, δρχ. 144. 22) Τὸ Δημ. Σχολ. Χαριτωμένης Δράμας, δρχ. 750. 23) Τὸ Δημ. Σχολ. Γαβαλά Κύμης, δρχ. 270. 24) Τὸ Δημ. Σχολ. Βεύης Ἀμυνταίου, δρχ. 600. 25) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἐρμιόνης Ναυπλίας, δρχ. 687. 26) Τὸ Δημ. Σχολ. Ὀρίου Κύμης, δρχ. 500. 27) Τὸ Δημ. Σχολ. Ὁχθονιάς Κύμης, δρχ. 510. 28) Τὸ Δημ. Σχολ. Λεπούρων Κύμης, δρχ. 150. 29) Τὸ Δημ. Σχολ. Γαβαλά Κύμης, δρχ. 760. 30) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀχλαδερῆς Καρυστίας, δρχ. 150. 31) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Κύμης, δρχ. 740. 32) Τὸ Δημ. Σχολ. Παναγιᾶς Κύμης, δρχ. 110. 33) Τὸ Δημ. Σχολ. Μονοδρίου Κύμης, δρχ. 230. 34) Τὸ Δημ. Σχολ. Μελετιανῶν Κύμης, δρχ. 320. 35) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Σάμου, δρχ. 747,50. 36) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀνδρονιάνων Κύμης, δρχ. 100. 37) Τὸ Δημ. Σχολ. Καστανέας Σάμου, δρχ. 3.000. 38) Σχολ. Νεοχωρίου Κύμης, δρχ. 347. 39) Τὸ Δημ. Σχολ. Πύργου Κύμης, δρχ. 314. 40) Τὸ Δημ. Σχολ. Γενισέας Ξάνθης, δρχ. 150. 41) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Κύμης Εὐβοίας, δρχ. 352. 42) Τὸ Δημ. Σχολ. Βασιλίνης Κυνουρίας, δρχ. 300. 43) Τὸ Δημ. Σχολ. Τραχηλίου Κύμης, δρχ. 250. 44) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Ἀλιβερίου Κύμης, δρχ. 1.750. 45) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἀποστόλων Κύμης, δρχ. 200. 46) Τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Τρικάλων, δρχ. 850. 47) Τὸ Δημ. Σχολ. Μάξης Σελίνου, δρχ. 200. 48) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀγίας Τριάδος Λεβαδείας, δρχ. 350. 49) Τὸ 6ον Δημ. Σχολ. Σερρών, δρχ. 420. 50) Τὸ Δημ. Σχολ. Ὀμβριανῆς Φθιώτιδος, δρχ. 515. 51) Τὸ Δημ. Σχολ. Λαγηνῶν Διδυμοτείχου, δρχ. 350. 52) Τὸ 6ον Δημ. Σχολ. Βεροίας, δρχ. 2.152. 53) Τὸ Δημ.

Σχολ. Κάτω Λουτροῦ Σικυῶνος, δρχ. 420. 54) Τὸ Δημ. Σχολ. Παρθενίου Κύμης, δρχ. 267. 55) Τὸ 6ον Δημ. Σχολ. Κομοτινῆς καὶ τὸ 4ον Νηπιαγωγεῖον Κομοτινῆς, δρχ. 705. 56) Τὸ Δημ. Σχολ. Κουνάβων Πεδιάδος Κρήτης, δρχ. 113. 57) Τὸ Δημ. Σχολ. Περιβολίων Κύμης, δρχ. 92. 58) Τὸ Δημ. Σχολ. Μάρκου Κυλκίς, δρχ. 250. 59) Τὸ Δημ. Σχολ. Νεαπόλεως Κρήτης, δρχ. 590. 60) Ὁ Μαθητὴς Γ. Χουρδάκης, δρχ. 205. 61) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἰτέας Φωκίδος, δρχ. 1.100. 62) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ληξουρίου Κεφαλληνίας, δρχ. 1.000. 63) Τὸ Δημ. Σχολ. Κλειοῦς Λέσβου, δρχ. 250. 64) Τὸ Δημ. Σχολ. Παραλίας Κύμης, δρχ. 105. 65) Τὸ Δημ. Σχολ. Συκιῶν Κύμης, δρχ. 300. 66) Τὸ Δημ. Σχολ. Θεοδώρας Μυλοποτάμου, δρχ. 50. 67) Τὸ Δημ. Σχολ. Δοξαροῦ Μυλοποτάμου, δρχ. 150. 68) Τὸ Δημ. Σχολ. Κριεζῶν Κύμης, δρχ. 440. 69) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀγ. Βαρβάρας Παλ. Φαλήρου Ἀθηνῶν, δρχ. 2.840. 70) Τὸ 14ον Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου Κρήτης, δρχ. 680. 71) Τὸ Δημ. Σχολ. Δύστου Κύμης, δρχ. 510. 72) Τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Μεσσήνης, δρχ. 311,50. 73) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἰσθμίας Κορινθίας, δρχ. 570. 74) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ὑμητοῦ Ἀθηνῶν, δρχ. 2.300. 75) Τὸ Δημ. Σχολ. Λοφίσκου Κύμης, δρχ. 145. 76) Τὸ Δημ. Σχολ. Ὁρολογίου Κύμης, δρχ. 365. 77) Τὸ Δημ. Σχολ. Καδδίου Κύμης, δρχ. 120. 78) Τὸ Δημ. Σχολ. Ὀλομάδων Γορτυνίας, δρχ. 80. 79) Τὸ Δημ. Σχολ. Βαμβακοῦς Λακεδαίμονος, δρχ. 350. 80) Τὸ Δημ. Σχολ. Πηνειάδος Τρικάλων, δρχ. 230. 81) Τὸ Δημ. Σχολ. Μέσης Κομοτινῆς καὶ ὁ μαθητὴς Δημ. Σταθάκης, δρχ. 250. 82) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀργολικοῦ, δρχ. 250. 83) Τὸ Δημ. Σχολ. Δασοχωρίου Ἐλασσόνας, δρχ. 200. 84) Τὸ Δημ. Σχολ. Βουλιγαμένης, δρχ. 300. 85) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ἀλιβερίου, δρχ. 2.500. 86) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀγριλῆ Σελίνου Κρήτης, δρχ. 160. 87) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Χαλκίδας Εὐβοίας, δρχ. 1.790. 88) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Βραντάδου Χίου, δρχ. 568. 89) Τὸ Δημ. Σχολ. Μονοκαρυᾶς Ἰστιαίας, δρχ. 130. 90) Τὸ Δημ. Σχολ. Μονοκκλησιᾶς Σερρών, δρχ. 600. 91) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἐλαίας Φιλιατρῶν, δρχ. 110. 92) Τὸ 2ον Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν, δρχ. 3.000. 93) Τὸ Γυμν. Θηλέων

Ζακύνθου, δρχ. 1.500. 94) Τὸ Γυμν. Βολισσοῦ Χίου, δρχ. 900. 95) Τὸ Γυμν. Θηλ. Καβάλας, δρχ. 3.000. 96) Τὸ 1ον Γυμν. Ἀρρ. Μυτιλήνης, δρχ. 500. 97) Τὸ 2ον Γυμν. Ἀρρ. Μυτιλήνης, δρχ. 775. 98) Τὸ Γυμν. Εὐλοκάστρου Κορινθίας, δρχ. 2.000. 99) Τὸ Γυμν. Θηλ. Σάμου, δρχ. 1.300. 100) Τὸ Λιβάνειον Γυμν. Χίου, δρχ. 300.

ΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

Ἀποστολαὶ ἀπ' εὐθείας

(Συνέχεια ἀπὸ τῆ σελίδα 20)

11) Τὸ Ἰδιωτ. Δημ. Σχολ. Κ. Σταυριανοῦ Πειραιῶς, εἶδη βοηθείας εἰς ἀπόρους. 12) Τὸ Ἰδιωτ. Δημ. Σχολ. Βασ. Γιαννοῦλα Πεύκης Ἀττικῆς, εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Πλατανούσης Ναυπακτίας. 13) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Χίου, εἶδη βοηθείας εἰς ἀπόρους. 14) Τὸ Δημ. Σχολ. Γερακίου Λακεδᾶνος, εἶδη βοηθείας εἰς ἀπόρους. 15) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Κάμπου Χίου, εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ὀλύμπων Χίου καὶ διάφορα γλυκίσματα εἰς τὸ Γηροκομεῖον Χίου. 16) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Κομάρων Ὀρεστιάδος, εἶδη βοηθείας εἰς ἀπόρους. 17) Τὸ 6ον Δημ. Σχολ. Χίου, εἶδη βοηθείας εἰς τὰ Δημ. Σχολ. Μυρμηγκίου καὶ Μέσα Διδύμας Χίου. 18) Τὸ Δημ. Σχολ. Μαγγανίτου Ἰκαρίας, εἶδη βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Κεραμῆ Ἰκαρίας. 19) Τὸ Δημ. Σχολ. Κλειοῦς Λέσβου, εἶδη βοηθείας εἰς ἀπόρους μαθητᾶς. 20) Τὸ Δημ. Σχολ. Παιδοπόλεως Λαρίσης, εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Ραψάνης, Ἰτέας καὶ Βερδικούσης Ἐλασσόνας. 21) Τὸ Ἑλλην. Δημ. Σχολ. Χαϊμπροῦ Γερμανίας, εἶδη βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Δημητρίου Πιερίας καὶ εἰς Ρωσσοπρόσφυγας τῆς Ἐνορίας Ἀγ. Χαράλαμπος Κατερίνης. 22) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἑλληνικοῦ Λαρίσης, εἶδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολ. Γλύστρας Τρικάλων. 23) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀσβεστοχωρίου Θεσσαλίας εἶδη βοηθείας εἰς ἀπόρους. 24) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Λαρίσης, διάφορα δῶρα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου τῆς Λαρίσης. 25) Τὸ 26ον Δημ. Σχολ. Πατρῶν, εἶδη βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Ἀγραπιδιᾶς Πατρῶν. 26) Τὸ Δημ. Σχολ. Σταυρουπόλεως Ξάνθης, εἶδη βοηθείας εἰς ἀπόρους. 27) Τὸ Δημ. Σχολ. Τριοβασάλου Μήλου, εἶδη βοηθείας εἰς ἀπόρους.
(Συνεχίζεται)

ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΙΣ - ΠΑΙΔΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) Ἀρχαῖος θεός, υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ — Ἡ σύζυγος αὐτοῦ. 2) Προτρέπει — Ἀρχαία θεά. 3) Σταφιδικός Ὀργανισμός — Τὰ βάζουν στὰ ἄλογα. 4) Ἑλλήν λογοτέχνης — Ρο. 5) Ἡ σύζυγος τοῦ Διὸς — Δοχεῖο ἀπὸ δέσμα. 6) Αὐγὴ — Ὀργανισμός. 7) Τὰ ... ἐκ τῶν σῶν — Πρόθεσις — Αὐγά. 8) Σῆμα ἀναφυκτικῶν. 9) Ἀστέρι (ξενικά). 10) Γνωστὴ ἀπὸ τὸ «γεφύρι» τῆς — Σηκώσω. 11) Νῆσος τῶν Κυκλάδων (γεν.).

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) Ἡρώς τοῦ 21 — Αἰγυπτιακὴ θεότης. 2) Δύο σύμφωνα στὴ σειρά — Τὸ ἴδιο μέτρημα γ' ὀρίζοντως — Συμπεραίνει. 3) Πλανήτης — Ὁμοία σύμφωνα. 4) Ναύαρχος τοῦ Βασιλείου Ἀ' — ... Χρήματα. 5) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (πληθυντ. οὐδετ.). 6) Προτρέπει (ἀντιστρ.). — Ἑλληνικὴ μεγαλόνησος. 7) Μὴ τῶν Κυκλάδων — 12. 8) Ποταμὸς τῆς Γερμανίας (μέτρημα ἀπὸ τὸ τέλος) — Ἀνώνυμος ἐταιρεία. 9) Ἀριθμητικὸν ἀπόλυτον (ἀρσ. δοτ.) — Ἐχὼ ὑπὸ τὴν κατοχὴν μου — ΡΑ. 10) Φανερώουν ἐξαιρετικὴν ποιότητα — Ἐκφέρεται συνήθως μετὰ τὸν νῦν (ἀντιστρ.). — Μία τῶν Δωδεκανήσων.

Γ. ΑΛΟΓΑΡΙΑΣΤΟΣ Β' Γυμν. Καρδίτσας

ΑΘΑΝ. ΚΑΛΟΔΗΜΙΑΝΗΣ. Γ' Γυμν. Διδυμοτείχου

A detailed illustration of a beetle and its larvae. The beetle, positioned in the lower center, has a dark body with a prominent white patch on its back. It is surrounded by several larvae of varying sizes, some of which are clustered together in the upper right corner. The background is a light, textured surface.

Οπως οι κάραβοι, έτσι και η κοκκι
νέλλη είναι ένα από τα ωφελιμώτε
 έντομα για το γεωργό.

Εχθροὺς οἱ ψελλύγες οὗτοι

A detailed illustration of a chocolate bar wrapper and a chocolate stick. The wrapper is dark brown with a jagged, torn edge and is covered in numerous bite marks of varying sizes. The stick is also dark brown and covered in bite marks, with some pieces missing, suggesting it has been eaten. The background is a light, textured surface.

τὴν ἴδια ἐντύπωσι, ποὺ κάνουν τὰ θεό-
ρατα τὰνκς στοὺς πεζοὺς στρατιῶτες
καθὼς προχωροῦν ἀνάμεσά τους καὶ μὲν

Ἀπελπισμένοι οἱ δενδροκαλλιερῆται προσπάθουσιν νὰ καταπολεμήσουν τὰ ἀναπάντεχο ἐχθρὰ τους, ἀλλὰ ὅλες προσπάθειές των ἀποδείχθηκαν μάταιαι.

Ἐχει βέβαια καὶ ἡ κοκκινέλλη τοὺς ἐχθροὺς της, ἰδίως τὰ πουλιά. Ὅπως ὁμως καὶ οἱ κάραβοι, ἔτσι καὶ αὐτὴ ἐκκρίνει ἕνα δυσσομο ὑγρὸ, μὲ τὸ ὁποῖο ἀμύνεται. Καὶ φαίνεται ὅτι τὸ ὄπλο αὐτὸ εἶναι πολὺ ἀποτελεσματικόν. Γιατὶ, φαίνεται, πὼς τὸ πουλὶ ποὺ θὰ φάῃ μιὰ φορὰ κάποια πασχαλίτσα, θὰ δοκιμάσῃ τέτοια ἀνδία ἀπὸ τὸ δυσσομο ἐκεῖνο ὑγρὸ, ποὺ δευτέρη φορὰ δὲν τολμᾷ πιά νὰ καταβροχθίσῃ ἄλλη. Καὶ ἴσως εἶναι καλύτερα ἔτσι: Γιατὶ φίλοι μας βέβαια εἶναι καὶ τὰ πουλιά, ἀλλὰ καὶ ἡ πασχαλίτσα εἶναι τόσο ὠφέλιμο ἔντομο.

Πωλοῦνται σὲ ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα

Ἰδρυσεν ὅτετα Πτωχοκομεῖο, Γη-
ροκομεῖο, Ὀρφανοτροφεῖο, Νοσο-
κομεῖο, Ἀσυλο Τυφλῶν καὶ Ἑργο-
στάσια γιὰ νὰ μαθαίνουν οἱ νέες
διαφορές τέχνες. Διατηροῦσε καὶ
βουστάσια γιὰ νὰ ἔχουν γάλα τὰ
φιλανθρωπικά ἱδρύματα, ποὺ ἔδιναν
τὴν ἐντύπωσι ἐνὸς εὐρυτάτου οἰκο-
δομικοῦ συγκροτήματος. Αὐτὸ τὸ
συγκροτήμα, τὸ ὠνόμασαν «Βασι-
λειάδα». Πῶς νὰ μὴ γίνη λοιπὸν
ὁ Μέγας Βασίλειος, ὅχι μόνον Ἀ-
γίος τῶν οὐρανῶν, ἀλλὰ καὶ θρόλος

ΜΟΛΙΡΟΣ

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

τὴν ἐκείνην πού τελεῖται ὅταν τελειώῃ ὁ ἕνας χρόνος καὶ ἀρχίξῃ ὁ ἄλλος. Καὶ μᾶς περιγράφει μὲ τὸ ἀριστοτεχνικόν του ὕφος τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐφροσύνην ὄλων, τὰ πλούσια τραπέζια, τὴν σπατάλην τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, τὴν χαρτοπαιξίαν, τὴν ἀνταλλαγὴν δώρων, τὴν ἐλευθερίαν τῶν δούλων, τὴν συμφιλίωσιν τῶν φίλων καὶ τῶν συγγενῶν πού ἦσαν εἰς διάστασιν, τὴν ἀναβολὴν τῶν δικῶν. Δὲν λησμονεῖ ὁ Λιβάνιος καὶ τὰς ὥδας πού ἐξευλίχθησαν εἰς τὰ γνωστά μας κάλανδα.

Εἴπαμεν ὅμως: Καὶ ἕνα ἄλλο γεγονός, χριστιανικὸν αὐτό, συνετέλεσεν ἐπίσης εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἰδικῆς μας πρωτοχρονιάς ὡς ἡμέρας εὐφροσύνης καὶ αἰσιοδοξίας. Εἶναι ὁ θάνατος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, πού συμπίπτει μὲ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου τοῦ 379. Καὶ τὴν μνήμην τοῦ Μεγάλου Ἱεράρχου ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία τὴν πρώτην Ἰανουαρίου.

Πῶς, τώρα, ὁ Βασίλειος συνεδέθη μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς γενναιοδωρίας, πῶς ὁ Βασίλειος γίνεται ὁ κομιστὴς τῶν μποναμάδων, — αὐτὸ δὲν εἶναι ἀνεξήγητον ἂν παρακολουθήσωμεν τὴν ζωὴν τοῦ Ἱεράρχου, ὅπου ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς συνηρέθησαν εἰς ὑψηλὴν καὶ μυστηριακὴν συζυγίαν, ὅπου ἡ Ἀγάπη τοῦ Ναζωραίου ἐπλασιώθη ἀπὸ τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ τὸν Πλωτῖνον καὶ τὴν μεγαλειώδη Στοάν, ἀπὸ τὰ ὕψιστα δηλαδὴ τῆς ἐλληνικῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας.

Ἡ ζωὴ τοῦ Ἱεράρχου εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸν πλησίον, τὸν ὅποιον ἀγαπᾷ ὅχι ὡς ἑαυτόν, ἔλλα καὶ πέραν ἑαυτοῦ, ὅπως ἐπιτάσσει τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, ὅπως ἐδίδασκαν μερικοὶ μυστικοὶ τοῦ δυτικοῦ μεσαιῶνος. Ψυχὴ ἀληθινὰ εὐαγγελικὴ, «πύργος ἀκαθαίρετος» εἰς τὴν πίστιν, πηγὴ ἀνεξάντλητος, εἰς τὴν ἐλεημοσύνην, ζῇ μὲ ἕνα χιτῶνα, μὲ ἄρτον καὶ χόρτα. Καὶ ὁ κάτισχνος αὐτὸς φυματικός, οἰστρήλατος ἀπὸ πίστιν καὶ ἀγάπην, πραγματοποιεῖ — πρῶτος αὐτὸς συστηματικῶς — τὸν κοινωνικὸν Χριστιανισμὸν καὶ ὁργανώνει εἰς τὴν Καισάρειαν πτωχοκομεῖα, νοσοκομεῖα, γηροκομεῖα, ὀρφανοτροφεῖα καὶ ἄλλα φιλανθρωπικὰ καταστήματα, πού ἀπετέλουν ὁλόκληρον πόλιν, τὴν λεγομένην «Βασιλειάδα». Καὶ ὁ ἴδιος, μὲ τὰ χέρια του, περιποιεῖται τὰς πληγὰς τῶν λεπτῶν. Εἶναι ὁ φίλος καὶ συμπαράστατος ὄλων τῶν ἡλικιῶν καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Εἰς ὅλους προσφέρει τὰ δῶρα του.

Σπανιώτατα πνευματικὸς ἡγῆτωρ ἐχάρη τόσῃ ἀγάπῃ ἀπὸ τὸ ποίμνιόν του, τόσῃ δημοτικότητῃ, τόσῃ λατρείᾳ. Ὅταν τὴν πρωτοχρονιά τοῦ 379, πενήντα περίπου ἐτῶν, παρέδωσε τὴν ψυχὴν «εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς», ὅλος ὁ λαὸς συνῴδευσε τὸ ἄκραντον σκῆνος του μὲ συντριβὴν καὶ κατάνυξιν. Εἰδωλολάτραι καὶ Ἰουδαῖοι συνεπένθησαν καὶ συνεθρήνησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Τόση ἦτο ἡ συρροή, ὥστε ἀπέθαναν πολλοὶ ἀπὸ τὸν συνωστισμόν καὶ ἀπὸ τὴν συγκλίνοισιν τοῦ πένθους καὶ τῆς θλίψεως. Καὶ ἐμακαρίζοντο οἱ ἀποθανόντες, ὅτι συναπέθαναν μὲ τὸν μέγαν καὶ ἀτρόμητον τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ ὠνομάζοντο κατὰ τὰς ἐλληνικὰς παραδόσεις ἐπιτάφια θύματα.

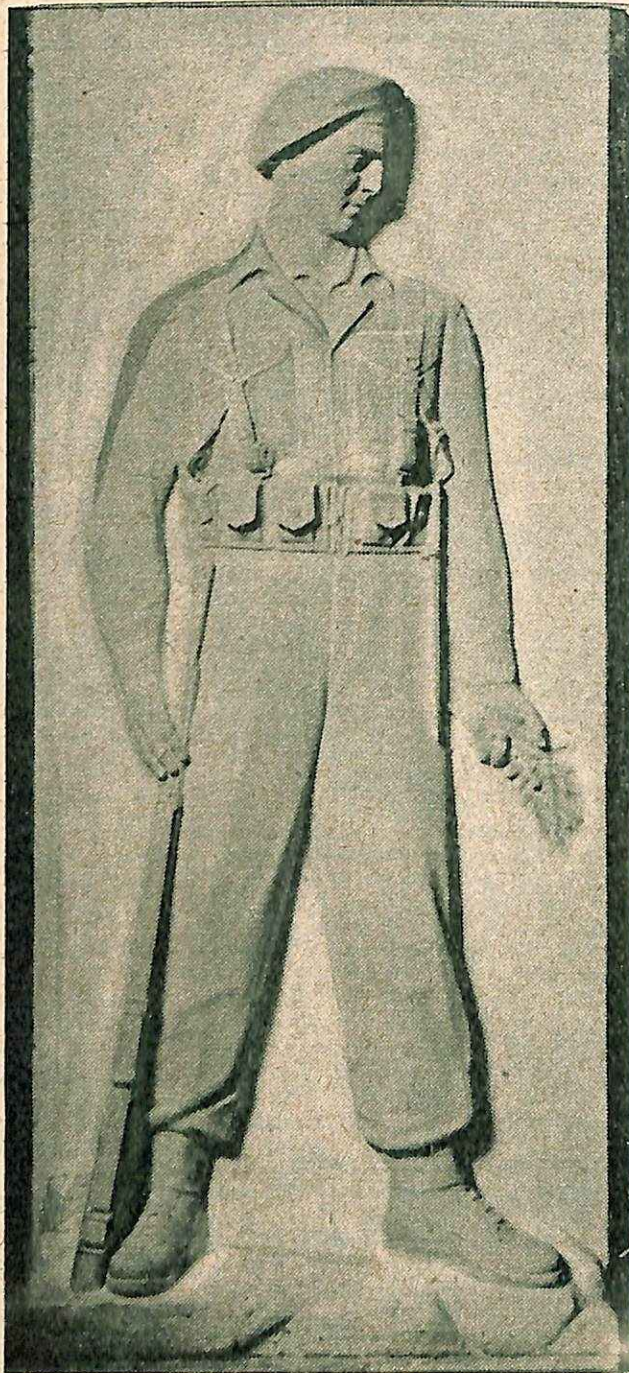
Ἀλλὰ τὰ δῶρα του ἄφθονα ἐσκόρπισεν ὁ Ἅγιος καὶ εἰς τὰ τετρακόσια, τὰ ἀτελείωτα ἐκεῖνα ἔτη τῆς

σουλτανικῆς δουλείας. Εἶναι εἰς τοὺς μαύρους αὐτοὺς χρόνους ὁ προστάτης ἅγιος τοῦ Κρυφοῦ Σχολείου, ὁ μυστικὸς ἀντιλήπτωρ τῆς ἀγάπης τοῦ Γένους, πού ἐτελειουργεῖτο ὡς θεῖα μυσταγωγία τὴν νύκτα τῆς δουλείας καὶ προητοίμαζε τὴν ἡμέραν, — τὴν ἡμέραν τοῦ Εἰκοσιένα:

Καὶ στὸ ραβδί του ἀκούμπησε νὰ πῇ τὴν ἄλφα βῆτα. Καὶ τὸ ραβδί ἦτανε ξερό, γλωρὰ βλαστάρια βγάζει. Κι' ἀπάνω στὰ βλαστάρια του πέρδικες κελαηδοῦσαν!

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΥΠΤΙΚΗ

ΜΙΧ. ΤΟΜΠΡΟΥ: Στρατιώτης τῶν «Λ.Ο.Κ.»

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

Οἱ τρεῖς Μεγάλοι Διδάσκαλοι τῶν μαθητῶν, τῶν διδασκάλων, τῶν κληρικῶν, τῶν λαϊκῶν, τῶν παιδῶν καὶ τῶν γερόντων, οἱ σύμβουλοι κάθε ἀνάγκης, οἱ θαυμαστοὶ ἐνισχυταὶ κάθε ἐπαγγέλματος, οἱ μελετηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, οἱ ἄριστοι τεχνίτες τοῦ Θείου Λόγου καὶ κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ Τρεῖς Ἀρχιερεῖς πού πότισαν μὲ τὰ νάματά τους, τὴν σοφίαν τους, δισεκατομύρια ἀνθρώπων γιορτάζουσαν σήμερα.

Λαμπρύνουν τὸ πανύψηλο καὶ πάντοτε θαλερὸ δένδρο τῆς Ἐκκλησίας, δυναμώνουν τοὺς δασκάλους εἰς τὸ δύσκολο ἔργο τους, ἀλλὰ καὶ τοὺς δίνουν αὐστηρὲς ἐντολὲς γιὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τους.

Εἶναι τὸ καύχημα τῶν ἱερέων, εἶναι οἱ μεγάλοι προστάται τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν. Εἶναι οἱ παρήγοροι κάθε δυστυχοῦς ἀνθρώπου, εἶναι οἱ πηγὲς τῶν παραδειγμάτων, τὰ ὅποια θὰ δώσουν λύσιν εἰς κάθε δύσκολο πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι τρία φῶτα πού τὸ καντήλι τους, γιὰτὶ ἔχουν ταπεινὸ φῶς καὶ καταπολεμοῦν τὴν ὑπερηφάνειαν, ἔχει λάδι ἀστείρευτο, λάδι πού δὲν θὰ σωθῇ ποτέ, ὅσο ὁ ἥλιος φωτίζει τὸν κόσμον.

Ὁ Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος καὶ ὁ Χρυσόστομος, πού ἔκαναν χρυσὸ τὸν αἰῶνα τῆς ζωῆς των εἰς τὸ Βυζάντιον, ὅχι τόσο μὲ τὰ ἔργα τους, πού ἀνεκούφισαν χιλιάδες δυστυχισμένους, ἀλλὰ μὲ τὰ συγγράμματά τους, μὲ τὰ λόγια τους πού μοιάζουν μὲ χρυσορυχεῖο πού ὁ ἀνθρώπος μὲ πλεονεξία μαζεύει σ' αὐτὰ χρυσάφι καὶ δὲν σῶνεται.

Καλότυχοι ὅσοι ζήσανε τότε καὶ τοὺς ἄκουσαν. Καλότυχοι ὅσοι τοὺς ἔζησαν νὰ μοιράζον τὰ χρυσὰ τους λόγια στὰ κοπάδια τους. Καλότυχοι ὅμως ὅσοι περισσότερον μελετοῦν τὰ ἔργα τους, καλλιεργοῦν τὸ παράδειγμά τους καὶ θαυμάζουν τὴν ζωὴ τους.

Καλότυχοι κ' ἐμεῖς οἱ μαθηταὶ πού μᾶς ἔδωσαν τὴν εὐλογία τους καὶ τὴν ἀδειὰ τους νὰ τοὺς ἔχομε

προστάτες μας. Καλότυχοι ὅσοι μὲ πραγματικὴ πίστι γιορτάζουν τὴν μνήμην τους. Ἀσφαλῶς θὰ τοὺς εὐλογοῦν οἱ Τρεῖς Μέγιστοι Φωστῆρες τῆς Τρισηλίου Θεότητος.

ΝΙΚ. ΨΑΡΑΣ

Στ' τάξ. Δημ. Σχολ. Καβαλλουρίου Κερκύρας

Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ λαμπρύνουν Ἅγιοι, οἱ ὅποιοι μὲ τὸ ἔντονο παράδειγμα τῆς ζωῆς τους ἀπέδειξαν ὅτι ἀνέβηκαν κι αὐτοὶ τὸ Γολγοθᾶ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ αὐτὸ τὸ ἀπέδειξαν οἱ Ἕλληνες Ἐθνομάρτυρες, οἱ ὅποιοι ἐννοοῦσαν ἐνωμένες τὶς ἔννοιες ΘΡΗΣΚΕΙΑ - ΠΑΤΡΙΔΑ.

Πρῶτος ἀπ' αὐτοὺς εἶναι ὁ Γρηγόριος ὁ Ε', ὁ Πατριάρχης τῶν Χριστιανῶν, πού δίδαξε μὲ τὸ παράδειγμά του ὅτι καὶ λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ εἶναι ἴσοι σὶν ἀγῶνα γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὸ Θεό. Τὸ ἐγκόλπιο τοῦ ἀρχιερέως, δὲν εἶναι μέσον ἀποφυγῆς τῶν θυσιῶν, ἀλλὰ κάλαμος τοῦ Μαρτυρίου.

Ὁ Γρηγόριος ὁ Ε' ἦταν τὸ καύχημα τῶν Χριστιανῶν, ἡ δόξα τοῦ Κλήρου, τὸ εἶδωλο τῶν Ἑλλήνων Μαρτύρων καὶ Ἠρώων. Μαρτύρησε στὸν δικό του Γολγοθᾶ, τὴν Κυριακὴ τῶν Βατίων, καὶ δὲν ἐδείλιασε, μήτε ζήτησε καὶ ἄλλους νὰ συσταυρωθοῦν μαζί του. Τὸ γινώριζε ὅτι πάνω ἀπ' αὐτόν, πάνω ἀπὸ τὴν μικρὴ τούτη ζωὴ, ὑπάρχει ὁ Θεὸς καὶ ἡ Πατρίδα. Γινώριζε ὅτι τὸ μαρτύριό του θὰ ἔδινε ζωὴ στοὺς ἄλλους, τοὺς ἀπλοῦς ἀγωνιστὰς τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ δὲν γελάστηκε ὁ Γρηγόριος... Τὸ δένδρο πού φούντωσε ἀπὸ τὴν θυσία του, τὰ κλαριά τῆς δάφνης πού μεγάλωσαν ἀπὸ τὸ μαρτύριό του, τὸν σκέπασαν σ' ἕνα γλυκὸ ὕπνο στὰ νερὰ τοῦ Βοσπόρου καὶ ὕστερα στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν, ὅπου ὄλες τὶς μεγάλες ἡμέρες τοῦ ἔθνους ἀκούει μὲ ἐκνοποίησιν τὸν ὕμνον τῆς μεγάλης Θυσίας του.

ΧΡ. ΜΑΡΤΙΝΟΣ

Στ' τάξ. Σχολ. Καβαλλουρίου

Α·Ι· ΒΑΣΙΛΗΣ ΕΡΧΕΤΑΙ

Ὁ Ἀι Βασίλης εἶναι ἕνας γέρος μὲ ἄσπρα γένια καὶ μαλλιά. Στὶς φωτογραφίες τὸν βλέπουμε πάντα νὰ εἶναι γεμάτος χιόνια, σακκούλες φορτωμένες μὲ δῶρα πού τὰ μοιράζει περισσότερο στὰ πλούσια παιδιά. Ἐγὼ δὲν εἶδα ποτὲ τὸν Ἀι Βασίλη ναρθῇ στὸ φτωχὸ καλύβι μου καὶ νὰ μοῦ φέρῃ δῶρα, αὐτοκίνητα, σιδηρόδρομο, ἀεροπλάνο.

Φέτος ὅμως ὅπως κάθε χρόνο τὴν παραμονὴ πῆγα μὲ τὴν παρέα μου νὰ πῶ τὸν Ἀι Βασίλη. Μᾶς ἔδιναν διδραχμα καὶ τάλλητρα. Ἐγὼ δὲν πίστευα στὴν τσέπη μου, πού ὅλο ἐβάραινε. Μετρήσαμε τὰ χρήματα καὶ πῆρα στὸ μερτικό μου 27 δρχ. Γεμάτος χαρὰ ἐγὼ πῆγα σὲ ἕνα μαγαζὶ καὶ ψώνισα 18 φουσκες, μία μπάλλα, 2 σφυρίκτρες, φουσκωσα τὶς φουσκες καὶ γέμισα μὴ σακκούλα. Πῆγα σπῖτι μου φορτωμένος καὶ φώναξα στὴν μάνα μου: «Ἀνοίχτε, μάνα μου, ἀνοίχτε! Ὁ Ἀι Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τὸ... Καβαλλοῦρι».

ΣΠΥΡ. ΠΟΥΛΙΑΣΗΣ

Β' τάξ. Δημ. Σχολ. Καβαλλουρίου

*Σ.Σ. Τὰ τρία αὐτὰ μικρὰ πεζογραφήματα εἶναι δείγματα τῆς καλῆς προσπάθειας πού καταβάλλεται ἀπὸ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Καβαλλουρίου Κερκύρας, διὰ τοῦ ὁποῖον τὴν δρᾶσιν κατ' ἐπανάληψιν ἔχομεν γράφει.

ΚΙΟΥΜΟΡ

Συζητοῦν δύο γέροι πού δὲν καλοβλέπουν γιὰ τὰ βάσανα τῶν γερατειῶν.

— Ἐγὼ χρειάζομαι τρία ζευγάρια γυαλιά, δηλώνει ὁ πρῶτος ἀναστενάζοντας.

— Τρία; Γιατὶ τόσα πολλὰ;

— Τὸ ἕνα γιὰ νὰ βλέπω μακριά...

— Σύμφωνα!

— Τὸ δεύτερο γιὰ νὰ βλέπω κοντά.

— Ἐντάξει, ἀλλὰ τὸ τρίτο τί σοῦ χρειάζεται;

— Γιὰ νὰ βρίσκω τ' ἄλλα δύο!

ΝΙΚΗ ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΥ

Β' τάξ. Γυμν. Σάμης

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥ Ε.Σ.

ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ καιρό η ύπηρεσία αναζητήσεων του Έρυθρου Σταυρού συμπληρώνεται ολοένα και τελειοποιείται. Στη Γερμανία, που ύστερα από τα συγκλονιστικά γεγονότα του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου και του μεταπολέμου, είναι σήμερα πολιτικά διχοτομημένη χώρα, έγιναν σχετικές συνεννοήσεις ανάμεσα στα δύο γερμανικά κράτη για τη συστηματοποίηση του κλάδου των αναζητήσεων επάνω σε διαγεωγραφική βάση. Οι δύο πρόεδροι του Έρυθρου Σταυρού, ο ένας της Δυτικής και ο άλλος της Ανατολικής Γερμανίας, συναντήθηκαν και έκλεισαν συμφωνία. Αποτέλεσμα ήταν να αξιολογηθεί ο διεκπεραιωνόμενος αριθμός των αιτήσεων για αναζήτηση χαμένων συγγενών, στρατευμένων ή άμαχων ατόμων, από χίλιες περιπτώσεις κάθε μήνα, σε μεγαλύτερο αριθμό (πρόκειται εδώ για την Ανατολική Γερμανία). Χάρη στη συνεργασία αυτή των δύο Έρυθρων Σταυρών ανευρίσκονται πρόσφυγες άμαχοι και πρώην στρατευμένοι, που οι συγγενείς τους ως τώρα τους θεωρούσαν νεκρούς. Η συνεργασία απλώνεται και στην ανταλλαγή καταλόγων που αναφέρουν θανάτους. Η «κεντρική αποδεκτική ονομάτων», καθώς ονομάστηκε η ένοποιημένη αυτή επεξεργασία των περιπτώσεων αναζήτησης, άρχισε να δίνει τους καρπούς της. Εξυπηρετεί την ανάγκη να ενημερώνονται οι «αίτούντες» σχετικά με την τύχη αγαπητών ή φίλων ανθρώπων, αλλά και να λυτρώνονται έτσι από την αγωνία της άβεβαιότητας εγκαταλειμμένοι, απορφανισμένοι συγγενείς με το να πληροφορούνται επί τέλους οριστικά αν ζή ή απέθανε το αναζητούμενο πρόσωπο. Επιτελείται έτσι έργο κατανόησης και αγάπης, τόσο αναγκαίο στον κόσμο μας που ακόμα ταλαιπωρείται από τις συνέπειες αδελφοκτόνου πολέμου, αλλά και από το άνοιγμα καινούργιων πληγών.

ΑΓΩΝΕΣ ΕΛΚΗΘΡΩΝ

Όχι χώρες αντιπροσωπεύθηκαν στους αγώνες ελκλήρων «μπόμπ» που έγιναν στην περιοχή της λίμνης του Ρί(ε)ς, στο ξακουστό κέντρο χειμωνιάτι-

Γερμανία: Βοηθοί της όρεινης ύπηρεσίας πρώτων βοηθειών μεταφέρουν Σουηδόν άθλητή στο νοσοκομείο.

κον άθλητισμού Γκάριμς της Βαυαρίας. Επρόκειτο για το πρωτάθλημα της Ευρώπης και για έλκηθρα με δύο άτομα. Ο χειριστής της πέδης Σουηδός Σβέν Ο. Γκούνναρσεν σφεντονίστηκε, επάνω στη δίνη του γλυστήματος, έξω από το έλκηθρό του και έπαθε έσωτερικά τραύματα. Στην εικόνα φαίνεται έξαπλωμένος επάνω σε φορείο, καθώς βοηθοί της όρεινης ύπηρεσίας πρώτων βοηθειών του βαυαρικού Έρυθρου Σταυρού τον μεταφέρουν στο κοντινότερο νοσοκομείο.

ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ Ε.Σ.

Εγράψαμε τον περασμένο Οκτώβριο για τη δράση του Έλβετικού Έρ. Σταυρού που δεν αναφέρεται μόνο σε αρρώστους, πληγωμένους, πεινασμένους και σεισμοπλήκτους, αλλά στρέφεται και προς τα μακρινά, όρενα χωριονάκια του έλβετικού βουνού, που για

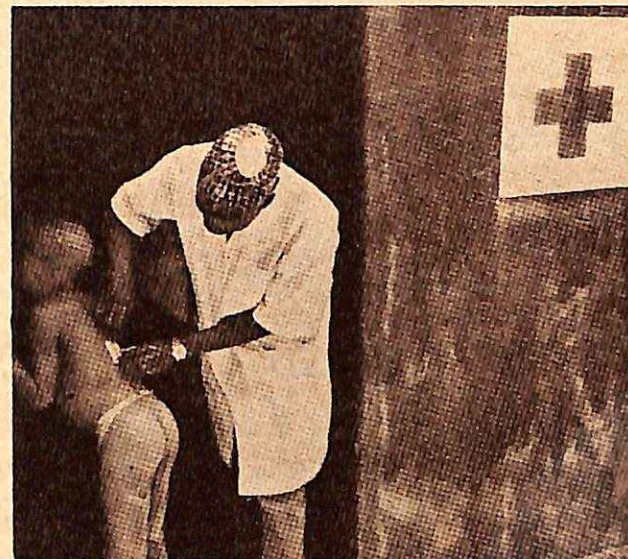
Έλβετία: Διανομή περιοδικών στους ηλικιωμένους κατοίκους απομακρυσμένων όρεινων χωριών, που τα εγκαταλείπουν οι νέοι.

διαφόρους λόγους αδειάζουν με τον καιρό, επειδή οι κάτοικοι τους προτιμούν να μοιχοποιούν στις πιο κοντινές πολιτείες, όπου ο μόχθος είναι μικρότερος. Ένα τέτοιο χωριό είναι και το Καμπέλλο του έλβετικού ιταλόφωνου καντονιού Τιτσίνο, όπου ο Έρυθρος Σταυρός κατάφερε να κάνει τη ζωή πιο άνετη και πιο θαυρατή στους επάνω από πενήντα χρονών ηλικιωμένους χωρικούς, άντρες και γυναίκες. Για να βοηθήσει να αποκτήσουν εισόδημα τους προμήθευσε εργασία που σχετίζεται με τον κλάδο της εγχώριας βιοτεχνίας. Όλη αυτή την εργασία την έβαλε εμπρός η κ. Μαργκερίτα Νίτσολα του τμήματος του Έρ. Σταυρού της Λεβεντίας. Αυτή έμοιράσε στους ηλικιωμένους κατοίκους περιοδικά, για να ψυχαγωγούνται, ιδίως κατά τις μακρινές βραδνές του χειμώνα.

Τώρα, καινούργιο, στην ιταλική γλώσσα γραμμένο άρθρο του τεύχους του έλβετικού Έρυθρου Σταυρού, μας πληροφορεί πως το χωριό Καμπέλλο και τα άλλα, που βρίσκονται στην ίδια κοιλάδα, εξελίσσονται σιγά σιγά σε έσοχικά κέντρα για τις διακοπές. Αρχίζουν να χτίζονται σπίτια που θα ενοικιάζουν δωμάτια στους παραθεριστάς. Το καλοκαίρι άλλωστε ξαναθυμούνται οι συγγενείς των ηλικιωμένων το χωριό τους και ανεβαίνουν στο βουνό

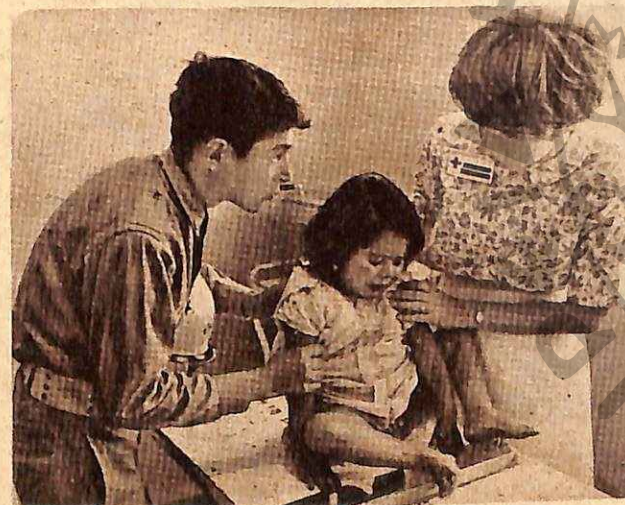
για να ξεκαλοκαιριάσουν κοντά στους δικούς τους. Ο Έρυθρος Σταυρός έχει φροντίσει στο άναμεταξύ να γίνουν οι εγκαταστάσεις συγχρονισμένου ύδραγωγείου που θα έφοδιαζε με καθαρό, πόσιμο νερό όλα τα χωριά. Έτσι ο Έρυθρος Σταυρός δεν είναι πια για τους ανθρώπους αυτούς της περασμένης ηλικίας απλό σύμβολο, αλλά κάτι χειροπιαστό που τους απέδειξε τι σημαίνει πρακτική δράση. Χάρη στον Έρυθρο Σταυρό αλλά και τη φωτισμένη και τη στοργική συμπαράσταση φιλανθρώπων συνεργατών και μελών του, ολόκληρη όρεινη κοιλάδα του μόνου ιταλόφωνου καντονιού της Έλβετικής Ομοσπονδίας, εργάστηκε από την εγκατάλειψη και την ερήμωση.

Ο κ. Χένρικ Μπέερ, που τον βλέπουμε στην εικόνα αρ. 4 είναι από τους πιο δραστήριους εκπροσώπους

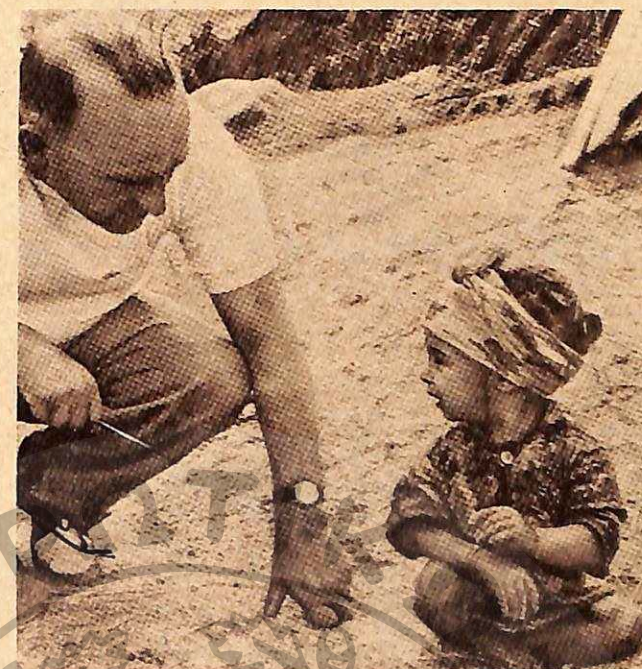

Ίθαγενής νοσοκόμος του Ιατρείου του Νορβηγικού Έρυθρου Σταυρού στο Κόγκο έκτελει τα χρέη του.

ΠΑΡΟΧΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΘΥΜΑΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Ε. Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

του Νορβηγικού Έρυθρου Σταυρού και ειδικότερα του τμήματος «Πέρα από όλα τα σύνορα». Το τμήμα αυτό αναπτύσσει εξαιρετική δραστηριότητα σ' όλο τον κόσμο. Το περιοδικό του Ν.Ε.Σ., που έχει ακριβώς τον τίτλο: «Πέρα από όλα τα σύνορα», δημοσιεύει σε πρόσφατο τεύχος του εντυπώσεις του κ. Χένρικ Μπέερ από τις χώρες, που έχει ως τώρα επισκεφθεί, για να εγκαταστήσει τους σταθμούς βοήθειας και ιατρικής περιθάλψεως του Ν.Ε.Σ. Ίσαμε σήμερα έχει ταξιδέψει, για τον σκοπό αυτό, σε 80 χώρες. Έχει γίνει τόσο γνωστός και αγαπητός στις χώρες που έχουν ανάγκη βοήθειας — Βιετνάμ, Μέση Ανατολή, Κογκό, Νιγηρία —, που όλοι τον γνωρίζουν ως «Ο Μπέερ του Έρυθρου Σταυρού».

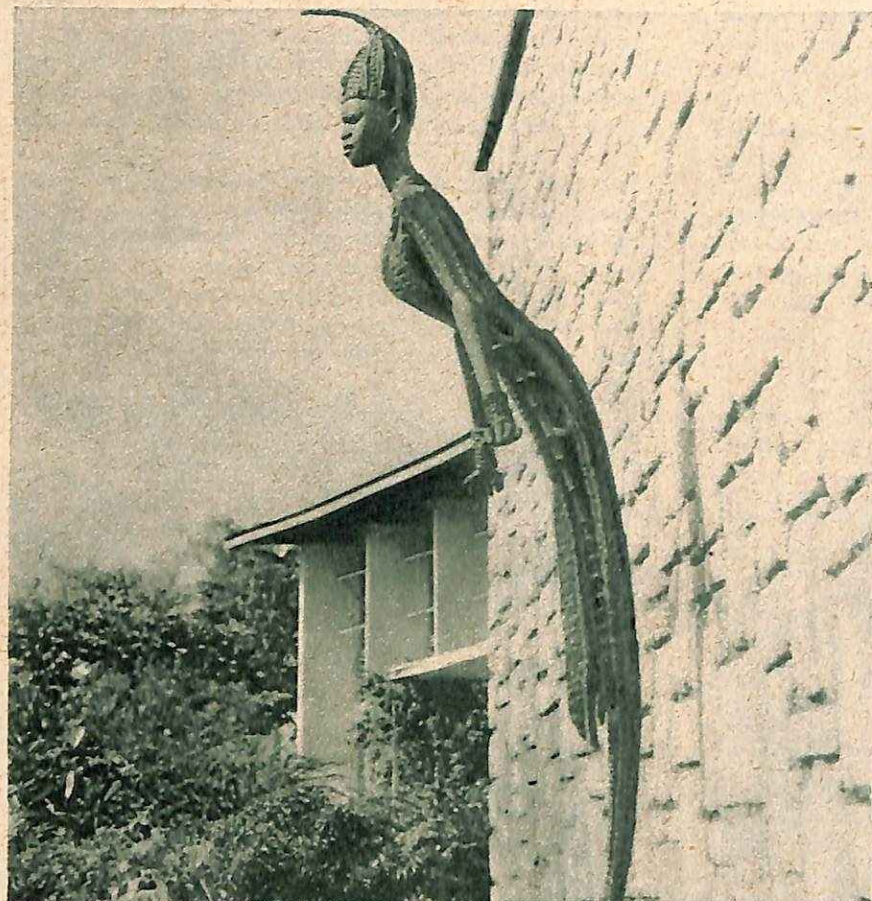

Ο κ. Χένρικ Μπέερ, άπεσταλμένος του Νορβηγικού Έρυθρου Σταυρού, εξετάζει κάποιο κοριτσάκι στο Βιετνάμ.

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΝΙΓΗΡΙΑ

Το έντυπωσιακό αυτό χάλκινο άγαλμα, που έφιλότεχνήθη από το Νιγηρικό γλύπτη Μπέν Άνγονγκού, στολίζει την πρόσοψη του Έθνικού Μουσείου.

ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ

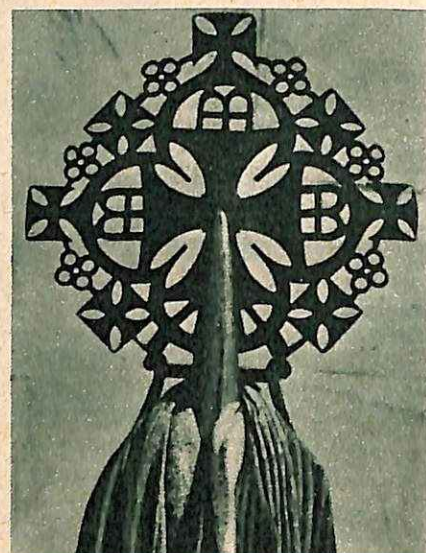

Καλλιτέχνημα έμπνευσμένο από την θαλασσολατρεία. Στολίζει ένα τμήμα της δυτικής άκτης.

ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Προσωπογραφία ηγεμόνος
ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Ώρησκευτικό σύμβολο

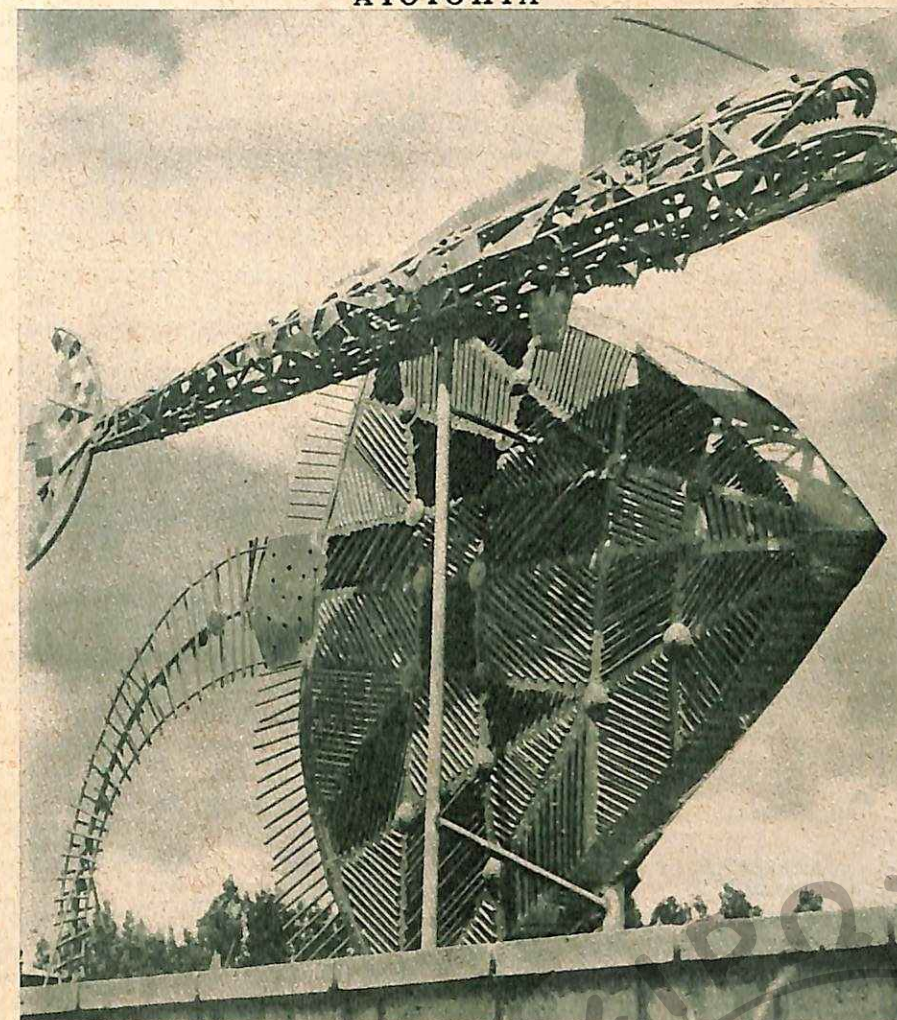
ΕΛΛΑΣ

Πρόδρομος. Άγιογραφία 16 αιώνας

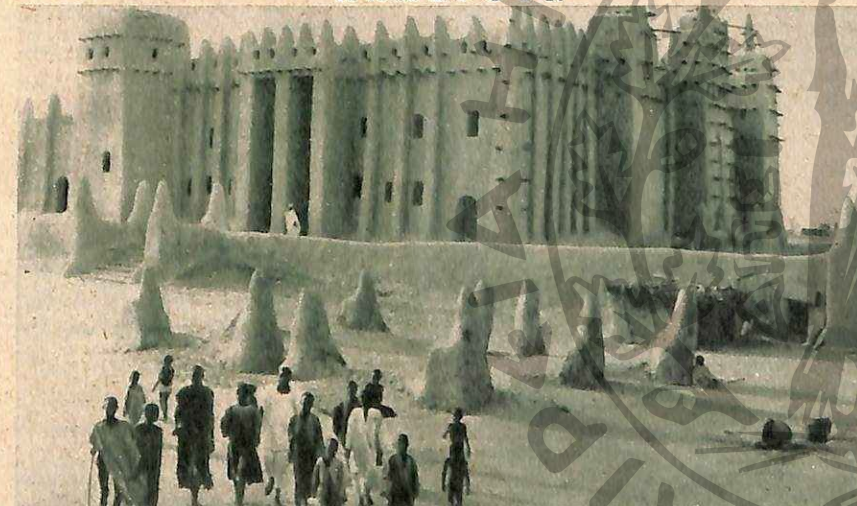
ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Μετάλλινο γλυπτό του Έμμ. Καλκᾶ, που έχει στηθῆ έξω από το θέατρο Χαϊλέ Σελασιέ της Άντις Άμπέμπᾶ.

ΚΑΜΕΡΟΥΝ

Ένα εξαιρετικό δείγμα της αφρικανικής αρχιτεκτονικής

(Οι φωτογραφίες ελήφθησαν από διάφορα τεύχη του περιοδικού της ΟΥΝΕΣΚΟ «Ο Ταχυδρόμος»)

ΣΟΥΔΑΝ

Πρός την έρημον...

Άγροτικές ασχολίες

ΣΙΒΗΡΙΑ

Γιγάντιο χέρι που κρατεί ένα κομμάτι μέταλλο. Γλυπτό που συμβολίζει τον υπόγειο πλούτο της χώρας.

ΜΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μυθιστόρημα του Έκτορος ΜΑΛΟ

(4)

ΠΡΩΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Μπιά; Έκανε ή Παυλίνα. Καί σε ποιό σπίτι απ' όλα τούτα κάθεται ο κ. Έδμόνδος;

— Ά, δέν είναι έδω. Έχει ξενητευτή από πριν νά γεννηθώ εγώ, είπε ή Ροζαλία. Θύμωσε μέ τόν πατέρα του, γιατί τόν έστειλε στις 'Ινδίες ν' αγοράσει γιούτα.

— Τί είν' αυτό, χόρτο;

— Ναί. Τό μαζεύουν στις 'Ινδίες, τό κάνουν κλωστές, καί στα έργοστάσια τής Μαρωκούρ κατασκευάζουν μ' αυτές ύφασματα. Άπ' αυτή τή γιούτα έπλουτισε ο κ. Ζώρζ Παινταβουάν. Νεαρός δέν είχε δεκάρα.

Ή Παυλίνα σταμάτησε λιγάκι. «Κουράστηκες, Αύρηλία, έ; Άς καθίσουμε λίγο έδω, τής είπε ή Ροζαλία. Άς καθίσουμε νά ξεκουραστούμε κομμάτι, γιατί' είναι βαρύ τούτο δώ». Κι όταν, ύστερα από μερικά λεπτά, εξακολούθησαν τό δρόμο τους, ή Αύρηλία, ή μάλλον ή Παυλινούλα ξαναγύρισε στην κουβέντα πού τήν ενδιέφερε:

— Ωστε ο κ. Έδμόνδος Παινταβουάν μάλωσε μέ τόν πατέρα του...

— Ναί. Καί μάλωσαν ακόμη περισσότερο, όταν ο κ. Έδμόνδος, εκεί στις 'Ινδίες, άρραβωνιάστηκε μέ μιάν 'Ινδή, ενώ ο πατέρας του, ο κ. Ζώρζ, ήθελε νά τόν παντρέψει μέ μιá κοπέλα από τήν πιό μεγάλη οικογένεια τής Πικαρδίας. 'Ο γιός όμως επέμενε, παντρεύτηκε τήν 'Ινδή κι από τότε δέν ξέρει κανείς τί γίνεται. Ζή άραγε;... Μόνο ο Θεός τό ξέρει. Όσο για τόν κ. Ζώρζ, δέν μιλάει σέ κανένα για τό γιό του. Ούτε καί στους άνιψιούς του.

— Ά, έχει κι άνιψιούς;

— Ναί, δυό. Έδω τούς έχει, κοντά του, για νά τόν βοηθούν.

Έγινε μιá μικρή σιωπή, κ' ύστερα ή Παυλίνα είπε:

— Δηλαδή, άν κατάλαβα καλά, ο κ. Έδμόνδος... μπορεί νάχη πεθάνει κιόλα...

— Μπορεί. Κι όπως ακούω κάθε τόσο, άμα πεθάνη καί ο κ. Ζώρζ, όλη αυτή ή περιουσία πού βλέπεις θά μείνη στους άνιψιούς. Κι αυτό θά είναι πολύ λυπηρό για τόν τόπο. Γιατί μέ τούς άνιψιούς, ποιος ξέρει τί θά γίνουν τά καμμένα τά έργοστάσια, πού δίνουν φωμί σέ τόσον κόσμο έδωπέρα. Οί άνιψιοί, όπως λένε όλοι, ούτε μυαλωμένοι φαίνονται, ούτε καί καθόλου φίλεργοι...

Στάθηκαν πάλι κομμάτι, άφησαν τό καλάθι κάτω, κι άφου άλλαξαν χέρι ξαναπήραν δρόμο.

— Καί οί γονείς σου, ρώτησε τώρα ή Ροζαλία θάρρουν κι αυτοί έδω;

— Οί γονείς μου;... έκανε ή Παυλίνα. Δέν έχω πιά ούτε πατέρα ούτε μητέρα...

— Σάν κ' έμένα, άποκρίθηκε ή Ροζαλία. Άς είναι όμως, εγώ έχω τή γιαγιά μου. Κ' είναι καλή ή καμμένη. Καί θάταν ακόμα καλύτερη, άν δέν ήταν οί θεοί καί οί θείες μου, πού τήν έμποδίζουν σέ πολλά πράγματα καί... δέν τήν αφήνουν νά κάνη ό,τι θέλει... Άς είναι τέλος πάντων... Καί ήταν δική σου ιδέα νάρθης στο Μαρωκούρ;

— Νά σου πώ, είπε ή Παυλίνα. Ξεκίνησα νά βρώ κάτι συγγενείς μου, για νά τούς ζητήσω νά μου δώσουν καμμιά δουλειά, αλλά στο μεταξύ έμαθα πώς θά μπορέσω νά βρώ δουλειά έδωπέρα. Κ' έτσι σταμάτησα έδω, για νά ιδώ μήπως καί τά καταφέρω. Γιατί, στο κάτω - κάτω, σάμπως ξέρω κι άν θά μέ θέλουν οί συγγενείς μου;...

— Έ, μά τότε έκανες πολύ καλά. Λοιπόν θά βρής, δίχως άλλο δουλειά, στα έργοστάσια του Μαρωκούρ, τής είπε ή Ροζαλία. Θά βρής. Βέβαια τό μεροκάματο είναι μικρό, άλλ' άργότερα θά στο αύξήσουνε. Κ' έπειτα δέ θάχης καί πολλά έξοδα. Πρώτα - πρώτα θά έχης πολύ μικρό νοίκι. Έλα στής

γιαγιάς μου Φρανσουάζ τό σπίτι, νά πληρώνης 28 πεντάρες τή βδομάδα.

— Φτηνό είναι. Δέχομαι, τής είπε ή Παυλινούλα.

— Ωραία. Θέλεις νάρθης τώρα μαζί μου νά τό δής;

— Ναί, πάμε.

— Νά, αυτό εκεί είναι τό σπίτι. Έξι κορίτσια σέ κάθε δωμάτιο μένουν, αλλά θάχης κρεβάτι, σεντόνια 'Η θεία Ζηνοβία καί κουβέρτες.

— Καλά, καλά. Πάμε.

Σέ λίγο έμπαιναν στην αύλη.

— Στο βάθος τής αύλης, είπε ή Ροζαλία, είναι τά δωμάτια πού νοικιάζονται στους εργάτες. Έδω, σ' αυτά πού βλέπουν στο δρόμο, μένουν αρκετοί από τούς υπαλλήλους τών γραφείων.

Καί λέγοντας αυτά προχώρησε μαζί μέ τήν Παυλίνα πρós τό βάθος. 'Οπόταν, από ένα μπαλκονάκι πρόβαλε μιá γυναίκα καί φώναζε δυνατά:

— Έ, ήρθες επιτέλους, τεμπέλα;

— Είναι ή θεία μου ή Ζηνοβία, ψιθύρισε ή Ροζαλία. Έχει πολύ συχνά τά νεύρα της...

Μιá παχειά γυναίκα παρουσιάστηκε σέ μιá πόρτα.

— Τί έγινε καί μαλώνετε, καλέ;

— Τίποτα, γιαγιά, άπάντησε ή Ροζαλία. Ή θεία Ζηνοβία μέ μαλώνει, γιατί άργησα, λέει, νά γυρίσω.

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Β.

(Συνεχίζεται)

— Άς καθίσουμε νά ξεκουραστούμε.

Ή γιαγιά Φρανσουάζ

Ή θεία Ζηνοβία

Τά δώρα του 'Αϊ Βασίλη

Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

Άγιος Βασίλης έρχεται, καθώς καί τόσα χρόνια, γεμάτος δώρα παιδικά, γεμάτος καί μέ χιόνια! Σέ μιá πλατεία σταματά, «καλή Χρονια» φωνάζει καί στα παιδάκια όλόχαρος τά δώρα του μοιράζει.

Δύο παρδαλοντυμένα δίνει στην Τοτώ κοννέλια κι ή Τοτώ μόλις τά βλέπει ξεκαρδίζεται απ' τά γέλια!

Στή Φροσουλά ένα ψαλίδι μέ χαμόγελο χαρίζει, για νά κόψη τή συνήθεια πούχει όλο νά στριγγλίζει!

Μυαλό στο Γιώργο έχάρισε, ώστε τό Νέο Χρόνο σ' όλα νά παίρνη άριστα κι όχι στις τρέλλες μόνο...

Φώναξε καί τή Μαιρούλα καί τής έβαλε καμπόση μέσ' στο κεφαλάκι γνώση, ώστε τήν καινούργια κούκλα στο λουτρό νά μή βουτήξει, καί τής γάτας τήν ουρίτσα ποτέ πιά νά μήν τραβήξει...

Καί στον πάντα άφηρημένο, τόν αδιόρθωτο Άλεκάκη, έδωσε ένα γουδοχέρι, μέ αυτό για νά χτυπή τó κακό του κεφαλάκι άμα ο δάσκαλος τόν βγάξη καί... τό μάθημα δέν ξέρει.

Του Κωστάκη, πού σκυμμένος όλοένα ζωγραφίζει, ένα μπλόκ καί μιá κούτα μέ κραγιόνια του χαρίζει καί του λέει: Μπράβο, ωραία! Έτσι πάντα νά γεμίξης τά χαρτιά σου μ' αλογάνια, μέ βαπόρια καί γατιά, μέ τόν Κλη, τόν ξάδερφό σου, πού συχνά τόν ζωγραφίζεις, μή τόν κάνης στραβομούτη, ούτε μέ μεγάλα αυτιά...

Στόν μικρό τόν Παντελή χάρισε ένα φασουλή!

Καί χαμογελώντας πάντα τούδωσε μιá συμβουλή: από δώ κ' έμπρός τή Γιάννα, τή μικρή του αδελφούλα, ποτέ πιά νά μήν τρομάξη κάνοντάς της τόν μπαμπούλα...

Καί στον μικρό καί παχυνόλο τοσούλη Νικολάκη ένα μικρούλι χάρισε διαστημοπλοιάκι.

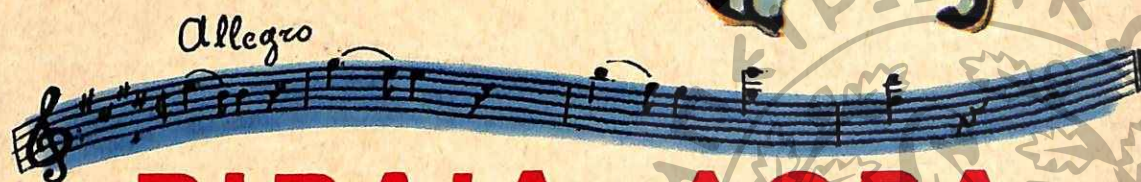
Κι ο Νίκος χίλια ευχαριστώ τούπε, καί σ' όλους φώναξε: «Μ' αυτό θά δοξαστώ!» Καί λογαριάζει μιá βραδιά καβάλλα νά τό πάρη καί νά τού βάλη, λέει, φωτιά καί φρσσο... νά πάη στον Άρη!

Κι άφου πιά ο Άϊ Βασίλης μοίρασε σέ όλους δώρα, είπε «Γεά σας. Πάω τώρα.

Καί σάς εύχομαι, παιδιά μου, τρισευτυχισμένο Χρόνο κι όλο άριστα μέ τόνο!»

Δώστε μας βιβλία
δώστε μας φτερά!
Δώστε μας βιβλία
δώστε μας φτερά!

ΒΙΒΛΙΑ - ΔΩΡΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ Α.Ε.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ: «ΑΤΛΑΝΤΙΣ» ΚΟΡΑΗ 8 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 222.846

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ • ΟΙ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΗΛΙΚΙΕΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΝΕΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΓΕΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΜΑΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ